

УВОДНИК

Наша гимназија

Пише Мирослав Јовановић

Ово је прича из друге руке. Мајка гимназијалца питала је некада уваженог професора може ли директор Гимназије (старе крагујевачке, сада „прве“) да обезбеди бар три ствари: да сваки час траје прописаних 45 минута, без професорских кашњења и шврћкања, да професори и, посебно, професорке буду пристojно обучени кад су на настави и да пред ђацима прекину да оговарају једни друге?

Разговор је био приватан, а утисци на основу којих су формулисана питања - лични. Свеједно, они имају упозоравајућу озбиљност и уклапају се у општију причу која траје већ више од деценије, да је стара добра Гимназија изгубила ниво и запала у просечност и сивило целокупног образовног система у Србији. Притом, није за уважавање „одбрана“ у стилу - не може једна школа да буде добра у лошем просветном комплексу, као што просвета не може да буде добра у друштву недефинисаних вредности.

Једноставно, Прва крагујевачка гимназија мора да буде јака. На то је обавезује статус установе од националног значаја и најстарије српске гимназије, дуга традиција обележена високим квалитетом и генерације ђака које, просто, воле своју школу с пуним правом да траже да она увек буде најбоља.

У Гимназији је управо у току избор новог директора јер професор Славица Петковић одлази у пензију. У септембру је расписан конкурс, прошле недеље закључен, а по процедури сада следи изјашњавање Наставничког већа (18. октобра), мада мишљење колектива ни за кога није обавезујуће (!), па онда Школски одбор утврђује предлог кандидата за директора, да би коначну реч о избору дао министар просвете.

На конкурс су се пријавила четири кандидата: школски психолог Иван Недељковић, професор географије Саша Михајловић, професорка математике Славица Марковић и професор историје Бранко Симоновић, сви запослени у Гимназији, што ће рећи да нико изван школе није хтео да „прави гушћу чорбу“.

Саморекламирање неких кандидата или прављење кругова за лобирање, како неки воле да кажу, почело је још пре неколико месеци, а ефекти ће се видети. Међутим, радознала јавност више би волела да зна „ко је чији“, али не по крштеници, већ по вражјој политичкој припадности или форсирању из табора политике, која нажалост и даље чврсто држи шапу и над просветом. Зна се, наравно, ко наступа под „менторством“ које странке, а ко игра соло (и без шанси), али није фер разголићивати кандидате пре него што их оцене колеге с којима раде.

Није свеједно како ће колектив „гласати“, без обзира што ништа не одлучује, већ због увида у расположење и унутрашњу атмосферу. Могуће је да нико и не добије над-половичну већину, што би био само сигнал више да међу пријављеним кандидатима нема „оног право“ за директора, али и без тога можда би паметно било поновити круг и у међувремену и „измислити“ некога са јачим предиспозицијама за ауторитет и углед какав је потребан на челу наше Гимназије. Најбољи узор свакако би био Драгољуб Љубичић, легенда из новије историје школе.

С друге стране стоји и стрепња и слутња да политичка мешетарења цео овај процес могу да баце на други колосек - споредни и слеп. Зна се, наиме, да кадровску палицу у просвети сада држе социјалисти, јер је министар њихов, а министрови људи по хијерархији доле. Истовремено је новоизабрани председник Школског одбора функционер Демократске странке Душан Обрадовић, несвршени студент (не знам како Гимназија за то место није заслужила неког „дипломца“), а двоје професора ове школе, Саша Миленић и Нада Милићевић, иначе виђени припадници странке „Заједно за Шумадију“, већ неко време су на „привременом раду“ у политици.

Најбоље би било да се њихова копља не укрштају, нити да се „амин“ изговори с политичким тоном, али да ли је то уопште могуће - овде и данас?

Крагујевачка гимназија није више за игарије, надмудривања и експерименте. Постоји само један императив - она мора да крене путем успона и враћања угледа.

Људи који се хране са народног казана

Гладна уста тужне очи

ВУК ДРАШКОВИЋ,
ПРЕДСЕДНИК СПО

Србија личи
на
вентилатор

страница 4.

ЗОРАН МИХАЈЛОВИЋ, ПРВИ
СИНДИКАЛАЦ „ЗАСТАВЕ“

Још је
све
„нешто између“

страница 7.

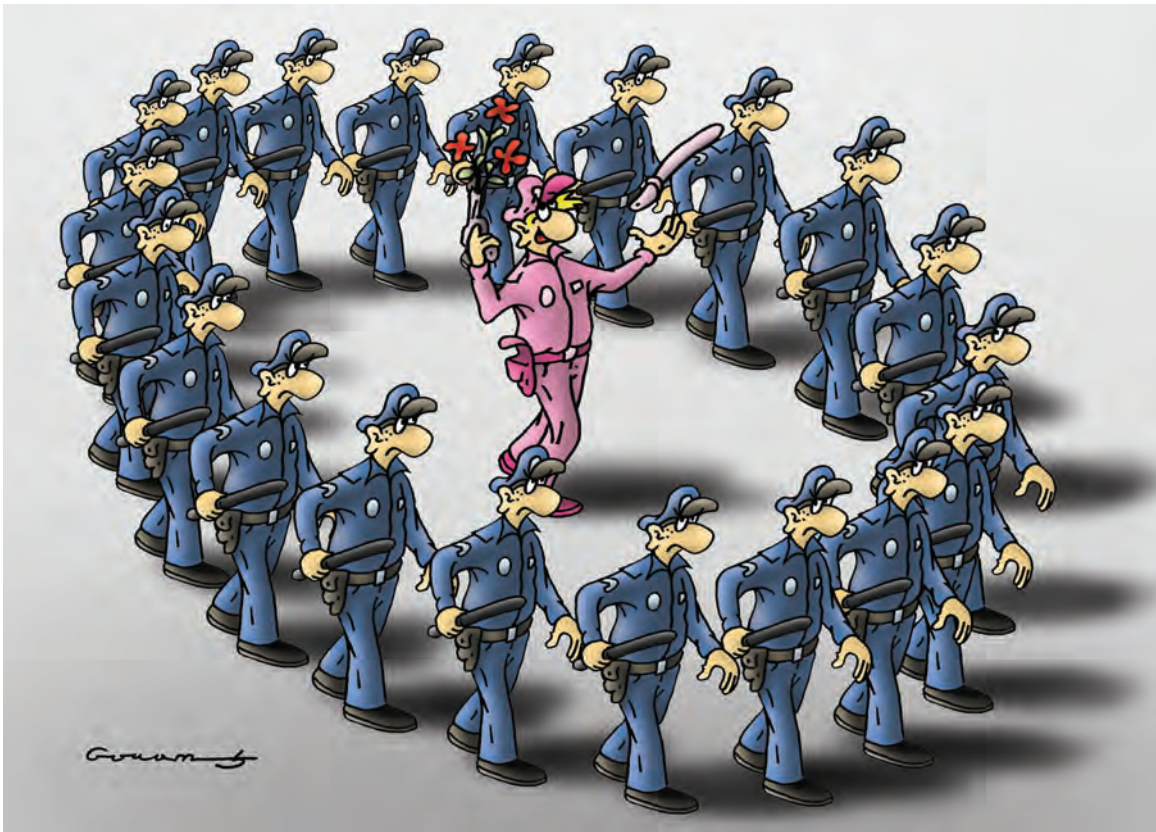
УЛИЧНИ ИНЦИДЕНТ ЗБОГ
„ПАУКА“

Власник
одбранио
свој ауто

страница 10.

Карикатура: Горан Миленковић

ДРУГА СТРАНА

Кондиција

Пише Драган Рајичић

Осведочени борци за европске вредности, овог пута на челу са министром полиције, одрадили су и ту, "бем јој кума, „Параду поноса“. Видело се да г. Дачићу, као озбиљном и породичном човеку, није било лако да бројним кордонима штити слободу оних који своју сексуалну оријентацију више нису могли да задрже само за себе него су проценили да је ово био последњи тренутак да о њој обавесте све нас. Али, европске вредности су европске вредности, г. Дачић се у то већ укомпоновао као риба у води и сад је, мученик, морао само да стисне зубе и да полицијски пендрек укључи тамо где треба.

Тако су, знамо епилог, будале друге врсте због свог хулиганства оправдано добиле по носу, а учесници овог поносног скупа су, пак, своје узнемирене задњице полицијским марицама безбедно вратили кући. И нико није победио јер је резултат нерешен. Министар полиције је своје службе довео у добру форму за случај да по улицама почну да се мотају и они који немају шта да једу, само што онда, нормално, не би штитио њих него оне који су их оставили без хлеба. Тако је радио и кад је оно био мали пој Милошевићем, па се све добро завршило. Додуше, само по њега, јер Милошевић је напрасно умро и сад га ено у рођеној авлији где се преврће по гробу. Канда још не може да схвати колико му се Ивица европеизовао.

Са друге стране, нерешено је и зато што смо Европу вероватно само делимично задовољили. Јесте парада одржана, њеним промотерима није фалило ништа, са гејовима су морали да шетају и представници власти, али брзо ће се испоставити да то није довољно. Ако онај немачки министар спољних послова поново дође у инспекцију, као да га већ видим како још жешће нариче над судбином овдашњих доконих хомића јер то нико неће да задовољава, чиме се њихова права драматично угрожавају. А они не могу све сами, јер да могу не би по улицама ни тражили то што су тражили.

Отуда треба очекивати да из Европе ускоро Премилостивом Борису, министру Дачићу и њиховим најближим сарадницима стигне захтев којим ће се од њих тражити да ову мањинску сексуалну популацију почну и сами да конкретно задовољавају. Па ко може, може, а ко не може нека поднесе оставку, брате. Главни је да Србија не заостане на европском путу пре него што се помери с места.

А нерешено је и због тога што је Европу, уистину, тешко задовољити. Јесмо јој подарили „поносну параду“, али Холандија, на пример, без Младића никад неће доживети оргазам. Или је фригидна она или, пак, ту нешто код наших европејаца не ваља. Овог великог српског јунака, који се већ годинама вешто крије, јесте било тешко ухапсити јер је до јуче имао одличне везе са онима који су га тражили, али шта се сада дешава - то свети Бог зна. Можда зна нешто и Расим Љајић, само што је то још увек недовољно да и фригидну Холандију доведемо до врхунца.

Поента целе приче је у овоме: ако нећемо или не можемо да то са Младићем завршимо како се од нас годинама тражи и чиме је наш европски пут несумњиво лимитиран, да се онда бар не бламирамо организацијом ових суманутих парада. Ако је ова од ономад главно мерило нашег демократског развоја и достигнућа, онда смо стварно цабе крчили. А тој Европи далеко лепо кућа ако јој је највећа брига како да и у Србији улепша дан геј популацији.

Добро је само да је министар полиције почео да набија кондицију јер кад се и они који немају шта да једу и чиме да се лече сете колико су њихова права и данас угрожена, требаће му!

АНКЕТА КАКО СЕ МОЖЕ СПРЕЧИТИ ХУЛИГАНСТВО КАКВО ЈЕ У НЕДЕЉУ БИЛО У БЕОГРАДУ?

М. Ивићковић

Саша Накић,
амбасадор мира:
- У борби против
отпада и шљама
нема хорди и
хулигана. Уз
протест иду и
лопови.

**Милостива
Живановић,**
економиста:
- Да се деца
запосле.

**Каменко
Спасић,** адвокат:
- Нећемо да
будемо педерска
држава.

Дејан Вељовић,
еколог:
- Тешко да може
да се спречи, јер
је народ
револтиран
влашћу.

Нена Магдић,
студент
финансија:
- Народу је дошло
да искали бес.
Незадовољство
народа не може се
спречити
специјалцима.

Хелена Лукић,
ученица:
- Немам појма!

Зоран Мелев,
дипл. правник:
- Полупани
лончићи. Ниске
страсти су
побуде. Правни
лек су примена
Устава и закона.

**Невена
Марковић,**
пензионер:
- Ја не верујем да
су сви наши
млади хулигани.

**Софија
Милојевић,**
машински
техничар:
- Огорчена сам на
учеснике, али и
двоструке аршине
примене закона.

ЖИТОПРОДУКТ

Крагујевац, Војводе Путника 70
Телефони: 034 370 303
370 215, 370 072, 370 135, 370 192
zitoprodukt@nadlanu.com

Брашно по произвођачким ценама

Произвођачке цене,
гарантовани квалитет
белог, лиснатог,
печеног, замрзнутог
печива

Све врсте хлеба и печива у нашим објектима:
ТЦ Аеродром, Мала пијаца,
код улаза у Житопродукт,
у кругу Заставе,
у Улици Драгослава Срејовића 5

ПРИВРЕДНО ДРУШТВО
ЗА ДИСТРИБУЦИЈУ ЕЛЕКТРИЧНЕ ЕНЕРГИЈЕ

ЦЕНТАР доо Крагујевац

Радно време од 7 - 15 сати

Благајна у центру:
7 - 18 сати - радним данима
7 - 13 сати - суботом

ПОСЛОВНИЦЕ:

Кнић 510 - 197
Рача 751 - 262
Баточина 842 - 311
Лапово 853 - 710

**ЕД Електрошумадија
Крагујевац**

Централа 307 - 200
Дежурна служба 335 - 195
Прикључци 307 - 368
Пријава стања и
рекламације 370 - 300

OD SADA **4**
LOKACIJE!

NOVO! MOTO AKUMULATORI

ULJA

FILTRI
LAMELE I NAPADNA TELA
AUSPUSI "KILLER"

GUME

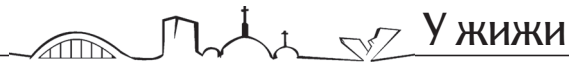
PUTNIČKI PROGRAM
TERETNI PROGRAM
POLJOMEHANIZACIJA
MOTORCIKLI I BICIKLI

BESPLATNA MONTAZA!

1. Janka Veselinovića 72, 034 430 658
2. Atinska bb, Aerodrum,
034 372 371

ПОЛИЦИЈА РАСКРИНКАВА КРИМИНАЛ ИЛИ ГА ШТИТИ

С врха нешто смрди

Пише Елизабета Јовановић

Ударна вест прошле недеље у „Блицу“ да су поједини високи полицијски функционери МУП-а, иначе повезани са криминалним групама, опструирали истраге у неколико највећих корупционашких афера у Србији, одјекнула је као темпирана бомба градом на Лепеници. Пре свега зато што се, како тврди овај дневни лист, једна таква заташкана афера тиче и неких важних Крагујевчана. Додуше, не открива се ко су они, али се дају описи из којих се лако да закључити о коме се ради. Разлог због чега се поменце не спомињу је чињеница да су процеси стопирани у фази преткривичног поступка, дакле пре подношења кривичних пријава, иако постоје докази поткрепљени видео и аудио записима, који су по налогу суда снимани годину дана.

О томе су надлежним тужилаштвима поднети извештаји, у којима је наведено све до чега су дошли инспектори привредног криминала пре него што је била истрага наводно стопирана. Неки Крагујевчани су се ту препознали, чак и они који нису били предмет провера, због чега је прича добила сасвим нову димензију.

■ Ко штити корупционаше?

Новинар „Блица“ истиче да су чврсте спреге припадника МУП-а Србије са криминалним групама директно угрозиле реализацију неколико планираних акција хапшења у више градова Србије, и да су исти вршили притисак на Сектор унутрашње контроле како би сменили полицајце који су те истраге водили у Краљеву, Суботици, Новом Пазару и Крагујевцу.

Иван Ђоровић последњих година ради на разоткривању једне од највећих корупционашких афера у Србији. Та истрага је очигледно засметала појединцима у МУП-у Србије, који сада преко Сектора унутрашње контроле покушавају да га смене са места начелника, казао је неименовани извор „Блица“.

Посете инспектора Сектора унутрашње контроле Крагујевцу посебно су интензивирани у последње време, пре и после Ђоровићевог годишњег одмора, на који је иначе отишао службеним аутом уз усмени допуст директора Полиције. За ту радну повреду су се ухватили људи из Унутрашње контроле, али је Ђоровић узвратио контра депешом против истих, што је довело до тихог рата између руководства овдашње Полицијске управе и поменутог сектора. Доласци „контролора“ из

Има ли истине у тврдњама неименованих извора да је из полицијских врхова у Београду, који су у вези са криминалцима, стопирана истрага и у Крагујевцу којом су биле обухваћене врло виђене „фаце“? Министар полиције тврди да се све истраге настављају, да унутрашња контрола ради свој посао, па ваља очекивати да ће неко ипак морати да „падне“

Београда не би ли се Ђоровићу нашла нека мрља почели су да иритирају, па је прошлог месеца дошло до једог наизглед тривијалног инцидента, који много говори о његовој позадини.

Наиме, високи чиновник Унутрашње контроле Н.Т. развалио је капију ЈКП „Паркинг сервиса“ и радницима запретио да ће их везати за стуб, јер му је „паук“ однео службени ауто због непрописног паркирања недалеко од зграде суда. Очито, неко из Полицијске управе је то дојавио и на тај начин инспектору ставио до знања да и за њега важи закон. У „Паркинг сервису“ причају да је чак махао пиштољем, псовао, вређао... На крају, после сат времена натезања, дозвољено је да одвезе службени ауто, уз претходно спроведену процедуру. Овај инцидент је само продубио јаз између двеју страна, што је прелиминарна ситуација из врха МУП-а. Сукоби на релацији Дирекција полиције - Унутрашња контрола, која је под директном ингеренцијом министра Ивице Дачића, већ неко време трају, тврде београдски извори.

■ (Не)службена тајна

Бомбастички наслови из „Блица“ који се тичу Крагујевца типа „Чиновници владе и судије штитили мафијаше“ односе се на корупционашку аферу у коју је био укључен већи број особа на битним функцијама, међу којима је један бивши председник суда (који је после реизбора изабран за судију упркос овим сазнањима), чиновници Владе, директори комуналних предузећа, чиновници инспекцијских служби, па чак и један председник шумадијске општине. Оперативним радом полиције од годину и више дана дошло се до податка да је то била тајкунско-политичка спрега, што потврђују транскрипти прислушких телефона, видео записи и други докази који су завршили у нечијој фиоци.

Из тог прислушковања и прикупљања других доказа издвојен је, маја ове године, као посебан случај давање мита од 180.000 евра председнику Управног одбора „Аутосаобраћаја“ да би издејствовао за власника приватне фирме „Цо-

да ММ компани“ и још четворо суинвеститора, међу којима је и бивши начелник сектора аналитике овдашње Полицијске управе, плац АМК за градњу елитног стамбено пословног објекта од 2.500 квадратних метара.

У време хапшења и подизања оптужнице овој шесточлној групи било је наговештаја да није стављена тачка на круг осумњичених, али дошло је врло брзо до писања оптужнице и суђења - са пресудама испод законског минимума.

Да ли се тиме хтело да се што пре стави тачка на овај процес и на тај начин заташкају други могуће осумњичени или је по среди нешто друго, време ће показати.

Због мита од 95.000 евра у кешу и обећан стан од 85.000 евра председник УО кажњен је са 18 месеци затвора, а остали, за подмићивање, од три до шест месеци затвора.

Иначе, током њиховог суђења одбрана оптужених је у више наврата упозоравала председника судског већа да изузме из списка предмета транскрипте јер су на незаконит начин прибављени, као и на то да је из њих избрисан део који се тичао много звучнијих имена, због којих је пре свега прислушковање и вршено, и јавно негодовали што се закон селективно примењује. Адвокти су тврдили како главних није нема, а њихови клијенти су колатерална штета - успут, напетани“.

У то време и чаршија је имала своје верзије - спомињао се шири круг јавних и утицајних људи, што сада полако испливава на видело.

Углавном, после пуштања групе оптужених из притвора, након главног претреса у јулу ове године, у полицији је почела одмазда и немилосрдни прогон полицијских инспектора на челу са начелником, који су радили на овом случају.

- Почели су да долазе људи из Сектора унутрашње контроле МУП-а како би по сваку цену нашли неку мрљу у полицији Крагујевца. Међутим, докази за корупцију су толико јаки да нико не може да их сакрије, каже извор „Блица“.

Они наводе и да се јасно у снимљеним разговорима чуло како се продају радна места у једном комуналном предузећу за 5.000 евра, намештају утакмице ниже ранжираних локалних фудбалских клубова за пар хиљада евра, или за печену јагњад и прасад...

На исти начин се дошло и до судских чиновника чије су малверзације снимљене не само тонски него и видео камером, те упркос нечијој намери да све стави под тешких случајеви морају бити процесуирани.

Иако нешто од тога нема директне везе с корупцијом везаном за „Аутосаобраћај“, има везе са кривичним делом, што у образложењу пресуде наводи и судија Вишег суда, на примедбу одбране да се тонски записи односе на други

ПОЛИЦИЈСКА УПРАВА У КРАГУЈЕВЦУ

случај. Иначе, по сазнању београдског дневног листа, у овдашњу корупционашку аферу биле су умешане и љубавнице одређених моћних људи, које су путем веза и везица долазиле до станова од педесетак и више квадрата у елитним деловима града.

У архиви снимљеног материјала нашао се и разговор у коме власник једне бензинске пумпе упозорава државног чиновника да „госпођа“ из инспекције, којој је према договору дозвољено да бесплатно точи гориво у „југо“, прави превелике рачуне. То се можда не би ни десило да није почела да довози и други ауто на плин.

■ Питања без одговора

Изајава у Полицијској управи Крагујевца о свему овоме за сада нема, јер нико не жели да говори, а Иван Ђоровић је ових дана одсутан. Међутим, очигледно је да су информације из крагујевачке полиције доспеле до београдских центара Полиције, министарства и тужилаштва. Осим шесторице првостепено осуђених, против других нису поднете кривичне пријаве, мада се у јавности и полицијско-судским круговима то очекивало. Незванично, полиција

је о појединцима које наводи „Блиц“ (директор ЈКП, бивши председник суда, председник једне општине) имала оперативна сазнања о корупционашким пословима, али не и довољно елементарна за подношење кривичних пријава. Тек, када су вести о томе стигле до београдских утицајних кругова, стопиране су даље активности полиције. Истовремено, опет се на удару нашао Иван Ђоровић, за чију смену већ више од годину дана „навијају“ и појединци из владајуће странке.

Међутим, министар полиције Ивица Дачић тврди да полиција наставља све започете истраге, али такве ствари нису за расправљање у медијима, а наводе о притисцима на крагујевачку полицију коментарисао као „полуистине и полуистине“, јер унутрашња контрола само ради свој посао.

С обзиром да је с места министра полиције врло говорљив, Дачић је овом приликом био шкрт на речима, а не би требало дуго да се чека да би се уверили како ни једну истрагу нико није стопирао - чак и ако у врху полиције реше да смене неке шефове по Србији које сада „чешља“ унутрашња контрола.

ИВАН ЂОРОВИЋ ПОД „БУДНИМ ОКОМ“ УНУТРАШЊЕ КОНТРОЛЕ

ИНТЕРВЈУ: ВУК ДРАШКОВИЋ

Србија личи на вентилатор

Не може се никуда с политиком „добро јутро, чаршијо, на све четири стране“. Један дан се удварате проевропском, друго дана антиевропском расположењу, окрећемо се у кругу уместо да јуримо воз за будућност који нам је побегао

Разговарао Слободан Цупарић

Прошло је десет година од пада Слободана Милошевића, од ишчекивања, надања и веровања да ће у новом времену Србијом потећи мед и млеко. Грађанима је тада, сетимо се, некритички обећавана боља будућност, благостање... Поједини аналитичари, размишљајући данас о тој преломној двехиљадитој години, тврде да пад Милошевића, сам по себи, није могао од Србије да направи Шведску, европску просперитетну државу, већ је то морао бити први, нулти корак.

Изneverене наде да ће Србија ући у период брзих и темељних промена, веровање да се у минулој деценији могло урадити много више и зебња пред оним што нам предстоји - све је то повод за разговор са Вуком Драшковићем, лидером Српског покрета обнове и опозиције у последњој деценији прошлог века.

Скоро сте рекли Србији никада неће да сване 6. октобар ако нам побегне последњи воз за Брисел. Да ли ћемо се у „минут до дванаест“ наћи у возу за Европу?

Надам се да хоћемо, а плашим се да нећемо. Огромни су притисци и завере против прикључења Србије Европској унији, а све у име оног истог патриотизма који је био на сцени од деведесете до двехиљадите године.

Шта треба урадити да би Србија видела наговештај свитања?

Неопходно је изаћи пред грађане са јасним и безусловним програмом евроатланских интеграција. То значи са програмом прикључења Србије НАТО алијанси и ЕУ, јер једно без другога не може - иако то формално у Бриселу нико не истиче као услов. Нема ниједне бивше комунистичке земље у Европи која је ушла у ЕУ, а да претходно није ушла у НАТО алијансу. У ЕУ су земље које су и у НАТО алијанси, па је несхватљиво да Србија бу-

де пријатељ са земљама ЕУ и непријатељ са истим тим земљама као чланицама НАТО алијансе.

Истовремено треба повести одлучну политику несклапања било каквих компромиса са антиевропским снагама у Србији. Можда ће проевропска коалиција, у којој је СПО и коју води председник Србије Борис Тадић, изгубити неки глас, али овде се не ради о губитку или добитку гласова - овде се ради о губитку или добитку будућности за српску државу и њене грађане.

Наравно да ЕУ има алтернативу, али онда морамо да кажемо народу која је то алтернатива. Да будемо „црна рупа“ Европе, са свих

страна опкољена земљама ЕУ или НАТО алијансе и да пропадамо - демократски, економски, биолошки... То је једна варијанта. Друга је, која се све чешће заговара, да се вежемо за неке мајке које нису у Србији. Једни би да се вежемо за мајку Турску, други би да се вежемо за мајку Русију, трећи би да се вежемо за браћу несврстане, па да се заједно са шампионима демократије и слободе, Ираном, Северном Корејом и таквим државама, боримо против глобалистичког терора Европе и САД.

Мислим да би све ове алтернативе биле фатални слом за будућност српске државе и народа. Време истиче, ових месеци који су пред нама одлучиће се хоће ли нам се отворити врата на возу за Брисел - или затворити. Ако се затворе, биће затворена за сва времена.

Да ли наде и бољег живота о којем причамо има само ако идемо са Западом?

Да, само тада. Ако нећемо да postanемо члан јединственог тржишта, слободне трговине, тржишта од пет стотина милиона људи, ако нећемо Европу на чије тржиште сада извозимо 80 одсто наших производа, онда мора да се кажу последице - и по стандард грађана и породица и по економију, привреду, културу и све остало на чему би требало да почива држава Србија.

Сматрате да је сада тренутак да Србија тражи

свога Де Гола или Ататурка, који ће бескомпромисно да каже којим путем кренути даље. Имамо ли таквог политичара „с пелтом“ да преузме одговорност за судбину нације?

Не може то један политичар. Мора то да уради српска политичка елита, одговорна и мудра. Никада у историји модерне Србије то осећање, проевропско, прозападно, није било опште. Отпори су увек били велики. Добрим делом због некаквих историјских сентимената и осећања према православној Русији, због проповеди да је Запад антиправославни, јеретички... Против Европе су се увек залагали и људи који су се плашили конкуренције на њеном тржишту, јер тамо њихове књиге, песме и говори не би имали никакву прођу.

Међутим, ми смо од Карађорђа па све до Другог светског рата имали историјску срећу да су нам државу водили мудри људи - и водили је ка Западу. То је била историјска српска десница, чије искуство и стратешке путоказе баштини СПО. Нажалост, ево ми смо сада у великој мањини због тога што се и они који деле наша становишта плаше ризика да ово јавно кажу јер ће изгубити гласове.

Мислим да је дошао тренутак када се највише ризикује тиме што се избегава ризик. И у том смислу сматрам да је последњи час да једна одговорна политичка елита почне одлучно да управља државом и да води народ.

Данас, нажалост, наше политичке елите наручују анкете о расположењу народа, па онда на основу њих воде политику. Тако се више не може. Не може се народ интервјуисати и људима постављати питања на улици: Јесте ли за улазак у НАТО? Прво, народ не зна, огромна већина људи нема појма шта је то НАТО. Јесте ли за улазак у ЕУ? Гро народа мисли да је ЕУ Деда Мраз и да тамо у Бриселу један чика с дугачком седом брадом дели поклоне. ЕУ је систем вредности, бољег живота, стандарда, демократије... Због тога Србија мора да иде у ЕУ.

Верујем да би једна одлучна проевропска политика, која више не би правила компромисе с антиевропским снагама, убрзо била прихваћена од народа. Не можете ви никуд с политиком: Добро ју-

тро, чаршијо, на све четири стране. Један дан се удварате проевропском, други антиевропском расположењу; један дан ширите европске, други антиевропске заставе, па Србија личи на вентилатор, окреће се у кругу уместо да ујурбано иде напред - да би стигла један воз будућности који нам је побегао.

Присталица сте слогана да највише ризикује онај ко неће да ризикује. Плаше ли се наши политичари ризика, односно воде ли кукавичку политику?

Ја то често понављам: Највише ризикује онај ко неће да ризикује, ко одбија да ризикује. При томе се позивам на Де Гола.

Видите ли политичку елиту или ауторитет који би понудио идеју спаса из стања у коме се налазимо, који би пружио праву стратегију изласка из следеће улице?

Са оваквим медијима и тешко је заправо објаснити народу чињенице. Верујем у памет и српског сељака, и радника, и студента, и интелектуалца. Нажалост, ако не знају чињенице, они не могу ни да се опредељују. А видите какви су код нас медији! Занима их површина, сензација... Немате ни на телевизијама, ни било где, некаквих озбиљних расправа о томе шта је то Европа, како живе људи у њој, зашто тако живе? Шта ће бити сутра у Србији ако уђе у Европу и шта ће бити ако постане њена „црна рупа“? Када би се то народу објаснило, мислим да би пројекат Европе овде добио убедљиву дво-трећинску већину.

Имамо мрежу медија, тајних полиција, политичара и интелектуалаца који

се плаше свитања за Србију, јер би се у том европском дану нашли на периферији и њихови пројекти несреће више не би имали купце у Србији

Али, имате читаву мрежу медија, тајних полиција, политичара и интелектуалаца који се плаше свитања за Србију, јер би се у том европском дану нашли на периферији и њихови пројекти несреће више не би имали купце у Србији. Ви данас имате овде армију људи који се богате и стичу популарност на пропагирању насреће за свој народ и државу. Нарочито када је у питању пропаганда да цела Србија треба да подели судбину Косова, односно да и сама буде сломљена у знак солидарности са несрећом на Косову коју је скривео Слободан Милошевић.

Никада у историји модерне Србије проевропско и прозападно осећање није било опште. Отпори су увек били велики. Добрим делом због некаквих историјских сентимената и осећања према православној Русији, због проповеди да је Запад антиправославни, јеретички...

УМИРЕ СРБИЈА ЈУЖНО ОД БУБАЊ ПОТОКА

Шумадија да буде еврорегија

Данас присуствујемо офанзивни патриотских снага којима смета покрајина Војводина и њена економска аутономија. Уместо да се народ поведе у одлучну борбу да имамо неколико Војводина по Србији, сада практично имамо две еврорегије: Војводину и Београд. Нестаје и умире Србија јужно од Бубањ потока. И у Шумадији је већи моралитет од наталитета.

Залажем се за то да Шумадија с престоним градом Крагујевцем добије статус еврорегије и економске аутономије, да Шумадија располаже својим новцем, планира свој развој и приоритете - да се о томе не одлучује у централним београдским канцеларијама. Сматрам да исти такав статус треба да добију источна и западна Ср-

бија, с тим што ову другу радије називам дринском. Зашто дринска Србија? Зато што еврорегије не морају да поштују државне границе, па ја сутра видим једну велику дринску регију која ће бити и с једне и с друге обале Дрине.

Залажем се да општине и градови у Србији добију онај степен аутономије какав имају у најразвијенијим земљама Европе. Ево, у Аустрији, која је отприлике као и Србија по пространству и броју становника, има девет покрајина. Не зову се чак ни еврорегије него покрајине. Је ли због тога Аустрија у некаквој опасности да се распадне? Не! То је, заправо, основ њеног убрзаног развоја. Немачка је савезна држава покрајина, Француска, Италија, Шпанија... Зашто се плашимо будућности да и Србија буде таква.

„ЗАСТАВА ИТ ТУРС” И ДАЉЕ ЧЕКА НА ПРИВАТИЗАЦИЈУ

Зграда продата за плате

Пише Милош Пантић

Агенција за приватизацију већ три пута је одлагала приватизацију „Застава ИТ турса” на по шест месеци због нерешених имовинских односа, јер су још у току судски спорови око власништва над такозваном самачком зградом на Бубњу и пословним простором у „Заставином” солитеру. Последњи рок за одлагање аукцијске продаје фирме истиче 17. октобра, а како сада ствари стоје рок ће још једном бити продужен за пола године.

И док је ово једина крагујевачка друштвена фирма која још ни једном није била на аукцији, почела је продаја имовине како би се намирили огромни дугови према 17 запослених радника. По одлуци суда одржана је лицитација за продају објекта предузећа на ободу „Заставине” баште, према Косовској улици, који је некада био биоскопска сала, а у последње време је радио као млечни ресторан, као и бараке која се наслања на тај објекат и у којој је био смештен канцеларијски простор. Како на првој лицитацији није било заинтересованих, у мају је одржана друга, на којој су била два учесника. Бољу понуду дало је крагујевачко предузеће „Ролинг” власника Душана Недељковића, које је за 5,7 милиона постало власник ових објеката.

Дуг од 16 плата

И после ове продаје предузеће је запосленима остало дужно још 16 месечних зарада, за које је неизвесно када ће бити уплаћене. Но, по речима в.д. директорке Нате Тодоровић, ово није једина имовине фирме која је у последње време продата. На захтев „Фијата”, након формирања заједничке компаније ФАС, када је имовина Фабрике аутомобила пренета новом предузећу, „Застава ИТ турс” је обавештена

Због нерешеног судског спора око самачке зграде предузеће још није понуђено на продају, а за то време суд продао објекат фирме у Косовској улици како би се намирио део дуга за плате запослених

да мора да уклони сву опрему из трпезарија Фабрике аутомобила.

Реч је о столовима и столицама, посућу, линијама за сервирање хране, фрижидерима и замрзивачима, који су деобним билансом припали овом предузећу, док су саме просторије трпезарија припале Фабрици аутомобила. Проблем је настао због тога што „ИТ турс” није имао где да смести сву

опрему. Пошто је то покретна имовина која је 10 година ван употребе и изгубила је вредност, због чега је књиговодствено и отписана, ми смо од Агенција за приватизацију затражили да је продамо, јер се тиме не умањује вредност фирме пред будућу продају. Агенција нам је дала одобрење и ми смо трпезаријску опрему из

фабрике аутомобила распродали радницима тог предузећа, по симболичној цени која је мало виша од цене секундарних сировина. Опрема у трпезаријама осталих бивших „Заставиних” фабрика такође је одобрена за продају и сада се још налази у тим просторијама. Агенцији за приватизацију треба да предамо извештај колико је средстава на овај начин зарађено и она ће бити употребљена за редовно пословање предузећа, каже в.д. директорка.

Судски процес за утрђивање власништва над самачком зградом у насељу Бубањ траје већ годинама,

али му се крај ипак назире. Поступак је пред крагујевачким Привредним судом покренула Група „Застава возила” која је покушала да докаже да зграда треба да припадне њима. На првом рочишту суд је донео пресуду да је објекат власништво „ИТ турса”, али су заступници „Заставе возила” уложили жалбу Вишем суду у Београду.

Неизвестан крај суђења

Током ове године тај суд је поништио пресуду и вратио предмет првостепеном суду на поновно одлучивање, али је крагујевачки Привредни суд поново пресудио као и претходни пут. Након тога заступници „Заставе возила” су уложили нову жалбу Врховном суду Србије и сада је поступак на разматрању у том суду, након чије пресуде ће спор бити окончан, јер не постоји право жалбе.

Око власништва над пословним простором у „Заставином” солитеру, међутим, спор је компликованији јер се овде суде три стране. „ИТ турс” је тужио Групу „Застава

ПРОДАТО КАКО БИ СЕ УМАЊИЛА ДУГОВАЊА РАДНИЦИМА

возила” која је заузела ове просторије, а станари солитера, који тврде да простор треба да припадне њима, тужили су и „Застава возила” и „ИТ турс”. За сада је неизвесно када ће ова два поступка бити окончана.

По речима в.д. директорке, приватизација предузећа без коначног утврђивања ко је власник самачке зграде није могућа, док спор око простора у „Заставином” солитеру нема толики утицај на вредност фирме.

Наша укупно процењена имовина је 140 милиона динара, од чега на самачку зграду отпада 40 милиона. Заказивање аукције без решења тог питања је бесмислено, што је потврдила и Агенција за приватизацију, која је у марту прошле године чак била заказала аукцију, за коју се пријавило више кандидата, али је она у последњи час отказана, каже Ната Тодоровић.

САМАЧКА ЗГРАДА НА БУБЊУ И ДАЉЕ У СУДСКОМ СПОРУ

ДОДЕЉЕНИ ГРАНТОВИ НОРВЕШКЕ ВЛАДЕ

Помоћ Ромима за покретање посла

Тринаесторо учесника пројекта „Оснаживање Рома” добило средства у износу од 180.000 динара за покретање свог посла. Ромски информативни центар, поред ове, организује још једну акцију за доделу грантова од 3.400 долара

Захваљујући средствима које је за пројекат „Оснаживање Рома” одвојило Министарство иностраних послова Норвешке, тринаесторо Крагујевчана, углавном ромске националности, протекле недеље добило је грантове у висини од око 180.000 динара за започињање сопственог посла.

У пројекту, који је реализовао Ромски информативни центар уз подршку организације „Кер Србија”, за грантове су конкурисали сви који су претходно прошли обуку за писање бизнис планова. Циљ програма је, по речима менаџера РИЦ-а, Славољуба Ђорђевића, помошћу самозапошљавања Рома, али и помоћу приликом стицања основног образовања, преквалификације и доквалификације.

Већина оних којима су додељена средства иза себе већ имају завидно радно искуство, али су услед разних приватизација и стечаја остали без посла, па је, како и сами кажу, ово за њих и једини начин да дођу до посла и зараде.

До сада сам био корисник средстава Националне службе за запошљавање на чијој сам евиденцији завршио након 24 године и седам месеци рада у „Застави” као возач. Након оног што се десило са фабриком остао сам без посла. Имам двоје деце, једна ћерка је студент информатике, ништа друго ми није остало него да се сналазим, па сам тако почео да се бавим трговином, мада нисам то по професији, каже педесетдогодишњи Бојан Стојановић.

Свој капитал ће, из тог разлога, уложити управо у трговину:

Повољна околност је била у томе што је једино нама Ромима омогућено да грантове искористимо за овај вид посла, па сам регистровао своју самосталну трговинску радњу у којој ћу бити запослен, а за сада ће ми помагати и супруга.

ЗВОНКО АЛЕМПИЈЕВИЋ ЧЕКА ДА ПРОРАДИ ЊЕГОВА ТРАФИКА

И Звонко Алемпиевић ће свој новац уложити у отварање трговачке радње - трафике:

Пре било каквог конкурса ишли смо сви на предавања, десет дана по четири сата, а учили смо да осмислимо и направимо бизнис план. У почетку нас је било двадесет људи, да бисмо на крају нас 13 добили грантове од 2.354 долара у динарској противвредности.

Алемпиевић је такође, бивши радник два државна предузећа, Војне фабрике и ПКБ-а, док та фирма није пропала. Након тога је радио код не-

колико приватника, у трговини, па се зато и сам определио за трафику, у жељи да ће посао касније проширити. Три године је тражио посао, али са 46 година живота није имао велике шансе. Живи у петочланој породици, где само његова мајка, као пензионер, има примања, док су сви остали на евиденцији НСЗ.

Ипак, како каже, иако су своју радњу већ регистровали, средства још увек нису легла на рачун, мада су већ уплаћена:

Надам се да ће већ од 18. октобра моја трафика прорадити, а сви који смо добили грантове били смо у обавези да региструјемо радње. Међутим, иако је норвешка влада још 1. октобра уплатила средства, ни нама ни Славољубу Ђорђевићу из РИЦ-а још није јасно где је новац и којим то токовима иде. Проблем је свима што многи од нас чекају тај новац да би купили робу, да би склопили разне уговоре, још се многи водимо као локал у припреми управо због тога, а порези нам сигурно већ иду. Тако да сада, практично, тапкамо у месту, губимо време, а тиме и зараду. Но, надамо се и очекујемо да сваког тренутка средства „легну” да можемо да почнемо да радимо, каже Алемпиевић.

Иначе, ово је само један од два истоветна пројекта која у октобру организује Ромски информативни центар, а већ крајем овог месеца следи и друга обука. Они који је успешно обаве моћи ће да конкуришу за грантове од 3.400 долара који ће бити додељени у фебруару наредне године.

Н. СТЕФАНОВИЋ

ПРЕДСТАВНИЦИ АГЕНЦИЈЕ ЗА БОРБУ ПРОТИВ КОРУПЦИЈЕ У КРАГУЈЕВЦУ

Делегат за сарадњу са Агенцијом

Гостујући у Крагујевцу поводом имплементације Стратегије и акционог плана за борбу против корупције представници Агенције позвали су почетком недеље представнике локалних самоуправа да се активније укључе у спровођење ових докумената.

Наиме, званичници из Шумадијског, Поморавског и Подунавског управног округа ће најкасније до половине новембра имати обавезу да делегирају особу која ће директно комуницирати и сарађивати са Агенцијом на овом плану. Небојша Тасић, шеф одсека за програме обуке Агенције, навео је да ће делегати за сада имати за задатак да известе Агенцију о препорукама и мерама из Стратегије које су до сада предузете:

НЕБОЈША ТАСИЋ,
ШЕФ ОДСЕКА ЗА ПРОГРАМЕ
ОБУКЕ АГЕНЦИЈЕ

Агенција за борбу против корупције пети пут обилази градове и општине Србије у сврху обавештавања локалних функционера о новинама у Закону о Агенцији за борбу против корупције. Треба напоменути да задатак ових људи, будућих делегата, није пријављивање корупције у институцијама, јер за то већ постоји посебан одсек. Њихов је задатак само у томе да направе пресек стања, евидентирају и забележе да ли су и које су мере из акционог плана до сада предузете, рекао је Тасић.

Током званичне презентације Тасић је навео и да је корупција проглашена глобалним проблемом, те се због тога ниво њене присутности у друштву процењује и приликом аплицирања за чланство у ЕУ.

- Да ли желимо да се прикључимо ЕУ је политичко питање, али ако желимо, онда том питању морамо приступити озбиљно и тако се са том појавом обрачунати. Наша срећа у несрећи је у томе што можемо да увидимо грешке које су друге земље чиниле у транзицији на пољу сузбијања корупције, али, нажалост, из тога ништа нисмо научили и те грешке понављамо, каже Тасић.

По његовим речима, неопходно је да сви схвате суштински појам јавног добра у која спадају државни буџет, тј. новац, државна имовина, свако радно место у државним службама, природна богатства и да та добра користе за опште добро.

Н.С.

За петак, 15. октобар, заказана је редовна седница градског парламента. Централна тема је ребаланс буџета за 2010. годину. Друге две тачке такође су ослоњене на ову одлуку, а то су измене Програма пословања Предузећа за изградњу града и предлог одлуке о отпису камате на доспеле обавезе по основу одређених локалних јавних прихода. Идеја је, када је реч о овом предлогу, да се до краја године, колико је то могуће, повећа приход буџета, мотивисањем пореских обвезника да измире основни дуг отписивањем камате.

Предвиђеним ребалансом градски буџет ће бити умањен за 10 одсто, односно за 670 милиона динара, па ће уместо 6,86 приход износити 6,19 милијарди динара. Од предвиђеног умањења чак 500 милиона ће се умањити приход Управе за инвестиције, а за 170 милиона ће се умањити потрошња у осталим градским управама.

Измене Програма пословања Предузећа за изградњу града предвиђају „краћење“ потрошње за 142 милиона динара, од наведених 500 милиона, јер је ово јавно предузеће директни корисник буџетског колача Управе за инвестиције.

Члан Градског већа Небојша Васиљевић упозорава да већ две године градски буџет има минус од по 250 милиона динара због умањених трансферних средстава, јер тврди он, држава терет економске кризе сваљује на локалне самоуправе, а када се томе придода и лоша наплативост изворног прихода града, пореза на имовину, ренте и фирмарине, (дуг је 1,17 милијарди динара), ребаланс је био очекиван.

Опет, због кризе интересовања инве-

ститора планирани директни градски приходи од закупа локација и накнаде за уређење грађевинског земљишта изостају.

Међутим, и поред „краће“ градске касе неопходна уштеда не значи да град одустаје од улагања у инфраструктуру и значајне пројекте, тврди Васиљевић.

С обзиром да је остало свега два и по месеца до краја године уштеда буџета је предвиђена управо на програмима који се реално, из других разлога, и не могу окончати ове године. Када се говори о великим пројектима то је, пре свега, овогодишње одустајање од буџетом предвиђене стамбене градње и затворених базена, али је у међувремену кроз државни Програм подстицаја грађевинске индустрије у време економске кризе град конкурисао за учешће републичких средстава управо за те пројекте. Станоградња још увек није добила зелено светло, а градња затвореног базена је одобрена.

За планирану зграду ФИЛУМ-а, поред Економског факултета, град је уз уступање 1,2 хектара земљишта без надокнаде требало да обезбеди и 100 милиона динара у новцу, али како држава због рецесионе године није са својим уделом ушла у пројекат, радови се одлажу. Тако је и са градњом Завода за хитну помоћ и Амбулантом број 4.

Због смањеног прихода буџета за сада је обустављена и чисто градска инвестиција, изградња Оперативно-техничког центра „Водовода“ у индустријској зони „Складиште“. Према речима Васиљевића, аустријска „Супернова“ није ушла у посед на локацији у Станову, где треба да заузме актуелну базу „Водовода“, тако да селидба није приоритет. Иначе, на захтев овог ин-

ОЧЕКИВАНИ РЕБАЛАНС ГРАДСКОГ БУЏЕТА

Одлагање већ одложених инвестиција

С обзиром да је остало свега два и по месеца до краја године уштеда буџета је предвиђена управо на пројектима који до сада нису ни започети и реално се не могу реализовати ове године

веститора, чије је улагање најављено пре две године, урађен је план детаљне регулације, платили су пројекат зацељења Дивостинског потока, али, очито због светске економске кризе реализација шопинг-мола ће каснити.

Предузеће за изградњу града, такође, прави уштеде. На пример, 65 милиона динара је било предвиђено за откуп земљишта због изградње Авалске улице, Хаџи-Милентијево, Љубе Тадића и Петровачке магистрале. Буџет је умањен за 23 милиона динара и ове године неће бити изузимања, јер улице, изузев Авалске, неће бити реализоване. Самим тим неће бити рађена планирана јавна расвета на Петровачкој магистралу, што је уштеда од још 22 милиона динара.

Ове године требало је уложити 20 милиона динара у водорегулацију 900 метара корита Лепенице кроз индустријску зону, али како ЈП „Србијаводе“ због кризе сопственог буџета не улаже уговорених 60 одсто, инвестиција се одлаже. На тај начин Предузеће за изградњу прави уштеде у ставци израде пројектне документације за 15 милиона динара.

У области путоградње највећа корекција је уштеда од 27 милиона динара код наведеног одлагања радова на Петровачкој магистралу, због нерешених имовинских односа, (проглашен је јавни интерес, али решења још увек нису уручена свим власницима парцела), чиме се штеди и у надокнади земљишта. Тако се стиже се до збирне цифре од 142 милиона динара, колико ће Предузеће за изградњу мање потрошити, али, како тврди Небојша Васиљевић, нема суштинског одступања од зацртаних планова. А. ЈОКИЋЕВИЋ

СИНДИКАЛНА УЈДУРМА У ВОЈНОЈ ФАБРИЦИ

Саслушање уместо приступница

Синдикат „Независност“ због тога што пословодство фабрике не жели да утврди њихову репрезентативност поднео кривичну пријаву против директора Раде Громовића и затражио помоћ Међународне организације рада, тврдећи да је директор у спрези са Самосталним синдикатом и, чак, његов члан

У најстаријој оружарској фирми на Балкану ври као у кошници, али не од брујања машина и вреве радника, него од синдикалне ујдурме која ће, како сада ствари стоје, епилог добити у палати правде и пред међународним асоцијацијама рада. У фабрици, која се својевремено прославила по јединствености и у време Милошевића најборбенијем и најорганизованости синдикату у земљи, сада делују четири синдикалне организације, од којих ни једна није утврдила репрезентативност.

Иначе, све је почело када су радници незадовољни радом највеће синдикалне организације, Самосталног синдиката, формирали синдикат „Независност“ и када су по словодству поднели захтев за утврђивање репрезентативности. Министарство рада и социјалне политике издало је 19. марта овој синдикалној организацији решење о регистрацији. Захтев за утврђивање репрезентативности поднет је 19. августа.

Према речима председника синдиката „Независност“ Миломира Вељовића, синдикат има 453 члана, што је за 100 више од законског ми-

нимума, потребног за утврђивање репрезентативности.

- Пошто је Републички одбор за утврђивање репрезентативности распуштен, искључиво послодавац одлучује ко може, а ко не може да добије статус званичног синдиката. Процедура за утврђивање репрезентативности прописана је законом и ту нема места за произвољности и добру или лошу вољу послодавца, каже Вељовић.

Према службеној белешци, коју су потписали директор Војне фабрике Раде Громовић, његов заменик Зоран Вучковић, директор кадровских, општих и правних послова Вељовић Спасојевић и председник „Независности“ Миломир Вељовић, 8. септембра комисија пословодства прегледала је достављени материјал и констатовала да је „Независност“ предала 345 копија синдикалних приступница. Да би овај синдикат добио решење о репрезентативности било је потребно да пословодству на увид преда 323 приступнице.

У „Независности“ тврде да је по словодство истога момента могло, а то је и било дужно да уради, да отку-

па и потпише решење о репрезентативности. Уместо тога, како кажу, тражили су списак чланова ове синдикалне организације, који би, како су захтевали, код њих био три дана, а када је то одбијено тражили су да се сваки члан синдиката пред комисијом усмено изјасни да ли је потписао приступницу или не. У „Независности“ кажу да на то нису могли да пристану, јер, пре свега, није по закону, а и представља посебан притисак на чланове синдиката.

Поводом догађања у Војној фабрици огласио се, писмом директору фабрике Радету Громовићу, и председник Уједињених гранских синдиката „Независност“ Бранислав Чанак.

- Ви очито мислите да имате неки привилеговани положај у поступку утврђивања репрезентативности,

па на основу тога ви одређујете све што је везано за тај поступак. Ту сте у великој заблуди, јер је добар део те материје регулисан домаћим прописима, написао је први човек „Независности“ и најавио да ће се обратити Међународној организацији рада.

Представници синдиката „Независност“ најавили су да ће поднети 11 кривичних пријава против руководиоца фабрике, због мобинга и кршења процедуре о утврђивању репрезентативности.

- Пословодство је у спрези са Самосталним синдикатом. Чекају се нова отпуштања. Ми желимо да то спречимо, па зато и неће да утврде нашу репрезентативност, претећи да ћемо ми бити први на тим листама за отпуштање. Зашто говорим о тој спрези? Биће свима јасно ако кажем да су генерални директор и његов заменик чланови Самосталног синдиката, а да је председник тог синдиката заменик председника Управног одбора фабрике, закључио је Миломир Вељовић.

У Самосталном синдикату кажу да тврдне синдиката „Независност“ нису тачне и да „Независност“ има само 50 чланова којима се одбија синдикална чланарина, па нема услова за репрезентативност. У пословоду фабрике такође наводе синдиката „Независност“ карактеришу као измишљотине. Тако ће синдикатно замештаљство у Војној епilog морати да добије на суду. Наша посла, рекло би се. М.Ђ.

ПРЕЗЕНТАЦИЈА ATLASPROFILAX МЕТОДЕ

АТЛАС је први пршљен. Код већине људи је погрешно постављен и то је узрок скоро свих болости.

Само једним третманом доводи се на право место после чега почиње процес самоизлечења.

Петак 29. октобар
у 19.30
Театар Јоаким Вујић

Мали огласи

Услуге

МАТЕМАТИКА, механика, физика - сви узраси. Часови у току школске године. Студенти (припрема колоквијума). Телефони: 034 - 360 - 202, 063 - 77 - 11 - 002, Арсић.

Имамо проблем што ће послодавац и даље имати утицај на синдикалног активисту зато што ће да га плаћа. Необично је, за наше услове, да председник синдиката једне фирме ради у другој и прима плату од државе, али је необично и то да имамо две фабрике у једној фабрици и један синдикат раздвојен на два дела, да имамо раднике који су предвојени на два дела

Пише Милутин Ђевић

Компанија „Фијат аутомобили Србија“ још није заживела. То ће бити оног тренутка када буде запошљавала 2.500 радника, када почне да се прави 200.000 аутомобила и када се створе могућности да се озбиљно преговара са послодавцем и око плате, и безбедности, и здравља на раду, свега онога са чиме се суочавају синдикати на Западу. Овога тренутка погони Фабрике аутомобила који су припали „Фијату“ више личе на велико градилиште него на фабрику у којој се производе аутомобили. Фабрика се, према оцени председника Самосталног синдиката Фабрике аутомобила и компаније „Фијат аутомобили Србија“ Зорана Михајловића, налази у прелазном периоду у коме ни држава, ни „Фијат“, ни радници не знају ко је ко и шта је шта.

И у таквим условима у ФАС-у постоје четири синдиката од којих је, за сада, само Самостални утврдио репрезентативност и почео преговоре о првом Појединачном колективном уговору у овој италијанско-српској фабрици.

„Фијат“ је велика компанија која има фабрике у десетак земаља, а недавно је купила и америчку „Крајслер“. Искуства синдиката су различита, па је и то један од повода за разговор са Зораном Михајловићем о синдикалном раду у овој мешовитој фирми, али и о тренутном стању и очекивањима.

Шта тренутно карактерише синдикалну сцену у ФАС-у?

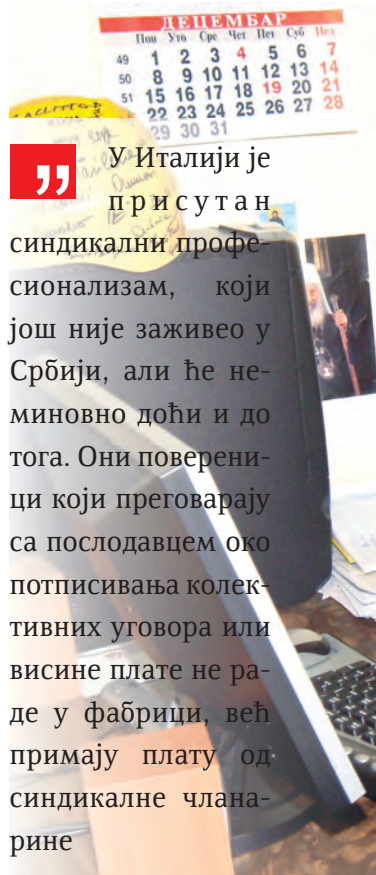
У компанији „Фијат аутомобили Србија“ тренутно постоје четири регистрована синдиката. Сем Самосталног ни један није утврдио репрезентативност. Од укупно хиљаду запослених ми имамо око 730 чланова или преко 70 одсто укупног броја запослених. Није немогуће да још један синдикат постане репрезентативан, али ће то бити веома тешко, јер је потребно да има најмање око 160 чланова.

Да ли се рад у синдикату ФАС-а разликује од рада у синдикату неке наше фабрике?

Кренули смо у преговоре са послодавцем око потписивања Појединачног колективног уговора. Имамо још несугласица око плата, дана плаћеног одсуства, а имамо и проблема у дефинисању услова за рад синдиката. Колико ће сати синдикални активисти имати за рад у синдикату одређује се на основу броја чланова. Ако имате више од 1.000 чланова онда

ЗОРАН МИХАЈЛОВИЋ, ПРЕДСЕДНИК СИНДИКАТА „ФИЈАТ АУТОМОБИЛИ СРБИЈА“

Још је све нешто између

У Италији је присутан синдикални професионализам, који још није заживео у Србији, али ће неминовно доћи и до тога. Они повереници који преговарају са послодавцем око потписивања колективних уговора или висине плате не раде у фабрици, већ примају плату од синдикалне чланарине

за рад у синдикату добијате одређено време, а ако имате 2.500 или 3.000 онда радите само у синдикату, а плату добијате од послодавца. То исто важи и за „Фијат“.

У Италији је присутан синдикални професионализам, који још није заживео у Србији, али ће неминовно доћи и до тога. Они повереници који преговарају са послодавцем око потписивања колективних уговора или висине плате не раде у фабрици него у синдикату и примају плату од синдикалне чланарине. Овде имамо проблем што ће послодавац још увек имати утицај на синдикалног активисту зато што ће да га плаћа. У овом тренутку је добро што председник синдиката није запослен у ФАС-у, па има могућност да мало слободније преговара са послодавцем.

Са ким се преговара?

Као председник синдиката имамо могућност да једном месечно разговарам са председником управе ФАС-а Ђовани де Филиписом и са њим покушам да решим питања које није могуће решити са људима из нижег слоја менаџмента. Тешко се и дуго преговара, али оно шта се договори то се и поштује. Де Филипис је формирао преговарачки тим око израде колективног уговора и неких ствари које могу да се реше у оквиру тог тима.

Ипак, необично је за наше услове да председник синдиката једне фирме ради у другој, а прима плату од државе.

Јесте, али је необично и да имамо две фабрике у једној фабрици и један синдикат раздвојен на два дела, да имамо раднике који су предвојени на два дела. Због ове ситуације нисмо хтели да раздвајамо раднике, јер мислим да смо овако јачи и да смо још увек претња ако држава покуша да са Фабриком аутомобила покуша да уради оно шта је урадила са З30-ом.

Добили сте понуду да пређете у ФАС. Зашто то нисте урадили?

Нисам добио понуду зато што сам председник синдиката, него зато што сам положио тестове и зато што су вероватно закључили да могу да одговорим њиховим захтевима. Нисам прешао јер сматрам да није моменат за то, јер не

бих имао преговарачку позицију коју сада имам, а сматрам и да би прелазак био протумачен као издаја интереса радника Фабрике аутомобила.

Да ли у Министарству економије на Фабрику аутомобила гледају као на З30?

Ја имам такав утисак. Већ су у два наврата покушали да престану са финансирањем или умање плате радницима Фабрике аутомобила. У овој држави је све могуће. Велики је притисак из

Италијани хоће од европских фондова

да узму 500.000 евра за запошљавање нових радника. То ће радити са младим људима, јер њима радници Фабрике аутомобила нису циљна група, већ људи са тржишта рада, пошто за сваког запосленог добијају бенефиције од државе, а за запошљавање радника из Фабрике аутомобила не добија ништа

многих градова, па чак и Крагујевца, да се престане са финансирањем фабрике. То је лоша прича, јер се тиме ствара армија незапослених људи који би опет постали терет државе.

Да ли се и колико разликује синдикална сцена у „Фијатовим“ фабрикама у Торину, Палерму, Пољској, Бразилу, Америци...?

Синдикати раде свуда различито, а „Фијат“ мора да се прилагоди законима земље у којој ради. У Пољској постоји модел који је сличан нашем. Тамо су председник и заменик председника синдиката запослени у фабрици и примају плату од послодавца. У Италији је то другачије. У Бразилу владају нека сасвим друга правила. У „Крајслеру“ синдикалци „Фијат“ доживљавају као спасиоца и тамо заправо и нема праве синдикалне борбе.

Да ли ће и у крагујевачкој фабрици доћи време да синдикални повереник никако не зависи од послодавца?

То време ће да дође, јер је то неминовност. Мислим да је то пут да се синдикат осамостали и да функционери у синдикату коначно почну да раде свој посао на прави начин. Када примате плату и живите од тога колико чланова имате, онда су ваша борба и усмерење потпуно другачија. Синдикални повереник кога плаћа послодавац у већини случајева више одговара послодавцу него својим члановима, што није добро. Неким функционерима у синдикату то одговара, јер могу да преспavaju мандат, да ништа за то време не ураде.

Колико је реално да производња нових модела аутомобила почне 2011. године?

Мислим да је то сада нереална прича, у реализацији пројекта много се касни, јер ни држава са своје стране не испуњава план, као што га не испуњава ни „Фијат“. Обећано је да ће у септембру ове године почети изградња фабрике на Корманском пољу, где треба да се лоцирају компоненти, али овог момента нема ни једне нове фабрике, нису још решени својински односи, није урађена инфраструктура. Колико ја знам, крајем месеца држава Срби-

ја ће морати да плаћа високе пенале „Фијату“ или његовим кооперантима ако им не обезбеди локацију за изградњу производних погона. У најбољем случају изградња фабрике могла би да крене почетком марта или априла, а то значи да би кашњење доласка коопераната могло да се одрази и на кашњење производње нових модела аутомобила.

Постоји бојазан да сем фирме „Мањети Марели“ остали кооперанти неће ни доћи у Крагујевац. Зашто?

Кооперантима који би дошли овде и инвестирали на десетине милиона евра у фабрику која ће да ради за 200.000 аутомобила та инвестиција не би била исплатива. Планирано је да се оно шта они буду радили кроз бесцаринску зону пласира пре свега на руско тржиште, али пошто су Руси рекли да њима то не треба и да ће да дају милијарду евра и направе фабрику аутомобила, та прича више не држи воду. Мислим да је реалније да ћемо опет довозити делове из Италије и уместо наших запошљавати италијанске раднике.

Онда се доводи у питање запошљавање десетак хиљада радника у ФАС-у и кооперацији у Крагујевцу?

Према мојој процени, на послу који подразумева производњу од 200.000 аутомобила биће запослено највише 3.500 радника. На производњи аутомобила у ФАС-у радиће око 2.500 људи, а највише 1.000 ће бити запослено у фирми „Мањети Марели“ и то ће бити све.

Прича се о новим моделима. Да ли су они заиста нови?

Уместо нових модела, како је уговором о заједничком улагању било прецизирано, у крагујевачкој фабрици ће се производити модели који су већ били у експлоатацији и који су сада редизајнирани. Мислим да ће 2012. године, када се та возила са пет и седам седишта буду појавила на тржишту, већ бити застарела. „Фијат“ много касни у изради нових модела. На Сајму аутомобила у Француској скоро сви велики произвођачи аутомобила имали су нове моделе, а само их „Фијат“ није имао.

Недавно је објављена вест да је око 700 људи из Фабрике аутомобила кренуло на обуку у Политехничку школу да би радили у ФАС-у.

Нико још није кренуо на обуку и не знам када ће „Фијат“ има своју причу, а ми у „Застави“ потпуно другачију. Ми покушавамо да са Министарством рада и Политехничком школом направимо неколико одељења и искористимо време до почетка производње нових аутомобила да обучимо људе за профиле потребне ФАС-у.

Италијани хоће од европских фондова да узму 500.000 евра за запошљавање нових радника. То ће радити са младим људима, јер њима радници Фабрике аутомобила нису циљна група. Њихова циљна група су млади људи са тржишта рада из више разлога, а један је што за сваког запосленог добијају бенефиције од државе, а за запошљавање радника из Фабрике аутомобила за сада не добија ништа. Да је тако показује и то што је ФАС недавно запослио око 60 радника са високим стручним спремом са стране, чак и из других градова, а није узео из „Заставе“ иако такав кадар, и то са искуством у аутоиндустрији, већ постоји у фабрици. Они једноставно користе радну снагу коју плаћа неко други.

ТЕШКО ДО ПОСЛА ЗА ЕКОЛОГЕ И БИОЛОГЕ

Студирају за биро рада

Док у Националној служби за запошљавање тврде да су за последњих пет година само три еколога и биолога добили посао и да их има 57 који чекају запослење, декан ПМФ-а Драгослав Никезић каже да је и поред тога велико интересовање младих за студирање на овој групи предмета

Осим лекара и учитеља, који годинама чекају запослење, у најтежој ситуацији су професори физике и хемије, биологи и еколози. Од укупно 24.464 незапослена у Крагујевцу, њих 1.236 је са високом

стручном спремом, а факултетски образовани људи чекају на посао од једне до четири године. У Националној служби за запошљавање у Крагујевцу кажу да су у последњих пет година само три биолога и еколога добили стални посао, а да их тренутно има 57 незапослених, од

ДИПЛОМИРАНИ ЕКОЛОЗИ НА ОБУЦИ ЗА ЛАКШЕ ЗАПОШЉАВАЊЕ

којих неки чекају посао више од три године. Због тога је НСЗ, поред обука за разна занимања и преквалификације, први пут покренула обуку намењену дипломираним еколозима за практичну примену процене утицаја на животну средину. Ова акција почела је пре месец дана и трајаће до 5. новембра.

Угрожени еколози

Према подацима Филијале НСЗ у Крагујевцу је евидентирано укупно 124 незапослена који су завршили један од смерова на Природно математичком факултету. Највише је хемичара 35, затим еколога 31, биолога 26, математичара 24 и физичара 8. Најтеже се запошљавају еколози и биолози, а у старосној структури највише њих (28) има до 30 година и чека посао до две године, док петоро имају „стаж“ на бироу дужи од две године. До 40 година је 24 из ове бранше, а чак деветоро је више од две године без посла.

Највећи проблем за ове дипломце са ПМФ-а је што врло ретко излазе конкурси и мала је или никаква потражња послодавца за поменутим занимањима. Неоспорно је, кажу у НСЗ, да је, такође, велики број незапослених правника и економиста, али у тој категорији занимања стално „одлазе“ они који су кратко на евиденцији, а „долазе“ нови који су тек завршили факултет.

Чак и лекари, који се такође тешко запошљавају, пре дођу до посла него еколози и биолози. Ова занимања нису довољно препозната и да у многим предузећима и не знају шта би они могли да раде, каже директорка Филијале НСЗ у Крагујевцу Љиљана Петровић.

То је и био разлог да се покрене акција обуке еколога у филијали, како би, уколико овладају практичном вештином, лакше могли да дођу до посла, отворе сопствене агенције или се ангажују у изради пројеката. Законска регулатива од 2004. године наметнула је обавезу свим фирмама са технологијом која захтева праћење стања животне средине да имају стручну службу или запосленог еколога, или да ангажују консултантску кућу која ће то радити за њих.

Међутим, у граду се на прстима једне руке могу набројати предузећа у којима је запослен еколог. Осим у Дирекцији за урбанизам и „Чистоћи“ није познато да и у другим предузећима има ангажованих еколога. За обуку ових дипломаца посредством службе НСЗ ангажована је Евица Рајић, власница и

директорка предузећа „Екологија урбо“ из Крагујевца. Њена фирма једина је у граду која запошљава ове стручњаке. Тренутно, од 12 запослених, петоро су дипломирани еколози.

Веома сам задовољна образовним нивоом младих еколога који су дипломирали на ПМФ-у у Крагујевцу, каже Евица Рајић, уз напомену да у зависности од знања и способности које буду показали у практичној обуци постоји могућност да неко од њих и остане у овој фирми.

Слаба покретљивост младих

У НСЗ сматрају да би и факултети требало да се ангажују и контактирају са предузећима, како би им указали на оспособљеност својих студената. Декан Природно математичког факултета Крагујевцу Драгослав Никезић каже да, иако је познато да се еколози и биолози тешко запошљавају, интересовање за ове студије и даље је веома велико, о чему сведочи податак да је на последњем пријемном испиту било дуго више пријављених од броја примљених. Иначе, ове школске године уписано је на хемији 60, физици 29, на информатици 38, математици 43 и на струковној екологији 25 студената.

Из других региона стижу молбе да им шаљемо наше дипломе. Тако је, на пример, градоначелник Ужица молио да им због великог недостатка кадра пошаљемо математичаре, док у Краљеву и Чачку траже физичаре. Такође, ван Крагујевца се траже и биолози, али очигледно је да постоји слаба покретљивост младих, каже Никезић, наводећи да је основни разлог финансијске природе.

Када се прерачунају колико им треба новца да плате стан у другом граду и воде одвојен живот, практично ништа им не остане од плате која износи у просеку око 40.000 динара. Никезић сматра да није тачно да нема посла за дипломце са ПМФ-а, али да је због попуњености радних места у

Крагујевцу неопходно да се одреде за запослење у неком другом граду.

Гордана БОЖИЋ

ЕВИЦА РАЈИЋ, ВЛАСНИЦА „ЕКОЛОГИКЕ УРБО“

Еколози су запостављени

Евица Рајић припада првој генерацији од пет дипломираних еколога на Математичком факултету у Београду. Њен први радни ангажман био је у Дирекцији за урбанизам у Крагујевцу, у време када готово нико није знао шта је посао еколога. Имала је срећу, каже, да покаже и примени оно што је научила, признајући да то дугује својој бившој фирми и директору Верољубу Трифуновићу, који је препознао значај ове области и омогућио да се максимално развија. У овом предузећу радила је 17 година, након чега је 2005. године основала своју фирму. Иако има пет запослених еколога, каже да би могла да запосли још троје, али јој недовољан простор у коме је фирма смештена то онемогућава. У овој фирми тренутно два хемичара са ПМФ-а спремају дипломске радове, док је 10 еколога на практичној обуци. На молбу директора Политехничке школе из Аранђеловца ови ученици повремено долазе у „Екологију урбо“ на праксу.

Мислим да су еколози запостављени и ја се трудим да их максимално промовишем. Свакога дана мејлом добијем молбу или неко сврати да пита за посао. Имамо чак и два еколога са београдског Универзитета који су заинтересовани да дођу код нас. Моја искуства потврђују да ни мало није било лако изборити се на тржишту и показати да су еколози неопходни. Ово је једина фирма ове врсте у Крагујевцу, а са оваквом структуром запослених и једина приватна фирма у Србији, каже власница „Екологија урбо“.

Осим еколога, у овој фирми су запослени машински инжењер, просторни планер и хемичар.

ДРАГОСЛАВ НИКЕЗИЋ, ДЕКАН ПМФ-А

ЗАВРШЕНА АКЦИЈА „ЛЕТЊА ПРАКСА“

Задовољни и студенти и фирме

Осим што су имали прилике да се током лета упознају са послом који ће у будућности обављати, неки од студената крагујевачких факултета дошли до првих хонорара, а неки до – посла

Први пут спроведен и реализован ове године у периоду август-септембар, програм „Летња пракса за студенте“, који су организовали Бизнис иновациони центар и Регионална канцеларија за младе, бројним студентима остаће у лепом памћењу. Осим што су имали прилику да стичу радно искуство из послова од којих ће у блиској будућности живети, они срећнији и умешнији стигли су и до првих хонорара, а неки чак и до пословних понуда.

Циљ летње праксе био је да студенти, пре свега завршних година, стекну практична знања из свог будућег занимања, а то је степеник који је јако битан за било коју професију, јер је врло важно да се теоријско знање са факултета преточи и провери и у пракси. Нашем и јавном позиву Регионалне канцеларије за младе одозвале су се 32 фирме, међу њима и шест фирми-станара Бизнис иновацио-

МЕНТОР ИРЕНА СТЕФАНОВИЋ И СТУДЕНТКИЊА МАЈА МАРЈАНОВИЋ

ног центра. Осим што су те институције, јавне и приватне, показале један вид друштвене одговорности – да омогуће младима да нешто науче, интерес је био обостран, с обзиром да су фирме имале на располагању више младих радника и то без финансијске обавезе, каже Иван Марковић, координатор за развоју БИЦ-а.

Једна од фирми која је омогућила праксу студентима Економског факултета је и Агенција за вођење пословних књига и центар за едукацију „Стефановић“, а управо власница агенције Ирена Стефано-

МИЛИЦА ПАВЛОВИЋ НАШЛА И ПОСАО У АРХИТЕКТОНСКОМ СТУДИЈУ НИКОЛЕ КРИВОКУЋЕ

вић дала је прилику студентима да зараде и своју „прву плату“:

У Центру за едукацију вршимо обуку из енглеског језика и књиговодства, а у овом програму обучавали смо два студента из области вођења књига. Презадовољна сам, с обзиром да нисам очекивала тако озбиљан, професионални приступ с њихове стране. Управо због тога, осим обуке, пружили смо им прилику и да нешто самостално зараде. Пошто смо у августу отворили и агенцију за посредовање у издавању некретнина, заједно смо радили на проценат као комерцијалисти на те-

рени, каже власница агенције „Стефановић“.

Изузетно је задовољна и Маја Марјановић, студенткиња четврте године економије:

Када сам се пријављивала за ову летњу праксу нисам очекивала да ће се нешто разликовати у односу на моја досадашња искуства са фирмом „Стефановић“ заиста су се коректно односили према мени, научила сам основе књиговодства, имала рад на терену. Када се узме у обзир да сам на ранијим праксама кувала кафе и ишла по доручак, као и да на факултету немамо практичну наставу, онда могу да кажем да сам изузетно задовољна.

Једна од практиканткиња је, ипак, прошла боље од других колега и колегиница. Наиме, Милице Павловић, студенткиње ФИЛУМ-а, архитектонски студио „Кривокућа“ понудио је место консултанта:

Милица је код нас била у две фазе на пракси, али су искуства које смо имали с њом и задовољство оствареном сарадњом резултирали тиме да смо јој понудили да остане код нас у својству консултант-сарадника на пројектима, каже Никола Кривокућа, власник архитектонског студија. - Знали смо да је Милица уписала трећу годину унутрашње архитектуре, али нисмо знали какве су јој оцене, нити смо се распитивали, већ смо на основу њених првих радова увидели да поседује квалитет који тражимо и зато смо јој дали одрешене руке на два пројекта, један намењен фирми из Белгије и други за потребе козметичког салона. У оба случаја клијенти су били одушевљени њеним радом и залагањем, као и крајњим продуктом.

По речима њихове ученице, планови су им исти:

Нисам очекивала да ће ово бити тако „озбиљно“, да ћу заиста добити радне задатке. Имала сам прилике да се током праксе упознам са целим процесом, од добијања пројекта до реализације, као и све оно чега нема на факултету и делим исте жеље са својим ментором – да останем и наставим да радим у студију „Кривокућа“, каже са осмехом Милица Павловић.

Осим волонтирања и практичне обуке, студенти који су прошли кроз овај програм добиће и бесплатну обуку из писања си-ви-ја, обуку за активно тражење посла и за интервју за посао, што обезбеђује Регионална канцеларија за младе, а након свега тога и градска управа ће их наградити сертификатом о обављеној пракси.

Н. СТЕФАНОВИЋ

ЉУДИ СА НАРОДНОГ КАЗАНА

Гладна уста, тужне очи

Пише Јаворка Станојевић

Еваког јутра, у девет сати, у двориште Црвеног крста пристижу људи са белим пластичним кантицама. Не журе, јер расподела оброка народне кухиње почиње у пола десет. У реду, који се лагано формира, нема нестрпљивих, ни спремних за шалу или кавгу. Иако се сви знају, нико не започиње причу, нити ко кога пита како је. Овакво питање, у реду за казан, звучи готово непристојно, па свако у тишини гледа испред себе и стрпљиво чека да се отворе кухињска врата.

Иза тих врата сваког дана, осим недеље, стиже пола векне хлеба и пола килограма куване хране, у којој трипут недељно има између 50 и 80 грама меса или месних прерађевина. Колико ће пластична кантица бити пуна зависи од броја гладних уста која чекају код куће, али правила кажу да нико не може да добије више од четири бесплатна оброка.

Мада храна фино изгледа и лепо мирише, не прихватају је са одушевљењем, јер један оброк није довољан да се напуни стомак за цео дан.

Дошли до дна

Показујући полуспразну кантицу, Славица Савић објашњава да је то једино што ће она и њен син данас појести.

Не могу да кажем да је храна лоша, али код куће имам дете, средњошколца, који расте, развија се. У тим годинама он и моје и његово следовање може да поједе за ручак. Гладан је целог дана, али немам. Шта да вам причам. Свака мајка зна како ми је. Болесна сам, а и да могу да радим где да нађем посао. Тешко је да теже не може бити. Да није ове кухиње ја и син би поумирали од глади, каже ова видно оронула, због тегобног живота прерано остарила, жена којој је тешко одредити године.

Старица Драгиња Османи, коју су ратни ветрови донели у град на Лепеници, са дозом стида, скоро шапатом, објашњава да проси да би преживела.

Потуцамо се од 91. године када смо протерани из Хрватске. Давали су нам неку помоћ у почетку, али сада не примамо ништа. Имам сина и унука. Ово што узем овде, на овом казану, једини је сигуран оброк. Ако зарадим нешто просећи - гледам да купим нешто детету да се не разболи од глади. Ако нема онда гладујемо и ми и оно са нама. Видите како нам је и шта да вам причам. Шта има да се каже кад смо доведе дошли. Не волим ја ни да просим, ни да долазим на казан, али држава ми је само то омогућила, резигнирано прича Драгиња.

Без љутње, али и других видљивих емоција, у реду, по страни, стоји Бојан Крушкович. Пожутело лице овог младича одаје тешког болесника. Говори тихо, са напором, одајући утисак особе коју су животне недаће сасвим поразиле, учинивши га неосетљивим.

Узимам храну за себе и брата. Ја сам тежак дијализирани болесник, а он је непокретан. Ми, због болести, мало једемо, па нам је ово што добијемо довољно. Само је проблем што не бисмо смели да једемо све што се овде кува, али кад се нема не може ни да се бира, мирно објашњава овај тридесетде-

ПОДЕЛА ХРАНЕ У НАРОДНОЈ КУХИЊИ

ветогодишњи корисник народне кухиње.

За разлику од овог младог човека, већина корисника који узимају храну видно је огорчена. Њихов гнев усмерен је према државним институцијама које су их, како сматрају, оставиле на цедилу.

Ипак, људи из реда за казан могу се сматрати срећним, јер на право да користи народну кухињу у Крагујевцу чека још најмање 400 гладних уста.

Зими много теже

Према речима Невенке Богдановић, секретара градске Организације Црвеног крста, ова процена направљена је на основу броја особа које су добиле пакете хране који су недавно, као једнократна помоћ, подељени најугроженијима.

Већ неколико година, упркос евидентно већим потребама, не можемо да поделимо више од 600 бесплатних оброка дневно. Те оброке користи око 270 породица које је Центар за социјални рад, на основу строгих критеријума, означено као најугроженије. Махом се ради о старим особа-

ма без икаквих прихода, тешким болесницима и самохраним родитељима. Наша кухиња, на жалост, корисницима може да обезбеди само један оброк, па иако ће неко рећи да се ни сам боље не храни, треба имати у виду да је већини то све што поједе. Највећи проблем су нам болесници и деца јер, мада у планирању оброка учествује трициониста, нисмо у могућности да спремамо дијеталну и храну при-

ДЕЦА ЧЕКАЈУ ДА РОДИТЕЉИ УЗМУ ХЛЕБ И ВАРИВО

лагођену потребама мале деце. Великом броју корисника, због болести од којих болују, не прија оно што се овде кува, али људи који немају другог избора морају да једу шта добију, каже наша саговорница.

Невенка Богдановић истиче да, иако зима представља изузетно те-

Пола векне хлеба и пола килограма куване хране по особи многима је једини оброк у току дана. На жалост, ни толико нема за све којима је таква помоћ Црвеног крста неопходна да преживе - много је сиротиње, а мало државних и донаторских пара за њих

жак период за социјално најугроженије, нема изгледа да ће Црвени крст бити у могућности да повећа број бесплатних оброка.

Лети се људи лакше снађу за храну. Има и више сезонских послова. Када дође зима онда народна кухиња многима буквално омогућава да преживе. Притиснути муком људи свакодневно долазе, али са средствима које имамо не можемо свима да помогнемо. Скупштина града, која са 815 хиљада динара месечно финансира рад народне кухиње, не може више да издвоји. Републичка Влада нема сталну обавезу него нам пребацује средства онда када се у буџету накупи довољно новца. Других сталних донатора немамо. Доста нам помаже Б92 који, кроз анимирање друштвено одговорних фирми и појединаца, обезбеђује помоћ. Појаве се спорадично и страни донатори и хумани појединци, али немамо ништа на шта би се могло константно рачунати. У таквој ситуацији није згодно ићи на проширење броја корисника, јер није једноставно некоме дати оброк, па му сутра рећи - жао ми је нема више, каже наша саговорница.

У Градској организацији Црвеног крста имају разумевање за горчину којом корисници прихватају бесплатан оброк који им нуде, јер схватају да су бес и ружне речи израз очајања и безнађа ових људи у које су, како сматрају, без своје кривице запали.

Свуда у свету имате народне кухиње и није ништа ново да се сиротиња тако храни. Наше су, међутим, посебне по томе што у њих не долазе клошари и бескућници него породични људи који то што добију носе кући да поделе са породицом која зависи од казана, објашњава Богдановићка, додајући да још увек има много оних који, због стида, не траже помоћ, иако су више гладни него сити.

Људи на селу запостављени

Међу онима који, упркос евидентном сиромаштву, не траже бе-

сплатан ручак има многи остарелих становника околних села. Колико је тежак њихов положај говори податак који је, недавно, изнео министар рада и социјалне политике Расим Љајић, по коме је проценат сиромашних на селу три одсто већи него у градовима. При том старо сеоско становништво чини десет одсто оних који, по светским стандардима, живе испод границе сиромаштва. Други, не мање алармантан, податак је да бројку од близу 700.000 сиромашних у Србији чини девет одсто деце млађе од 14 година.

У Крагујевцу, кроз помоћ ђачких кухињама, који такође финансира градска каса, Црвени крст успева да обезбеди бесплатну ужину најсиромашнијим школарцима.

Иако свакако није довољна бесплатна ужина, према речима Невенке Богдановић, колико-толико доприноси смањењу броја гладних малишана.

Држава са своје стране, кроз иступања министра Љајића, за сада само примећује да, како тврди, због економске кризе, расте притисак на народне кухиње. Уз опаске иду обећања да ће државна каса по-

стати издашнија. Крагујевчани који се надају бесплатном ручку, за сада, не примећују да има изгледа да се обећања обистине. Али, чак и да држава постане толико издашна и омогући да се на казану нахрани свих хиљаду Крагујевчана за које се зна да гладују, проблем неће бити решен. Јер, народна кухиња, у сваком иоле уређеном друштву, представља само краткорочно решење. Стога право питање јесте може ли наше друштво да изађе из ситуације у којој читаве породице немају средства за живот него зависе од кантице хране са казана. То што ће се постарати да се 17. октобра прикладно обележи Светски дан борбе против глади неће бити од користи ако се ништа конкретно не учини.

СЛАВИЦА САВИЋ УЗИМА ОБРОК ЗА СИНА И СЕБЕ

БОЈАН КРУШКОВИЋ ТЕШКО БОЛЕСТАН

Poštovani! Propala Vam je kada?

(izgrebana, pukla, rupičasla, pohabana boja ili bilo koji drugi deformitet)
Mi u vašu dotrajalu **kadu ugrađujemo novu**, istog oblika, dimenzija i boje.
Nema razbijanja pločica, nema prašine, nema galame, izvojtjevanja i ucenijivanja
kvazi-majstora. Nije bitno od kog materijala je Vaša postojeća kada.
Celokupan posao završavamo **za 2-3 sata**.
Ovim izbegavate mukotrno traženje kade po prodavnicama,
troškove transporta, troškove vađenja stare kade i ugradnje nove.

Za sve bliže informacije javite se na telefon
063/657-290 od 08h do 15h
i svaki problem s Vašom kadom biće rešen!!!

SZR
POLIMAG
063/657-290

МИЛАШИН ЛАЗИЋ НИЈЕ ХТЕО ДА НАПУСТИ СВОЈ „МЕРЦЕДЕС“

УЛИЧНИ ИНЦИДЕНТ ЗБОГ „ПАУКА“

Власник одбранио ауто

Уз једночасовно опирање Милашин Лазич успео је да спречи да му „паук“ однесе аутомобил, који је на кратко паркирао на скверу, да би отишао по резултате у Завод за јавно здравље

Људи, помозите ми ако хоћете! Данас мене, сутра вас исто чека, беспомоћно је васпио Милашин Лазич са крова свог „мерцедес“ каравана, док су му на точковима већ биле закачене шапе „паука“ ЈКП „Паркинг сервиса“, у среду, 6. октобра, око 14,30 сати, на скверу Трга војводе Радомира Путника, недалеко од зграде суда.

- Не дам ауто! Идите у главну и дижите ципове. Дошли сте да ударите на сиротињу. Можете само везаног да ме одведете. Нисам имао где да станем, а никоме нисам ни угрозио пут. Што не обезбеде широке улице и паркинге, па тек онда кажњавајте. Ово је чиста отимачина, очајнички је убеђивао полицију и раднике „Паркинг сервиса“ да му ослободе аутомобил, уз образложење да нема пара да плати казну од 10.000 динара, јер му новац потребан за лечење, а ауто за сутирања одлазак у болницу - на ВМА.

- Да ли је поштено да у овим годинама немам посао и примања, јадиковао је Лазич, који је после тридесетпет и по година радног стажа, као инжењер конструктор, остао без посла у „Застави“ и тренутно се налази на евиденцији службе за запошљавање.

Његови вапаји нису прошли незапажено. Неколико десетина пролазника зауставило се пред не свакидашњим призором. Док су једни заиста саосећали с Лазичем, други су саветовали, трећи само „палили ватру“...

- Немају права да однесу кола када је власник поред њих. Не могу ти ништа, допирали су савети из масе.

- Имаш среће што су ти новинари ту, иначе би до сада убили бога у теби. За то смо ишли 5. октобра у Београд да се боримо против Милошевићевог режима. Е, то ти је демократија, довикивали су неки возачи из кола, успоравајући вожњу да им нешто не би промакло.

- Оставите човека на миру, видите да није имао где да се паркира, молили су окуљени пролазници.

- Ауто сам паркирао само на три минута да бих отишао у Завод по резултате. Нисам стигао да узем још два, која су ми за сутра потребна за болницу, баш да ми се не би ово десило. Враћао сам се из „Заставине“ амбуланте са терапије, имам проблеме са руком и ногом, стао сам само на трен, због налаза. Нисам се ни осврнуо, а „паук“ је већ био спреман да ми одвуче ауто. Е неће моћи! Не дам. Ја морам сутра у Београд у болницу.

Додајте ми литар бензина да запалим и своја кола и њихов камин, он, свега ми је доста. Мисле да је вредан овај „мерцедес“? Па, он је стар преко 20 година, говорио је власник кола.

На лицу места, поред радника ЈКП „Паркинг сервис“ који су убеђивали Лазича да потпише папире, који су им потребни ради покрета-

ња прекршајног поступка, били су и припадници саобраћајне полиције и радници дежурне полиције с „марицом“. Саобраћајни полицајац састављао је записник и убеђивао човека да сиђе с аута, али он то није хтео.

- Ништа не потписујем, нека свако ради свој посао, ако сам крив нека ме казне, али ја стварно нисам имао где да оставим ауто. Истрчао сам на три минута. Нису ми оставили ни упозорење. Нисам могао да их паркирам у Ердечу. Запиштите и да никоме нисам закрчио пролаз, да нисам омео саобраћај, нека и то уђе у тај записник, узурјано је говорио Милашин Лазич саобраћајцу.

Са аута је сишао тек кад је полицајац затражио возачку дозволу и личну карту на увид, због писања пријаве за саобраћајни прекршај, али тек пошто му је дао чврсте гаранције да му „паук“ неће однети кола, и одмах после тога опет се вратио на старо место, где је остао до краја овог уличног инцидента.

У записнику је саобраћајни полицајац, поред осталог, навео Лазичеву примедбу да није желео да потпише записник, јер је био под стресом, да му је скочио притисак, са којим и, иначе, има проблеме.

На крају је признаница на 5.000 динара „Паркинг сервиса“ завршила на мокром асфалту, заједно са полицијским записником, који је један од посматрача намерно згазио. После готово једночасовног натезања скинуте су шапе „паука“ са Лазичевог „мерцедеса“ и он се одвезао кући. Испраћен је аплаузима најупорнијих посматрача.

Елизабета ЈОВАНОВИЋ

СУДБИНА УЛИЦЕ МИНЕ КАРАЧИЋ

Асвалт Новом

Иако Улица Мине Караџић припада насељу Мале Пчелице, она уједно припада и Железничкој станици Грошница, тачније Железници Србије. Можда је право питање да ли ће је она и асвалтирати?

Већ неколико година, како се то званично каже, Улица Мине Караџић предвиђена је планом и програмом инфраструктурних радова да добије асвалтну подлогу. Прет-

ходни пут то је најављивано октобра прошле године. Али, становници те улице дочекали су и овај октобар без асвалта. Недавно су представници Савета грађана Месне заједнице Мале Пчелице - Ново насеље доставили потписе грађана из ове улице Предузећу за изградњу града, који су сагласни да се радови изводе према постојећем стању, уз пругу Крагујевац - Краљево, без измештања трасе улице. Али, сви су изгледали да је до краја године за такво улагање „воз прошао“.

Улица је заиста у лошем стању, потврђује директор Предузећа за изградњу Вељко Мерцан. Међутим, проблем је комплексан и има своју предисторију. Пре две године одлучено је, као приоритет, да се реконструишу подземне исталације у улици. Рађена је водоводна линија, а потом гас, што је додатно уништило какав-такав слој асвалта. Пред ову јесен „Нискоградња“ је кренула са механизацијом, јер је планирано да се постављањем гребаног асфалта омогући грађанима да зиму дочекају у нешто бољим условима. Али, они су се томе успротивили јер нису желели привремено решење.

Имовински проблеми

- Захтевали су да се улица ради према про-

КАЉУГА У ПОПРЕЧНОЈ УЛИЦИ ДОЛОРЕС ИБАНУРИ

ПРОЈЕКАТ ЦРВЕНОГ КРСТА

Како рећи не

МЛАДИ УЧЕ КАКО ДА СЕ ОДУПРУ ПРИТИСЦИМА

У оквиру пројекта „Позитивно НЕ“, који крагујевачки Црвени крст реализује од септембра са циљем да унапреди и очува здравље младих кроз промоцију здравих стилова живота и превенцију зависности, прошле суботе одржана је едукација још једне групе девојака и младих од 15 до 25 година из девет општина. Они су мотивисани да преносе знање својим вршњацима, а иначе и сами представљају „позитивне лидере“.

Ваља рећи да је ову обуку прошло више од 50 младих људи, кроз коју су спознали како да постану добри едукатори, али и како да раз-

вијају самопоштовање и самопоуздање и кажу „не“ а да не повреду друге. Они ће стечена знања преносити даље вршњацима у својим срединама, учећи их да се одупру наговорима и притисцима који воде у лоше и ризично понашање.

Подсетимо да ће се у децембру одржати фестивал аматерских представа младих из девет општина, чија тема ће бити „Како рећи не“, на коме ће показати креативност и мотивисаност да се баве проблемима своје популације. Три првопласиране екипе младих биће награђене техничком опремом за потребе школе.

УСЕЉЕЊЕ У АМЕРИКУ

Зелена лутрија

Амерички кутак ће у уторак, 19. октобра, угостити представнике Конзулата Америчке амбасале у Београду који ће одржаће јавну презентацију програма за усељење у ову земљу. Годишњи ДВ програм за усељење омогућава

издавање 50.000 виза за стални боравак особама које испуњавају једноставне, али стриктне услове програма, а које се бирају помоћу компјутера методом случајног избора - лутријом.

Програм је намењен житељима земаља са ниском стопом усељења у САД, међу којима је и Србија. Такозвану „зелену лутрију“ Сједињене Америчке Државе организују сваке године.

Више информација о програму за усељење путем лутрије можете наћи на интернет пре-

зентацији <http://serbia.usembassy.gov/dv.html> (на енглеском) или <http://serbian.serbia.usembassy.gov/sr/dv.html> (на српском).

М. О.

МАРКЕТИНГ КРАГУЈЕВАЧКЕ

333 111, 333 116

или старом трасом

САДАШЊИ ИЗГЛЕД
УЛИЦЕ ПОРЕД ПРУГЕ

јекту, са измештањем трасе. Било је трвења, мада гребани асфалт није само пуко насипање, већ припрема за нови асфалт. Пре неколико дана, међутим, прослеђени су нам потписи грађана по којима су они променили мишљење и сада су сагласни су да се радови изведу према постојећем стању, без измештања трасе. Али, планирана буџетска средства су у међувремену усмерена у друге пројекте, тако да једино могу да кажем да ће Улица Мине Караџић бити планирана и урађена у наредној години, објашњава Мерџан.

Улица се налази у заштитном појасу железнице и трасу би требало изместити, а осим ограда и делова дворишта „на путу“ су помоћни објекти, неколико локала и кућа које би требало срушити. Грађани не верују да је то једини разлог вишегодишњег чекања на асфалт

Али, он додаје да постоји и неизвесност, јер не зависи све од пара. Наиме, према пројекту реконструкције, с обзиром да се улица налази у заштитном појасу железнице, крај станице Грошница на прузи Крагујевац – Краље-

во, трасу новог асфалта требало би изместити у страну. Осим ограда и делова дворишта требало би уклонити неколико помоћних објеката, локала и, како Мерџан каже, чак четири-пет кућа. Уколико, пак, дође до асвалтирања

према постојећем стању, без измештања, како упозорава директор Предузећа за изградњу града, неопходна је сагласност ЈП Железнице Србије. Зато се намеће питање како је Улица Мине Караџић претходни пут асфалтирана, а такође и дилема да ли заштитни појас постоји и са друге стране пруге, према путу ка Краљеви, где су нанизани киосци и трговине.

Становници ове улице се добро сећају претходног асфалтирања. Није то било тако давно, крајем деведесетих година прошлог века, када су сами прикупили новац. Улица је дуга је 920 метара, води до Козујева, и деценијама се користи на постојећој траси уз пругу. Са десне стране је седам бочних улица, дужине до стотинак метара, за које станари верују да никада и неће доћи на ред за асфалтирање.

■ „Пре рока“

- Дали смо колико је ко могао, по 250, 500 или 800 марака, и урађен је хладни асфалт. Да ли је то било квалитетно, не знам, али је чињеница да се није дуго задржао. Колико је укупно уложено у радове, не знам. Углавном, сећам се, асфалтирање је било у вечерњим сатима и завршено је „пре рока“, иако у то време министар Милутин Мркоњић није био толико познат. Убрзо се отворила рупа до рупе, а пре две године улица је додатно разрована због воде и гаса. Овога пута нисмо желели још једно привремено решење, па смо попречили аутомобиле и спречили радове, јер хтели су да ураде гребани асфалт, прича Драган Петровић.

Куће у овом делу града датирају још из шездесетих година, а у земљишњим књигама плацеви се виде као обрадиво земљиште, али порез на куће редовно стиже. Има и нових грађевина, насеље расте, а Улица Мине Караџић је једини прилазни пут. Да ли град треба да

преговара са Железницом, хоће ли се рушити објекти и исплаћивати имовина грађана, грађане не треба да интересује, додаје наш саговорник.

- Потребна нам је улица као и другим грађанима. Град би требало да има механизам да прогласи јавни интерес и изузме делове дворишта уколико је то неопходно. Иначе, живим у бочној улици Долорес Ибарури, која изгледа као да нисмо у 21. веку. Чуо сам да су потписи послати Предузећу за изградњу. Анкетирали су нас, ко је за измештање улице, ко за постојеће стање. Мене, у ствари, интересује, када ће било шта да ураде, пита Петровић.

На терену се може видети да дворишта имају два реда ограда. Прву, до постојеће улице, и неколико метара унутар још једну. Управо део земљишта омеђен тим оградама треба претворити у нову трасу пута. И док неке комшије сматрају да је и тај појас земља Железнице Србије, Милена Аксовић, објашњава:

- Овде смо дуже од 30 година. Предњи део дворишта смо, истинито, докупили, отприлике пре 20 година, и укњижили на своје име. Добили смо решење и то није земљиште Железнице. Али, без обзира на то, нисам против изградње улице, јер ред је да живимо у уређеном насељу.

Ипак, већина житеља насеља сматра да ће бити проблема, јер нису сви расположени за изузимање земљишта. Актуелни Савет грађана Месне заједнице Мале Пчелице – Ново Насеље, изабран прошле године, почетком ове године сазвао је збор на коме је већином гласова одлучено да се ради по новом пројекту који је предвидео измештање трасе. Да ли је потом, због несташице у буџету или из неког другог разлога, недавно обављено анкетирање грађана, где је поново отворена дилема – нова или стара траса?

Александар ЈОКИЋЕВИЋ

НЕОБИЧНА ТРГОВИНА У САЛОНУ „ВЕСНА“

Четири кике – 25.000 динара

Представник фирме из Украјине која откупљује косу за израду перика поново ће доћи у Крагујевац

Власнице дуге природне косе које би желеле да промене фризуру можда би требало да сачекају са шишањем, барем док се у Крагујевцу опет не појави представник фирме из Украјине која за израду перика откупљује косу, пошто ће тада добити и нову фризуру и који динар „бакшиша“.

Пре месец дана читав град освануо је облепљен огласима да ће се у салону „Весна“, у Улици краља Петра, 28. и 29. септембра, вршити откуп косе. По речима Гордане Петровић, фризерке у овом салону, шездесетак Крагујевчана искористило је прилику да на овај начин заради који динар. Шампион у заради био је извесни декица, који је за четири кике добио око 25.000 динара.

ФРИЗЕРКА ГОРДАНА ПЕТРОВИЋ СПРЕМНА ДА ВАМ
ОДСЕЧЕ КОСУ ЗА ПРОДАЈУ

- Човек је дошао носећи четири плетенице, давно одсечену косу своје супруге и кћери. Чак је и момак из те украјинске фирме, којој смо уступили просторије салона тог дана, био изненађен, па је морао да оде до банке како би подигао новац за исплату, пошто се радило о знатној количини, каже наша саговорница.

Интересовање суграђана било је толико да су и у салону „Весна“ заиста били изненађени. Чак и данима након тога долазили су људи да се распитују о чему се ради и колико се оваквом трговином може зарадити.

- Ова фирма је откупљивала искључиво природну, нефарбану косу дужине преко 35 сантиметара. За 100 грама косе дужине 35 сантиметара плаћало се 800 динара. Дуже власи откупљивале су се по знатно вишој цени, па се тако за исту грамажу, али дужине 60 сантиметара, могло зарадити и око 2.500 динара. Како у Крагујевцу нема фирми нити салона који се баве оваквом трговином, није чудо што се толики број људи појавио.

Многи су се распитивали када ће представник ове фирме поново доћи, објашњава Гордана Петровић.

На жалост, у салону „Весна“ не могу да кажу када ће се необични „трговачки путник“ опет појавити. Ради се, наиме, о човеку који овим послом путује по Србији. Ипак, кажу да им је на растанку, задовољан „пазаром“, обећао да ће се вратити за који месец. Таман док коса оних који су волни да зараде на овај начин порасте још који сантиметар!

М. ОБРЕНОВИЋ

ЗОРАН ИГЊАТОВИЋ, СЛИКАР

Путовање у надреално

Бавити се креативним радом у доба када се цени површност захтева самосталну, образовану и посвећену личност, каже овај крагујевачки уметник широких интересовања и поља делатности

Уметност, сама по себи, настоји да освести људско постојање. Исконска је потреба човека за ликовним стваралаштвом, за забележеним догађајем, за маштовитом, магијском представом.

Овако гласе уводне реченице уџбеника „Ликовна култура“, намењеног ученицима виших разреда основне школе, чији је аутор Зоран Игњатовић, сликар који живи и ствара у Крагујевцу, и уметник који се труди да своје ђаке у ОШ „Радоје Домановић“ научи да гледају, схвате и разумеју цртеж, слику, колаж, ритам, боју... Али и да повежу сликарство и математику, сликарство и науку, наравно и музику, историју са историјом уметности... Да маштају и играју се, конструишу. Да спознају како је у стваралаштву линија „покретачка тачка“, а боја производ светлости. И да њима могу показати шта осећају, како виде своју школу, град, окружење.

Чини се да професору Игњатовићу то нимало није лако, „јер доба у којем обитавамо представља еру доминације кича. Разлог су управо информације које се конзумирају без размишљања и површно. Површност полако постаје одлика овог доба, а то је и објашњење речи кич. Неуспео, рад без уметничке вредности, дакле, недовршено, непромишљено или површно дело у било којој области.“

На ову, из предговора уџбеника, надовезује се и следећа реченица аутора: „Бавити се креативним радом у ери која цени површан

приступ како у раду, тако и у процени, захтева самосталну, образовану и посвећену личност.“

– Ја у школи не правим уметнике, наглашава Игњатовић, који се скоро две деценије бави педагошким радом, напомињући да, заједно са колегом Драганом Ђорђевићем, спрема још један уџбеник из области ликовне културе, овог пута намењен ученицима седмог разреда.

Истовремено показује књигу „Стрељани град“ Ане Сантоликуидо, коју је управо издао крагујевачки Спомен парк, а коју су он и Ђорђевић илустровали. Зоран је до сада већ опремио десетак књига, сматрајући да је тај креативни посао веома изазован, признајући да је свакој књизи прилазио одговорно и са великом радошћу.

– Када бих могао, ја бих само сликао. Можда ће доћи и тај дан, нада се сликар који припада сред-

њој генерацији крагујевачких уметника, а који иза себе има више од 20 самосталних изложби, мно-

го колективних, како у земљи тако и у иностранству, ликовних колонија, перформанса, тимских пројеката...

И ових неколико одредница из Игњатовићеве биографије показују да је реч о уметнику широких интересовања и поља деловања. Сам каже да је, од како је пре две деценије завршио академско школовање у Сарајеву, прошао пут сазревања, онај који сваки сликар, ваљда, мора да прође, да је много радио и учио. Доказивао се у разним техникама, на уљу, акварелима, цртежима, графикама, колажима, објектима... „Слабост“ су му слике великих формата. Стручњаци му придодују одредницу „модерниста“, хвалећи га, попут неких колега, као агилног и доброг сликара.

■ Маштати и (о)градити

Посетиоце Игњатовићевих изложби, што се могло видети и на великој прошлогодишњој у крагујевачком Народном музеју, веселе његове слике, на којима доминирају линије и боје.

– Задовољан сам том самосталном изложбом, која је наишла на добар пријем и била заиста посећена. На њој су биле слике и објекти из циклуса „Конструкције“, на коме

КОНТРУКЦИЈА ПУТОВАЊА 3

КАДА БИ МОГАО – ОН БИ САМО СЛИКАО

СЛИКАР, ИЛУСТРАТОР, ПЕДАГОГ

Зоран Игњатовић је рођен 1961. године у Љубљани, а дипломирао је 1990. године на Академији ликовних уметности у Сарајеву, одсек сликарство, у класи професора Миљивоја Унковића. Члан је УЛУС-а од 1992. године, а од седамдесетих година прошлог века живи и ради у Крагујевцу. Стално је запослен у ОШ „Радоје Домановић“.

До сада је имао 22 самосталне изложбе, а стартовао је 1987. године у сарајевској галерији „ЦЕДУС“ омажом „А. Тарковски“, заједно са Аднаном Бегићем и Зораном Совиљом, када је ова изложба студената АЛУ била забрањена. Учесник је бројних колективних изложби у земљи и иностранству, међу којима су и оне са Групом 18-18, коју су почетком деведесетих основали у Крагујевцу Кнежевић, Ракић, Игњатовић, Штуловић, Јевђовић и још неки уметници.

Иза себе има десетак важних ликовних колонија, међу којима су и оне у Италији и Чешкој, један уџбеник (који је имао три издања), више од десет књига у чијој опреми је учествовао, а били су запажени и плакати које је радио за крагујевачке културне манифестације.

радим последњих неколико година, а које су дошле после циклуса „Музичари“.

Откуд назив „Конструкције“?

– Ми, као мисаона бића, све конструи-

КОНСТРУКЦИЈА 32

КРУГ

megabelt[®]
Kneza Mihaila 106, Kragujevac

radno vreme od 8h do 19h

SVE VRSTE REMENJA (Optibelt, Borovo, Good Year, Sava, Unibelt...) klasično klinasto remenje, nazubljeno, polu-v Pj/PH remenje, transportno remenje, sintetičko remenje, zupčasto remenje, varijatorsko remenje, šestougaono remenje, okruglo remenje, extremultusi...
SVE VRSTE GUMA (Michelin, BF Goodrich, Tigar, Kleber, Continentall, Barum, ...) Ulja, auto delovi i autokozmetika...
Telefon 325-236

шемо, на основу сопствене или идеје коју добијемо од другог – идеје о животу, понашању, односима, окружењу... Уосталом, у каталагу за ту изложбу рекао сам да реч конструисати, заправо, означава саградити или, бар, измаштати за себе, али истовремено и оградити себе. Све што је око нас, а што припада тзв. реалном свету, на неки начин је конструисано. Питање је на који начин оживљавамо конструкцију. Самим гледањем обликујемо илузију.

А када се мало удаљимо или, што би рекли сликари, када променимо перспективу, трагамо за истином, преиспитујемо односе, што на крају прераста у потрагу за унутрашњом равнотежом.

Тако размишља Игњатовић, сматрајући да је идеална конструкција у равнотежи, и упозоравајући да на његовим великим платнима из овог циклуса нема људских фигура као на ранијим.

- Али има „малих људи“, фигурица, које одговарају композицији коју сам градио. На тај начин сам, симболично, хтео да кажем да је потребно померати се, стално ићи напред. Све је повезано, али ми због наше обневиделости мислимо да је све „ту“, мислим на материјално, често не схватајући да није све као што изгледа, објашњава аутор.

■ Боје и простор

„Конструкције“ бивају озбиљан архитектонски захват, где се унутар великих маса среће богат и разноврстан живот питореских и надреалних предела, чудесне флоре и фауне, необичних грађевина, мостова који воде у бескрај, мердевина које воде у небо. Они хуманизују ове просторе који са окружењем комуницирају преко бродова-птица пуних једара, малих барки или змајева, облака, описала је ово Игњатовићево „пUTOвање у Аркадију“ Споменка Ковачић Гужвић.

За разлику од ликовних стручњака, „обични“ љубитељи уметности можда неће разумети све ауторове симболе и надреалне слике, али ће сигурно доживети Игњатовићев особени сензибилитет, његову поетичност, маштовитост, оптимизам и жељу за напретком. Гледај, размишљај, капирај, као да непрестано поручује.

- Па, ни Пикаса многи нису одмах схватили, шали се Зоран, додајући да је он колориста („без боје нема слике“) коме је боја примаран свет, те да све време слика простор. А, како то изгледа у „Конструкцијама“, могло се, поред слика, доживети и уз помоћ његових тродимензионалних објеката-скулптура.

Мада не воли много да прича о условима у којима раде крагујевачки уметници, сматрајући то проблемом односа друштва према култури и недостатком менаџерског односа, ипак каже да му смета различит однос према људима који стварају у овом граду и онима који долазе из других средина. Наравно да је та слика далеко неповољнија за овдашње ствараоце, без обзира на успехе које остваре, јер се гостујућим уметницима припада је далеко већи значај и медијска пажња, чак и онда када су по квалитету знатно испод „домаћина“.

Без обзира на то, Зоран Игњатовић, као и многе његове колеге, вредно наставља да ради и излаже јер „слика постаје уметност када изађе у свет“. За разлику од прошле године, када је имао пет самосталних изложби, ове године је учествовао у раду ликовне смотре „Дани модерне“ у Суботици и акварелистичкој колонији „Сава“ у Броду, као и на Међународном бијеналу уметности минијатуре у Горњем Милановцу. Није изостао, наравно, рад на опреми књига и онај у школи, у којој Игњатовићеви ученици, из године у годину, доказују да смо талентован народ.

Мариша ЦВЕТКОВИЋ

Добијање позајмице је једноставно: заложити вредну ствар, одмах добијеш новац, а иако су камате далеко веће него банковне, људи нађу свој интерес – позајме паре, врате, па се опет задуже

Старе, традиционалне залагаонице у којима људи могу кад остану без новца док се не снађу да заложу на одређени рок накит, сат, уметничку слику или неки други вредан предмет из приватне колекције, а да за узврат добију новац, изгледа да се полако враћају у живот. Истина, легалних залагаоница, оних у којима се у замену за новац могу заложити вредне ствари, у Србији има мало, али њихови власници нашли су интерес у овом послу, па је све већи број градова у којима има оваквих „прибежишта“ за краткорочне позајмице.

Тако је и у Крагујевцу, пре месец дана, отворена залагаоница „Евро“, чији је власник Зоран Јанковић из Ужица. Овим послом, каже, бави се већ седам година у Ужицу, а пошто је чуо да у Крагујевцу не постоји ништа слично, после дужег размишљања, решио је да се истим послом опроба и у овом граду.

За разлику од банкарских zajmova, добијање позајмице у залагаоницама много је једноставније. Не захтева попуњавање бројних формулара нити да клијент има рачун у банци, а новац се добија одмах. Иако су се грађани у Србији протеклих година прилично лако задуживали у банкама, често и више него што могу да отплате, још увек нису принуђени да долазе у залагаонице, као што је случај са остатком света, где је ова врста позајмице много популарнија. Јанковић каже да у Ужицу има своје сталне муштерије, док

ЈЕЛНА МАРКОВИЋ ИМА ПОСЛА У ЗАЛАГАОНИЦИ „ЕВРО“

ОТВОРЕНА ПРВА ЗАЛАГАОНИЦА У ГРАДУ

Још један брзи сѐнас

се Крагујевчани још увек, углавном, распитују, мада има и оних који су већ узели зајам.

Иако је камата много већа од банковне и обично је на месечном нивоу онолико колико је у банци на годишњем, муштерија има.

- Камате заиста нису мале, али људи нађу неки свој интерес у томе. Дођу, позајме новац, врате, па се опет задуже. У Ужицу, рецимо, имамо тридесетак сталних муштерија, које редовно користе наше услуге, каже Јанковић.

У крагујевачкој залагаоници раде две девојке које су претходно прошле праксу у Ужицу. Јелена Марковић је студенткиња права и први пут се бави оваквим послом.

Она каже да је ових дана посао „кренуо“ и да током дана одраде и по десетак залогова. Тако, на пример, један господин, донео је фотоапарат у залог, а узео је позајмицу од 2.000 динара на 15 дана.

- За техничку робу, као што су фотоапарати, дигиталне камере, лап-топове, мобилни телефони или сатови обавезно тражимо прекло, односно рачун или гаранцију. Без тога не примамо робу, каже Јелена и додаје да се након процене вредности потписује уговор, који се са залогом чува у сефу. По истеку рока уговор се може продужити све док странка плаћа камату, а уколико то не учини вредности постају власништво залагаонице.

У „Евру“ се, осим техничке робе, може заложити злато, али и вредне уметничке слике. За разлику од остале робе, чија се процена врши на лицу места, слике се процењују у некој од галерија. У овој залагаоници врши се и откуп злата у виду накита, ордења, значки, дуката и зубног злата.

Вредновање злата зависи од његове финоће, па се, рецимо, за осмокаратно злато плаћа 850 динара по граму, док се за 24 карата може добити 2.500 динара за исту количину. Злато је најчешће предмет залогова, а после 15 или месец дана након што се врати по-

зајмлени новац са каматом од 15, односно 25 одсто, заложена вредност се враћа власнику.

Мирјана С., која је први пут узела позајмицу на овај начин, заложивши своју златну огрлицу, била је изненађена ефикасношћу читавог процеса. „Било ми је много лакше да дођем до новца него да сам читав дан попуњавала формуле папира и чекала ред у банци“, рекла је излазећи из залагаонице.

Г. БОЖИЋ

АГЕНЦИЈА ЗА ПРОМЕТ НЕКРЕТНОСТИ „МИЛИЋЕВИЋ“
ул. др Зорана Ђинђића бр.21, 34000 Крагујевац
Тел: 034 301 680 тел-факс: 034 333 854; milicevic8@yahoo.com

СТАНОВИ			
Центар 30 м ² , пр., гас.....	26.500	Аеродром 58 м ² , II сп, цг.....	50.000
Центар 31 м ² , VI сп., гас.....	29.000	Аеродром 68 м ² , IV сп, цг.....	56.000
Центар 34 м ² , IV сп, цг.....	34.000	Аеродром 78 м ² , I сп, цг.....	68.000
Центар 35 м ² , III сп, цг.....	33.000	Ердоглица 24+6 м ² , III сп, цг.....	23.000
Центар 36 м ² , IV сп.....	38.000	Ердоглица 25 м ² , I сп, цг.....	28.000
Центар 38 м ² , IV сп, цг.....	35.500	Ердоглица 33,27 м ² , I сп, цг.....	33.000
Центар 38 м ² , III сп, та.....	38.000	Ердоглица 35,5 м ² , II сп, цг.....	34.000
Центар 40 м ² , IV сп, цг.....	40.000	Ердоглица 40 м ² , IV сп, гас.....	32.000
Центар 45 м ² , пр, цг.....	45.000	Ердоглица 45 м ² , в. приз., цг.....	43.000
Центар 51 м ² , I сп, цг, лифт.....	48.500	Ердоглица 48 м ² , IV сп, гас.....	38.500
Центар 59 м ² , пр, цг.....	55.000	Ердоглица 50 м ² , I сп, гас, нов.....	50.000
Центар 63 м ² , V сп, цг.....	57.000	Ердоглица 53,8 м ² , IV сп, цг.....	44.000
Центар 84 м ² , II сп, цг.....	85.000	Ердоглица 56 м ² , II сп, цг.....	49.000
Бувањ 29 м ² , II сп.....	31.000	Ердоглица 61 м ² , III сп, цг.....	56.000
Бувањ 29 м ² , III сп, са стварима.....	35.000	Ердоглица 61 м ² , IV сп, екстра.....	58.000
Бувањ 30 м ² , пр., та.....	31.000	Ердоглица 69 м ² , I сп, цг.....	63.000
Бувањ 33 м ² , VI сп, цг, нов.....	30.700	Палилуле 50 м ² , VI сп, цг.....	38.000
Бувањ 45 м ² , пр., цг.....	45.000	Палилуле 62 м ² , III сп, цг.....	52.000
Бувањ 46 м ² , IV сп, гас.....	43.000	Мала вага 68 м ² , IX сп, цг.....	53.000
Бувањ 52 м ² , IV сп, та.....	48.000	Мала вага 82 м ² , I сп, цг.....	75.000
Бувањ 56 м ² , I сп, та.....	50.000	Вашариште 48 м ² , I сп, та.....	45.000
Багремар 31 м ² , приз., та.....	22.000	Озон-парк 66 м ² , IV сп, гас.....	58.000
Багремар 47,5 м ² , II сп, та.....	25.000	Парк 21 м ² , IV сп, гас.....	19.500
Аеродром 20 м ² , приз., цг.....	23.000	Парк 39 м ² , V сп, та.....	32.000
Аеродром 26 м ² , приз., цг.....	26.000	Звезда 64,8 м ² , приз., цг.....	55.000
Аеродром 36 м ² , II сп, цг.....	35.000	Станово 34 м ² , IV сп, цг.....	27.000
Аеродром 45 м ² , V сп, цг.....	38.000	Станово 53 м ² , IV сп, цг.....	40.000
Аеродром 48,23 м ² , I сп, цг.....	39.000	Ц. Радионица 27 м ² , V сп, цг.....	25.650
Аеродром 44,35 м ² , IV сп, цг.....	37.000	Ц. Радионица 41 м ² , VI сп, цг.....	31.500
Аеродром 53,5 м ² , пр., цг.....	50.000	Ц. Радионица 51 м ² , VIII сп, цг.....	40.000
Аеродром 54 м ² , IV сп, цг.....	47.000		
Аеродром 55 м ² , V сп, цг.....	46.000		

КУЉЕ			
Центар 39,3 м ² , зај. двор.....	30.000	Центар 40 м ² , зај. двор.....	40.000
		Аеродром 50 м ² , 1,3 а.....	43.000
		Аеродром 52 м ² , 2,5 а.....	49.000
		Аеродром 58 м ² , 2,5 а.....	49.000
		Аеродром 100 м ² , 3,7 а.....	90.000
		Денино брдо 380 м ² , 5,75 а.....	договор
		Сушица 50 м ² , 2,5 а.....	25.000
		Сушица 100 м ² , 4 а.....	48.000
		Вашариште 60 м ² , 2,44 а.....	60.000
		Мала вага 35 м ² , нова.....	23.000
		Мала вага 45 м ² , 2 а.....	30.000
		Мала вага 70 м ² , 6,16 а.....	30.000
		Јабучар 120 м ² , 3,76 а.....	80.000
		Шумарице 69 м ² , 7,75 а.....	15.000
		Дивостин 50 м ² , 5 а.....	19.000
		Шумарице 125 м ² , 5,5 а.....	55.000
		Шумарице 200 м ² , 8 а.....	110.000
		Шумарице 292 м ² , 8 а.....	договор
		Шумарице 340 м ² , 49 а.....	295.000
		Станово 90 м ² , 4,85 а.....	33.000

СТАНОВИ

Станово 100 м², 3,78 а..... 40.000
Грошница-Нава 80 м², 10 а..... 26.000

ЛОКАЛИ

Центар 17 м², нов..... 40.000
Центар 13 м², цг..... 20.500
Центар 17 м², приз., цг..... 40.000
Центар 30 м², приз., цг..... 150.000
Центар 32 м²..... 35.500
Центар 34 м², приз..... 21.000
Центар 400 м², приз., цг..... договор
Мала вага 179 м², пр..... 162.000
Мала вага 1650 м², приз., цг..... 950.000
Бувањ 21 м², приз., цг..... 35.000

ПЛАЌЕВИ

Вашариште – 3,2 а..... 850 е/а
Петровац – 13,78 а..... 850 е/а
Сововица – 9,02 а..... 11,5 а.....
Дивостин – 11,5 а.....
Шумарице – 7 а.....
Шумарице – 5,5 а.....

ХИТ ПОНУДА

ПОВОЉНО! Станово-визитка, 210м², 4,5 а..... 80.000

ПРАКСА СТАРА ТРИ МИЛЕНИЈУМА

Процват у 15. веку

Пракса залагања накита и других вредности стара је преко три хиљаде година. Потиче из Кине, користили су је стари Грци и Римљани, помиње се у Библији, а предање каже да је и путовање Кристофора Колумба финансирано заложеним накитом шпанске краљице Изабеле. Процват су доживеле у Италији у 15. веку, док је владала породица Медичи. Залагаоница има у Северној Америци, Аустралији, Скандинавији, а њихова популарност нарочито расте у Британији, чији су становници међу најзадуженијима у свету.

Док су некада залагаонице сматране злосрећним местима и прибежиштем сиромашних, данас се оне све чешће отварају у централним деловима великих градова, а посећују их људи из свих слојева.

Залагаонице могу да обезбеде износ у висини мањег банкарског зајма, а типични зајмови за српске грађане крећу се око две до три хиљаде евра. Међутим, позајмице се и по две-три хиљаде динара. Углавном долазе они којима је хитно потребан новац, а већ су друговима или нису сигурни да могу да добију нови кредит. Процењује се да око 10 до 20 одсто заложених ствари никада не бива откупљено.

ТРАГОМ ЈЕДНОГ (СТАРОГ) ОГЛАСА

Никад нисам продавао бубрег

Поклањам бубрег. Љубисављевић Драгољуб. Негосаве Кузмановић бр. 10. Следи договор.

Овај оглас објављен је 10. фебруара 2004. године у „КГ новинама“, а већ у следећем броју редакција је реаговала и објавила разговор са човеком који је желео да некоме дарује један свој орган. У тексту су, истовремено, и лекари објаснили да је поклањање бубрега некоме ко није члан породице неизводљиво и веома опасно.

Од тада, па све до данас, овај Крагујевчанин не престаје да буди медијску пажњу и скоро да нема новина и телевизијске станице која о њему није писала. Откуд, онда, Драгољуб Љубисављевић поново у „Крагујевачким“, када овај необични дародавац, ни после шест година, није одустао од своје намене?

Одговор ваља потражити у вести (новости) која се у међувремену појавила, а која се односи на то да Љубисављевић продаје бубрег, али да му „посао“ никако не иде. Још увек има два бубрега. Желели смо да чујемо да ли му се неко јављао, колико је пара тражио и да ли је његова неубичајена понуда само скривени пут нелегалне трговине људским органима или је, можда, нешто сасвим друго у питању.

Међутим, Драгољуб нас је изненадио на самом почетку, одлучно поричући да је икада намеравао да тргује својим бубрегом и да се, и даље, ради само о жељи да некоме ко је болестан помогне.

- Заиста не знам како су новинари написали да продајем бубрег. Ја сам у „КГ новинама“ дао оглас да поклањам бубрег, после чега су људи из тих новина разговарали са мном и од тада су ме многи звали и писали о мени. Свима сам говорио да желим да поклоним бубрег. Стварно не знам што су извртали моје речи.

Тако прича сада, октобра 2010. године, Љубисављевић. Каже да је рођен 30. априла 1949. у Дуленима, да су му деца засновала своје породице, а да он живи са супругом и мајком, која има посебну кућу, али да је он пази јер је стара и болесна.

- А, ја? Волим да кажем да чекам године за „венчање“, односно године старости, како бих могао да одем у пензију. Иначе, радио сам осам година у „Филипу Кљајићу“ и више од 20 година у „22. децембру“, али сам се 2006. године залетео и узео паре из социјалног програма. Док не стигнем до пензије дотирају ме жена и мајка.

- Да, можда, бепарица и криза нису утицали на вас да промените мишљење?

- Јесте криза, али моја деца раде, имају примања, жена и ја имамо кућу и за нас је довољно то што имамо.

АКО НЕ МОЖЕ ПОКЛОН, ОНДА ЗАВЕШТАЊЕ: ДРАГОЉУБ ЉУБИСАВЉЕВИЋ

Још пре шест година дао сам оглас да поклањам бубрег и ако некоме може да помогне ваљда ће ме частити. Новинари који су писали да га продајем погрешили су, каже Драгољуб Љубисављевић, демантујући да је намеравао да се бави недозвољеном трговином органа

- Да, али сви су писали да продајете бубрег?

- Јесу, али ја никада нисам продавао бубрег, већ га поклањам.

- Откуда вам уопште идеја да дате такав оглас?

- Знате шта, слушао сам на телевизији позиве да људи завештају своје органе, стално су помињали то: завештајте, завештајте. Право да вам кажем, нисам ни знао шта то значи, мислио сам да то значи да нас зову да поклонимо неки орган. Ја сам хтео да поклоним бубрег. Због тога сам отишао у крагујевачку телевизију да дам оглас, а они су ми рекли да то не објављују и да одем у неке новине. Тада су биле „КГ новине“, које су ми објавиле оглас. После се та вест проширила на друге новине и телевизије.

- Јесте ли, ипак, покушали да бубрег продате?

- Не, нико се није јавио ни да му га поклоним, а камоли да га продам. Усталом, знам да закон то не дозвољава и да је то кажњиво.

- Да ли бисте и сада поклонили некоме бубрег ако се јави?

- Бих. Гледао сам на телевизији да има много људи који су тешко оболели, којима су потребни здра-

ви бубрези и ја желим да им помогнем. Поготово деци, јер ја добро знам шта је болест.

- А, да ли бисте га продали?

- Већ сам вам рекао да не бих. Ако ме неко части, да неки динар, у реду, ако не да, опет је у реду.

- Јесте ли после 2004. године понављали оглас да поклањате бубрег?

- Није било потребе, јер су ме новинари стално салетали и писали о томе.

- Јесте ли, иначе, здрави?

- Нисам лоше, немам неке хроничне болести, само ме понекад заболи грло, али то је од хладног пива, поготово лети... Сада ретко пијем, године су у питању. Иначе сам добровољни давалац крви и до сада сам 50 пута дао крв. Добио сам и признања Црвеног крста.

- Па, како је могуће да последњих година медији пишу да продајете бубрег?

- Не знам, тај који је написао погрешно је. Остајем при томе да ћу дати бубрег ономе ко ми се јави. Сигурно.

- Ако то није изводљиво, да ли бисте завештали бубрег?

- Ако не може поклон, онда то, завештање.

М. ЦВЕТКОВИЋ

ГОРАН ТРИФУНОВИЋ ТРИФКЕ, АТЛЕТИЧАР У

За медаље ни

Пише Зоран Мишић

Крагујевачка атлетика богатија је за још четири одличја (три златна и једну бронзу), додуше у категорији ветерана, али због тога ништа мање сјајна. На недавно завршеној Балканијади за атлетичаре ветеране одржаној у грчком граду Лариси наш суграђанин Горан Трифунковић Трифке (37) суверено је тријумфовао у спринтерским дисциплинама на 100, 200 и 400 метара и био део штафете 4 пута 100 метара која је освојила бронзу.

Његова „нова“ или „обновљена“ атлетска прича нетипична је за наше поднебље, где када се једном „окаже спринтерице о клин“, онда је то заиста крај. Е, да не буде баш тако побринуо се Трифке, чија „тркачка бајка“ име више почетака и ко зна када и како ће се завршити.

Горан Трифунковић Трифке (37) по образовању је професор физичке културе, а по занимању већ десет пуних година унапређивач продаје у компанији „Ригли“, америчкој фирми једног од најстаријих и најпознатијих произвођача жвакаћих гума. Ожењен је и са супругом Мирјаном има деветогодишњег сина Илију.

■ Погубне „веселе деведесете“

Иако његова атлетска прича има више почетака, онај први, прави догодило се давне 1986. године у атлетском клубу „Партизан“ у Соколани. Као талента први га је уочио атлетски тренер и педагог Бранко Ђорђевић (преминуо ове године).

- Са њим сам радио две године, док 1988. нисам отишао у Београд у Војну гимназију. На школском такмичењу војних школа 1990. приметио ме је тренер београдског

АТЛЕТСКИ ПОЧЕТАК НА „ПАРТИЗАНОВОМ“ СТАДИОНУ 1990. ГОДИНЕ

„Партизана“ Раде Павловић, почиње Горан причу о својим тркачким почетима.

Активан је као јуниор у том клубу до 1992. године. Успео је за то време да „стигне“ до јуниорске презентације СФРЈ у дисциплини четири пута 400 метара. Уписао је ДИФ у Београду, али...

- Биле су то, на жалост, оне наше „чувене деведесете године“. Да бих се издржао, плаћао стан, покривао трошкове школарине, атлетика је, иако моја највећа љубав, лагано али сигурно падала у други план, каже он, додајући да се док је студирао издржавао „незваничном дистрибуцијом“ кондиторских производа снабдевајући радње чоколадама и слаткишима страних произвођача, тада легално недоступних на нашем тржишту.

После 2000. године свој посао је и озваничио старајући се да љубитељи „Ригли“ жвака на релацији Крагујевац, Аранђеловац и Топола не остану без омилене заминације.

■ Спарингује са „најбржим Србином“

Дипломирао је 1998. године и позивом за који се школовао бавио се само годину и по дана као кондициони тренер кадета ФК „Радничког“.

Све то време атлетика је готово две деценије чучала у запећку.

- Пре две године срео сам колегу са факултета Бранка Крсмановића који је ангажован у Атлетском клубу „Раднички“ и који ме је, без икаквих обавеза, позвао да свратим до клуба и мало потрчим, онако рекреативно... Тако сам маја 2008. године кренуо да трчкарам. Једном приликом пало ми је на памет да примерим себи време на стази и када сам погледао резултат на штоперици, синило ми је: „О, па чича уопште није за бацање!“, смеје се он.

И тако је кренуло све из почетка.

Те године у септембру одржавало се балканско првенство за атлетичаре ветеране у Бару.

- Припремао сам се од маја до септембра и освојио три сребрне медаље, на 200, 400 и у штафети 4 пута 400 метара. У међувремену у Атлетском клубу „Раднички“ упознао сам Власту Стевановића, тренера нашег суграђанина „најбржег Србина“ Милоша Савића, првака земље на 100 и 200 метара и члана тима који се ове године такмичио у бобу на Олимпијади у Ванкуверу, као и државног првака у дисциплинама 3.000 метара стиплчез и маратону Дарка Живановића. Видели смо „да смо у истом свету“ и он ме је позвао да

Ginekološko-akušerska ordinacija
Genus femininum
mr. sci. dr. **RAJKO LAZAREVIĆ**
ginekolog-akušer
Kralja Milana IV br 58
Tel: 034 360 330
Mob: 065 380 330 0
e-mail: genus@ebb.co.yu
www.genusfemininum.net

DAM d.o.o.
Kolor C1
Jovana Ristica 111
034 330 432
Kolor C2
Kneza Mihaila 56
034 300 191
Kolor C3
Vladimira Rotovica 14
034 340 301
Besplatan prevoz za vece porudzbine
Radimo i nedeljom

СапоКГ
servis biro opreme
Foto kopir aparata, Telefakse
Elektrokalkulatora
Laserske i matricne štampače
Reciklaža glava i toner kasete
Prodaja novih i
recikliranih
fotokopir
mašina
KNEZA MIHAILA 55
Tel. 336 920; 302 919; 065 618 74 99

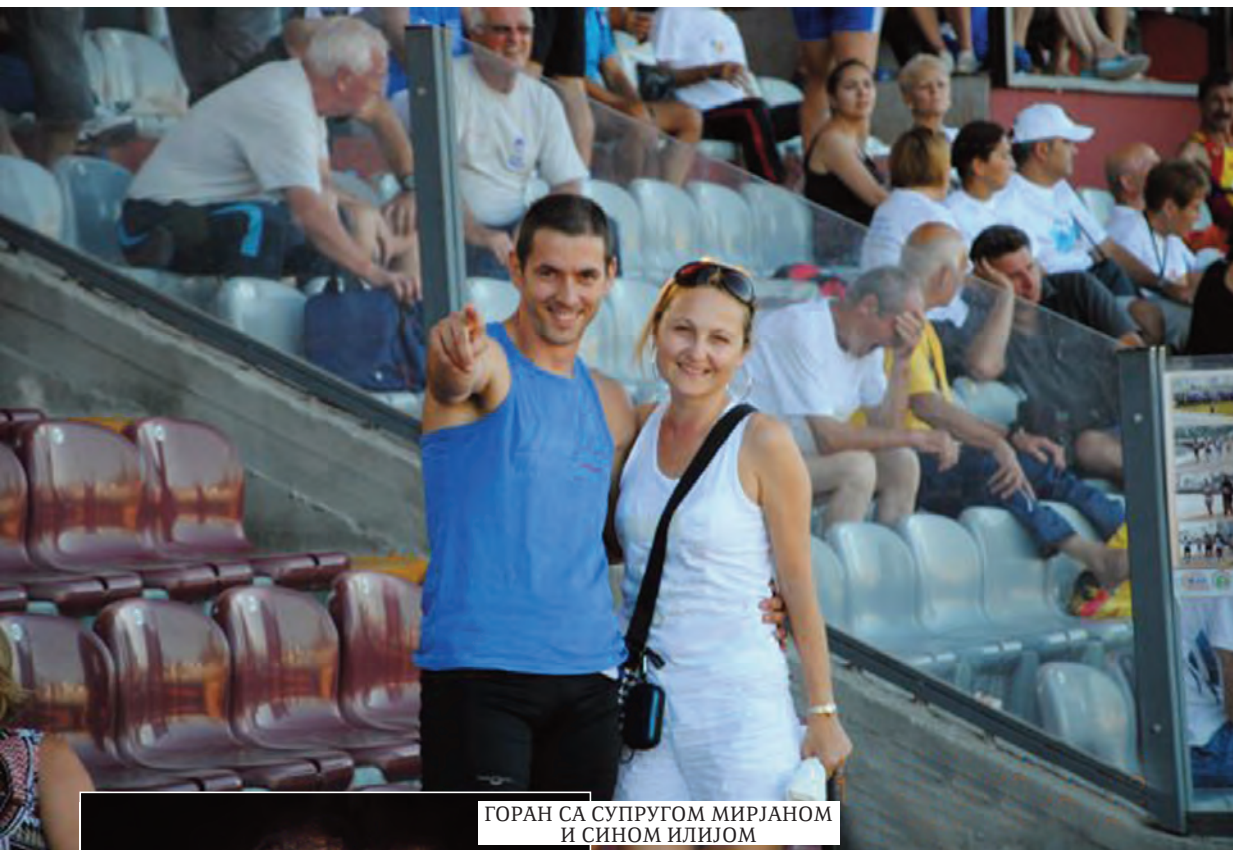
ГЕО ПЛАН
СВЕ врсте геодетских
услуга
ПРЕМЕР земљишта
СНИМАЊЕ објеката
СНИМАЊЕ подземних
инсталација
Карађорђева 19
034-368-555
064 288 45 73
064 150 82 28

STOMATOLOŠKA ORDINACIJA
PARODONT
Prim.Mr.sci.
Simić Dr Momčilo
Specijalista za
bolesti usta i zuba
Protetika
Hirurško lečenje
rasklačenih zuba
Hirurško usađivanje zuba
- metalni implantanti
Beljenje zuba - Beyond metoda
Miloja Pavlovića 10 - 333-506 063 631 486

GAČA
dekor
AI
PVC
STOLARIJA
izrada nameštaja
od plocaštih
materijala
Kreditiranje kupaca Teslina 21
Tel. 034/380 822 063/393 587

„НАЈБОЉИМ ГОДИНАМА”

Ије касно - кад се жели страсно

ГОРАН СА СУПРУГОМ МИРЈАНОМ И СИНОМ ИЛИЈОМ

да је разлика између његовог ритма тренинга и рекреативца велика, јер нема одустајања. Трчи се сваки дан по два сата, без обзира на кишу, сунце, снег, ветар.

Али, ни то није било „довољно”.

- Ветеранска такмичења у нашем окружењу одржавају се само једном, двапут годишње. То није задовољавало мој ентузијазам и апетите које је атлетика наново пробудила. Решио сам да се такмичим и са активним сениорима, што због сталног одржавања добре форме, што због „скупљања” искуства на такмичењима, објашњава Трифуновић.

И успеси нису изостали.

- Иза мене је сезона 2010. године. Није мала ствар јер сам успео

ове године да само за стотинку будем спорји од свог најбољег резултата из младости и дана активног трчања. Пре две деценије мој рекорд на 100 метара износио је 11,56 секунди, а ове године сам, и то два пута, истрчао само једну стотинку спорје, не крије понос наш саговорник.

На првенству Србије за ветеране одржаном у Београду 6. јуна ове године био је први на 100 метара и други на 400 метара са резултатом 52,85. Непуних месец дана касније, на Међународном митингу атлетских ветерана у Београду, био је први и то у три дисциплине на 100, 200 и 400 метара.

■ Самофинансирајући шампион

Уследила је Балканијада у Грчкој за ветеране као круна сезоне.

У Лариси се половином септембра окупило преко 760 такмичара из Словеније, Хрватске, Босне и Херцеговине, Црне Горе, Србије, Македоније, Грчке, Албаније, Бугарске, Турске и Молдавије.

На ветеранском балканском првенству у Грчкој за атлетичаре освојио је три златне (на 100, 200 и 400 метара) и једну бронзану (штафета 4 пута 100 метара) медаљу доказујући да ако се нешто заиста жели онда на том путу нема непремостивих препрека. Упркос годинама, пословним и породичним обавезама амбициозно се спрема за наредни скуп атлетских ветерана Балкана у Словенији

- Категорије иду од 35 година (за мушкарце и жене) па до самдесетогодишњака, који се намећу махом у средњепругашким тркама и бацачким дисциплинама. Фрањо Михаљић учествовао је летос на београдском митингу, а напунио је 90. годину, на 3.000 метара ходање. Групе су старосне у распону од пет година и моја је М 35, дакле мушки такмичари од 35 до 40 година, појашњава Трифке.

Суверено је поновио резултате из Београда тријумфујући на 100, 200 и 400 метара, плус бронза као члан штафете 4 пута 100 метара. Ту су Румуни и Грци били бољи.

- Била је јака конкуренција на 100 и 200 метара где су традиционално добри Румуни и Грци (био је Румун који је као сениор трчао 10,60 на 100 метара), али већ на 400 стара школа СФРЈ преовлађује као фаворит за медаље, тврди Трифуновић, додајући ја за овакве успехе неопходна и подршка породице. У његовом случају она постоји, супруга Мирјана је увек уз њега, као и син који се није определио за „краљицу спортова”, већ за баскет. Ипак, спорт је стил живота породице Трифуновић.

Битан је и финансијски момент. Све своје припреме, опрему, тренинге, одласке на такмичења Трифуновић финансира сам. У свету није тако.

- Грци покривају све трошкове својим такмичарима и од спонзора добијају по 800 евра месечно. Шпаници сваку ветеранску медаљу европског сјаја премирају са по 3.000 евра. Чак су и Босанци за долазак на Балканијаду од свог савеза имали плаћен пут, све трошкове и смештај и добили по 100 евра за трошак, каже Трифуновић. Када га је колега из Грчке питао да ли ће

наредне године учествовати на европском дворанском првенству у Белгији, није могао да верује да је сам финансирао све досадашње одласке на такмичења.

Ипак, Трифке не одустаје. Спрема се за Словенију и Балканијаду 2011. године.

- Биће то јако и квалитетно такмичење. Словенци су до сада на балканијаде долазили у малом

СВАКОДНЕВНО СПАРИНГУЈЕ СА НАЈБРЖИМ СРБИНОМ МИЛОШЕМ САВИЋЕМ

будем спаринг партнер Милошу Савићу. Од тада смо сваки тренинг одрадили заједно, каже Трифуновић. Иако је све то тешко ускладити са обавезама, послом и породицом, њему то некако полази за руком.

- Велика је ствар када имаш мотивацију, јаку жељу... Успевао сам да увек после радног времена, које траје до 16 сати, већ сат-два касније будем на стадиону и на стази и да одрадим пуни двосатни тренинг. Већ две године тако функционишем. Ушао сам у причу до краја и почео да се бавим атлетиком као у младости, као да сам активни спортиста, наставља он, напомињући

такмичим и са активним сениорима, што због сталног одржавања добре форме, што због „скупљања” искуства на такмичењима, објашњава Трифуновић.

И успеси нису изостали.

- Иза мене је сезона 2010. године. Није мала ствар јер сам успео

ПОБЕДНИК НА 400 МЕТАРА НА БАЛКАНИЈАДИ У ЛАРИСИ

ТРИФКЕ И ЛЕГЕНДА НАШЕ АТЛЕТИКЕ ИСМАИЛ МАЧЕВ

НАША „БРОНЗАНА” ШТАФЕТА У ГРЧКОЈ, ТРИФКЕ СА КОЛЕГАМА ИЗ РЕПРЕЗЕНТАЦИЈЕ

броју, не знам да ли зато што себе не сматрају Балканцима или им је било далеко. Сада ће се као домаћини појавити у великом броју у свим дисциплинама, а они словце за нацију изузетних атлетичара, јер улажу у тај спорт. Ту ће бити изазов освајајући медаље, оцењује Трифуновић.

По њему, Крагујевац има сјајне услове за бављење атлетиком. Не као земље на Западу, али у односу на остале градове у Србији неупоредиво је боље.

- Штета је што се атлетиком у граду бави мало људи, док, на пример, Јагодинци долазе да тренирају код нас, завршава он, надајући се да његови успеси анимирати и друге његове колеге које су још у форми да се врате својим спортским коренима и поново окушају на борилиштима.

DR PAVIĆEVIĆ
GINEKOLOŠKO – AKUŠERSKA ORDINACIJA

Milovana Glišića 15
Tel/fax:
034 / 461 339
034 / 463 333
Mob: 063 / 619 436

Stomatološka ordinacija
Dr BLANUŠA
034 466 308 064 12 23 661
Kragujevac Zmaj Jovina 43

radno vreme
od 8-12h
17-19h

ВРШИМО СВЕ
СТОМАТОЛОШКЕ УСЛУГЕ

МИЈЕМА ДЕНТ

Др. Драган В. Ђорђевић
доктор стоматолозије

телефони
034/356-444
064/16-20-311
Илинданска 7/1

GIP
Kragujevac

GEO ING PREMIER

Premier zemljišta... omeđavanje
Snimanje objekata... parcelacije
Deobe parcela...izrada
situacionog plana
Snimanje vodova
Izrada katastarsko
-topografskih planova

Lepenički bulevar 25/1
Telefon: 034 330 821

DR ALARM

UGRADNJA
SERVIS
PROJEKTOVANJE
ALARMNIH SISTEMA

Miroslava Antića 4
Tel-Fax 302 380, 063 605 318

FENIX
FIRMA SA PREPORUKOM

VIDEO NADZOR
ALARMNI SISTEMI
EVIDENCIJA RADNOG VREMENA
SA KONTROLOM PRISUPA
SERVISIRANJE ELEKTRONIKE
OZVUČENJE

034 342 868
063 773 50 40
034 283 74 40

МИРОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ, НОВИНАР

И дух нам је у транзицији

Прошло је време кад смо били мирна и питома варош у којој је свако свакога знао и када је владао дух солидарности. Сада је време отуђивања људи, али

на срећу још имамо „примерака” који негују препознатљиви крагујевачки дух - племенитошћу, дружељубивошћу, духовитошћу, које виђамо на свим важним и слављима и сахранама

Потеру води Милан Пурић

Пре личног кроки представљања, како почиње ова рубрика, отклонио бих једну дилему - да ли је пристojно да се појављујем као саговорник у новинама чији сам уредник. Ипак, мислим да овде нема „сукоба интереса” с обзиром да је овај разговор део серијала на „задату тему” о животу крагујевачког духа и да га ради сарадник који није у сталном саставу редакције, већ иницијатор рубрике Милан Пурић, који сам бира саговорнике и пита их оно што мисли да треба.

Поклањам се и почињем. Ја сам Мирослав Јовановић, до 1968. године ђак школе „Јован Поповић”, онда Крагујевачке гимназије, па студент Факултета политичких наука, смер новинарство. Још тада сам се упокојао у овај занат, с намером да за цео живот останем Крагујевчанин. Радио сам као новинар, па затим (дуго и предуго) као уредник „Светлости” и „Независне светлости”. Прошле године сам, бежећи од дилетантства наметнутих нам „газда”, са целом уиграном екипом стао на нови почетак у овим новинама.

Где си и како одрастао?

Растао сам, одрастао и до данас остао на истом месту, у Вашаришту, насеље „Добре воде”, у близини Бојацића млина.

Крагујевачки новинари некад и сад. Има ли подмлатка?

Новинарство је професија која је у Србији доживела неизмерну девастацију. У њу је током протеклих двадесетак година залутало много неуких, нешколованих, неталентованих, нерадних, политички обојених, па и поткупљених носилаца „легитимације”. Истовремено је скоро изумрла стара школа новинарства, која јесте мало више држала до неких крутих правила, али није допуштала да се објави нешто што није проверено. Ограничења су били идеолошки оквири „старог друштва”, али чињенице су биле неприкосновене. Данас су оцене и судови апсолутно слободни, али, нажалост, често „независни” од чињеница.

Млади новинари данас се махом опредељују за атрактивне електронске медије, а чини ми се да се и клоне штампе која тражи више аналитичности и „своје главе”.

Могу ли новинари без своје кафане?

- Могу, али то није пожељно. Време бојског новинарства одавно је прошло, међутим добра градска кафана, при чему никада не заобилазим „Балкан”, непресушив је рудник вести и коментара на њих, наравно незваничних и

чаршијских, али за новинарско уво увек корисних - као повод. Поред тога, кафане имају незаменљиву психолошку улогу, важна је опуштена комуникација, а не шта је у чаши.

Како је деценијама бити уво, око и језик града у бурним временима? Колико си времена провео на „информативној стражи”?

Прихватићу твоју формулацију, та стража траје већ 33 године и неколико месеци. Да се повлачим - немам куда, осим ако ово погано време у Србији све нас преостале који мислимо да је професионално информисање потребно демократској земљи - не гурне на улици.

Иначе, привилегија новинара је што је увек на извору информа-

У СТАРОМ РЕДАКЦИЈСКОМ АМБИЈЕНТУ

Хорват, Миша Роња и Чупа Петаковић, Љуба Цака... Ово је набрајање у даху.

Шта је представљало велики механички прилив становника у последњих четрдесет година?

По мени је већи проблем „одлив” оних који су преврели, а прилив је заиста био велики и неконтролисани. Град је за мало времена пренасељен и посељачен и битно му

је измењен стари дух. Проблем је у донешеним навикама, култури, схватању урбаног живота, да не причам даље, навући ћу гнев ових „бораца за људска и мањинска права”.

Пратиш ли крагујевачки спорт?

Пратим, али више не као активни посетилац, јер на теренима све мање могу да видим нашу градску децу.

Који део града ти је најдражи?

Кварт око Карађорђевог и Улице Војводе Путника и, наравно, Велики парк.

Шта би рекао о Крагујевцу Јапанцу који први пут дође у град?

Прво бих га замолио да ме не пита откуд у по бела дана толико доконог света на улицама, а затим причу окренуо на историју града.

Недељне пијачне куповине?

Не пропуштам да недељом изјутра одем на „женски пијац”, чак и кад немам шта да купим. Пијац је најбољи барометар расположења, у сваком погледу, свих категорија становништва, место сусретања и лаке комуникације. Иначе, у „барометар” пијачних цена слабо се разумем.

Који специјалитет припремаш или волиш да једеш?

Нисам ни гурман ни пробирач, ваљда ми је зато највиши кулинарски домет јаје које се у тигању увек разлије и не буде „на око”.

Шта недостаје Крагујевцу, а чега превише има?

Нећу о грађевинама јер би то набрајање било дуго и досадно. Има превише злобе, пакости и празноглаваца тамо где су најмање пожељни, што значи да му недостаје појединачне и колективне памети и толеранције, а с тим би могао да има више и свега другог доброг.

Шта си добио од крагујевачког духа, а шта си му дао?

Нисам склон прављењу таквих резимеа. Добио сам свакако васпитање и, ако нисам нескроман, смисао за меру. Дао сам му своју професионалну каријеру, а да ли ју је он примио - на другима је да суде.

Хвала ти, ти си био педесети саговорник у серији која открива дух града и његове протагонисте.

ца, познавање друштвених закономерности и препознавање карактера људи на јавној сцени.

Новинари краће живе од осталих професија. Од чега потичу новинарски стресови?

Жаргонски речено, то је новинарска патка. Краћи живот новинара везан је за времена када је у свету било много ратних извештача, који су доста страдали на ратиштима. Наши новинари данас живе као корњаче, а стресове има-

занимањима, већ они од духовног шарма, довитљивости и идеја на којима се не стичу титуле већ чаршијска популарност, они који не пропуштају ни важна славља ни важне сахране. Такви „духовници” увек су спремни да зарад друштвене хармоније у граду и певају и плачу, и помажу и саучествују, и хвале и критикују, али никад са „задњом намером”, без мржње, подметања и саплитања ближњих им суграђана.

Колико је крагујевачки дух новинарска инспирација?

Мало, односно недовољно. Новинари су у свакодневной трци са текућим догађајима, а очигледно и њима недостаје нешто духа, па су се проредиле и „приче” о људима који су истовремено племенити, дружељубиви, добронамерни, гостопримљиви, толерантни. Речју, управо онакви каквим су много пута духовно и карактерно описани Шумадинци који су, уз лепе варошке манире, и били биће и душа старог крагујевачког духа.

Који су крагујевачки новинари оставили најдубљи траг у његовом духу?

С ризиком да некога изоставим, прво ћу поменути Миладина Милашка Вуковића, Ђорђа Врањешевића, Велимира Вешу Обрадовића, једног великог господина Животу Џиција Васиљевића, Слободана Јанковића, нажалост, нико од њих није међу живима. Ту су затим Драгић Лазић, Мића Милорадовић и Аца Крња Димитријевић, карикатуристи, Кеша Керемпих, Мића Симовић, из млађе генерације Мића Турчин. Умало да заборавим - и плејада старих „факковаца”.

Наброј неколико Крагујевчана из последњих пет деценија који су незаобилазни део нашег духа.

Сада је ризик још већи, али Бора Петровић је незаобилазан као човек који је био више од градоначелника, потом велика група „парканаца”, од којих многи нису живи, као и неки од чувених „колонаца”. Свакако глумац Љуба Ковачевић, контраверзни Слава Жилет, несташни Зоки Гроздинац, доктор Зоран Ђусић, адвокати Данае Тричковић и Сениша Радуловић, Ђиђи Пауновски и његова фудбалска генерација, Славко Соргић, плејада славних атлетичара, „Седморица младих”, и „смаковци”, Пера Дух и Дуле Пацов, Миша Максимовић и Бора

ИЗ ВРЕМЕНА „НЕЗАВИСНЕ СВЕТОСТИ”

ција и што многе новости први зна, и ружне и лепе, а ствар је његовог умећа да процени шта од њих треба и може да има јавни значај. Проблем је, међутим, што је у оптицају и много полуинформација и вести у знацима које је често тешко проверити и искомплетирати да би могле бити објављене, а још су већи проблем вести „из кухиња”. То су оне које фабрикују разне мутиводе, најчешће из сфере политике и бизниса, а циљ је саморекламерство или, сасвим супротно, уношење забуне или јавно деградирање и љагање неке „друге стране”. Новинар који не уме да препозна такве прљавштине или, још горе, ако свесно почне да их промовише, није само професионална, већ је и друштвена штеточина. Хоћу рећи, ово није посао који се своди на „лепо писање”, већ рад који подразумева знање, информисаност, препознавање узрока и последи-

ју они који не знају свој посао, не разумеју оно о чему пишу, немају свој став или га имају а не умеју да га бране.

Како би укратко описао крагујевачки дух?

И он је у транзицији. Док смо били мирна и питома варош, пре велике миграционе поплаве коју је произвела „Застава”, њен дух правила је и неговала већина варошког становништва. Било је то време велике блискости и упућености људи једних на друге, дружења, заједничког провођења слободног времена, испомагања, хуманитарних акција.

Ново време неминовно је донело отуђивање људи, мањак комуникација и дружења, па се и препознатљиви градски дух знатно изменио, постао разуђенији, у више одвојених сегмената. Његови носиоци су индивидуе, али не људи важни по функцијама или

ВРЕДАН ХОБИ ДРАГИЦЕ ГАЈИЋ ИЗ ДУЛЕНА

ЕТНО музеј у родној кући

За три године Драгица сакупила на десетине старих делова намештаја и предмета и изложила их у старој кући коју је отворила за посете. Од мештана је у почетку тражила да јој дају одбачене старине, а сада јој их сами доносе

Намерници које пут доведе у село Дулене често застану крај дворишта Драгице Гајић, које је уређено као да је са разгледнице, са негованом травом, цвећем и офарбаним запрежним колима. Тек тада доживе право изненађење, јер ће их љубазна домаћица позвати да уђу и виде њен етно музеј.

У две просторије старе породичне куће Драгица је изложила етнолошко богатство овог краја које се састоји од старих делова намештаја и предмета, вредно сакупљаних протекле три године. Изненађење је комлетно, јер је овако вредна и са укусом постављена збирка нешто што сте најмање очекивали у забаченом шумедијском селу, а до ње не води ни један путоказ или видљив натпис.

Драгица каже да се заинтересовала за старе предмете када је видела на телевизији да за њих почиње да влада све веће интересовање. Било је то у време када је одлучила да обнови запуштену оцаклију, огњиште у старој породичној кући. Сама је каменом озидала огњиште, а потом је почела да обилази комшијске куће и да од мештана тражи сачуване старине.

- Многи су ме питали шта ће ми те старудије, јер је у многим кућама већина тога побачано, али је ипак доста и сачувано, склоњено по неким буцацима. Рекла сам им да ми све то треба да сачувам наше старе обичаје и да се сетимо оног времена када смо седели крај оцаклија и јели за софром. Комшије су ми давале све што су могле да нађу. У почетку сам ја ишла од куће до куће и сакупљала предмете, а касније су почели сами да долазе и доносе ми пронађене ствари. Ево, пре два дана је дошао једна комшија и донео ми неколико замљаних посуда, са поносом прича Драгица.

У првој просторији куће – музеја која има земљани под најваћу пажњу изазива обновљено огњиште, које је уређено до последњег

ОЦАКЛИЈА КОЈУ ЈЕ ДРАГИЦА САМА ОЗИДАЛА И СТАРИ ПРЕДМЕТИ ПОКУЉСТВА

РАЗБОЈ ИЗ ПОЛОВИНЕ ПРОШЛОГ ВЕКА

СТАРЕ СТВАРИ САДА МЕШТАНИ САМИ ДОНОСЕ

МЕТАЛНИ КРЕВЕТ И МОТАЛИЦЕ ЗА ПРЕЂУ

ТКАНИ БИЛИМИ И СТАРИ ВЕЗ

детаља, са ланцем на који је окачен велики бакрач за кување јела. Крај огњишта је велики шпорет са рерном из прве половине прошлог века, који је Драгица пронашла код једног рођака. Био је одбачен под тремом и доста зарђао, па је требало много времена да се врати у некадашње стање.

У већој просторији која је служила као спаваћа соба, поред дрвеног и металног кревета које је користи-

ла њена породица, Драгица је изложила разбој, који потиче из половине прошлог века. Поред њега је читав збирка предмета за намотавање пређе, моталица за препре-

дање вуне и витлић за мотање вуне у клупко који је стар преко сто година. Домаћица нам показује кудељу „ројлу“, коју је као прилогу музеју добила од пријатељице из Сјенице, која јој је поклонила и прслук од сукна.

Један од кревета прекривен је чаршавом од тежине, тканине од влакна конопље, који је сачувала Драгичина баба. Крај кревета је стара колевка која је направљена тако да стоји на поду и може да се љуља. Праву старост и вредност ових предмета могао би да процени само професионални етнолог.

- Данас могу да се купе разне ствари направљене по мустри из старих времена, земљани лонци, грнчарија и дрвене посуде, али ово су све оригинали. Ја ово радим из хобија и због свог задовољства. Од пре годину дана ову кућу сам отво-

рила за посете и може да дође свако да је види. Долазе мештани Дулена и доводе своје госте, а редовно свраћају и планинари када се враћају са дуленског Црног врха. Посетили су ме и из Градске туристичке организације Крагујевца и похвалили мој рад, а долазе и инспектори из Крагујевца када послом дођу у село. Сви се диве ономе што су видели и одлазе одушевљени, прича Драгица.

Ни један од мештана који су јој поклонили старе ствари није тражио новчану накнаду, али када је она пре две године добила награду Црвеног крста из Крагујевца за најлпше уређено двориште, неки су почели да се шале како је Драгица све добила бесплатно, а сада убира награде, па је морала да објашњава по селу да признање није новчано, већ се састоји само од дипломе.

Ова домаћица највећи део живота провела је у Белошевцу, где и данас живи. Са покојним супругом Томиславом шест година је била на раду у Шведској. Последњих година све више времена проводи у родном селу. За боравак користи већу породичну кућу, а стара коју је уредила у етно стилу служи за показивање и, како сама каже, за живање.

М. ПАНТИЋ

ДЕТАЉИ ИЗ УРЕЂЕНОГ ДВОРИШТА

УКРАТКО

Гостовање
Позоришта лутака
из Ниша

Пре неколико месеци, у овдашњем Позоришту за децу, потписан је Протокол о сарадњи професионалних позоришта лутака Србије. Овај уговор је у форми размена представа између шест домаћих позоришта, а поред иницијатора, овдашњег Позоришта за децу, потписници су и суботички, нишки, новосадски, зењанински и земунски луткари. Другим речима, то је прво умрежавање луткарских позоришта Србије, које има за циљ да тренутну репертоарску, али и финансијску кризу превaziђе разменом представа. На тај начин свако од шест позоришта у наредној сезони добиће 75 гостујућих представа на свом репертоару. Тако је следећа представа, односно гостовање заказано за 13. и 14. октобар, када ће крагујевачки малишани бити у прилици да погледају представу „Мала принцеза“ Позоришта лутака из Ниша, а представе се играју од 10, 12 и 18 часова.

Песма за Артуриса

У Кутији шибица СКЦ-а наставља се филмски програм резервисан за „мале кинематографије“, односно филмове који нам стижу из земаља Азије, Јужне Америке, али и слабије познатих европских кинематографија. Тако ће сви љубитељи филма у понедељак, 18. октобра, бити у прилици да виде остварење „Песма за Артуриса“, редитеља Стивена Хаупта. То је прича о Артурису, дечаку из грчког села Дистомо у коме су немачке јединице 1944. године за непуну два сата убиле 218 људи. Био је то један од највећих масакара у Грчкој. Артурис је постао сироче, а заједно са другом децом одлази у Швајцарску, у дечије село. Као један од најбољих завршава високе школе, обилази свет и покушава да оконча ноћну мору свог детињства, да пред суд изведе убице. Са друге стране, немачки амбасадор хладнокрвно објашњава зашто Немачка неће платити одштету, нити преговарати о накнади штете и зашто убиство цивила, међу којима је било и беба и деце, није ратни злочин.

Овај филм биће приказан 18. октобра у Кутији шибица, у 20,30 часова, а улаз је слободан.

Још два
фестивалска дана

Такмичарски део „Јоакиминтерфеста“ биће завршен вечерас комадом театра из Канаде „Прича о Ивану против Ивана“, који је режирао Александар Лукач. То је црнокомична прича о двојци пријатеља који је посвађају због пиштоља, а правду потраже пред судом. У званичној конкуренцији овогодишњег фестивала учествовала су позоришта из седам земаља, а фестивал се завршава сутра, 15. октобра, када ће у част награђених, представу извести глумци театра из Санктпетербурга.

ПОЧИЊЕ „КРАФ“

Маратонски фестивал

Од ове године КРАФ више није ревија филмова, већ фестивал. За 11 дана овдашња публика биће у прилици да одгледа чак 40 филмова, а организатори препоручују крагујевачку премијеру филма „Шишање“, али и остварења „Залив“, „Црнци“, и „Словенку“

Да ли Крагујевчанима заиста недостаје биоскоп показаће овогодишњи „КРАФ“.

Већ неколико година од почетка реновирања највеће биоскопске дворане нисмо видели ни једну филмску премијеру, а о великим блокбастерима више и не вреди говорити. Управо из тог разлога организатори „КРАФ-а“, односно Владимир Пауновић и невадина организација „Миленијум“, ове године су припремили чак 40 филмова, од којих неки још нису ни приказани у српским биоскопима.

За разлику од претходних година, овогодишњи „КРАФ“ више није крагујевачка ревија, већ крагујевачки фестивал антиратног филма.

И протеклих година „КРАФ“ је имао ту форму, званичну селекцију, пратећи програм, али од ове године имамо и награде, тако да смо се попели за степеницу више. И даље се држимо нових, актуелних и ангажованих филмова који су снимљени у последње две године, а посебан акценат стављен је на филмове из региона, пошто је један од циљева „КРАФ-а“ регионално повезивање. Тако ће овдашња публика бити у прилици да види нова остварења из Хрватске, Босне и Херцеговине и Словеније, објашњава Владимир Пауновић.

Фестивал отварају
„Црнци“

У недостатку правог биоскопа сви програми одржаваће се у Књажевско-српском театру, Дому оmlадине и Спомен-парку „21.

октобар“. А програм је подељен у неколико сегмената - носећи део чине антиратни и ангажовани филмови, у претећем делу су програми „Интеграције“, „Добро дошли у Крагујевац“, „ПОП форум“, те циклус кратких документарних филмова под називом „Клима/Култура/Промене“.

Фестивал ће отворити филм „Црнци“, у петак, 20. октобра, који је хрватски кандидат за Оскара за најбољу страни филм 2011. године, а добитник је и Златне арене у Пули.

Током рата на ex-YU просторима, у граду под опсадом, вод назван „Црнци“ задужен за обављање прљавих задатака мора бити расформиран јер је потписано примирје. Командир вода Иво (Иво Грегуревић) припрема акцију извлачења тела тројице својих погинулих људи из

бројни филмски аутори, најављује Пауновић.

Првог дана биће приказана још једна крагујевачка премијера, а реч је о филму „Обични људи“ редитеља Владимира Перишића. Овај домаћи филм недавно је освојио престижну награду „Срце Сарајева“.

Филм прати један дан вода војника. Аутобус са седморицом војника напредује у непознатом правцу. Међу њима је 20-тогодишњи Џони, нови војник који још није нашао своје место у воду. Војници се искрају на напуштenu фарму окружену пољем. Забринут тајновитом мисије, Џони покуша да сазна шта чекају. Кад зачују звук аутобуса који се приближава, седморица војника који су нервозно чекали, почну да предосећају да ће ускоро прећи у акцију.

шуме и истовремено жели, успркос примирју, да минира брану и тако нанесе штету непријатељу. Преживели чланови вода, Дарко (Ракан Русхаидат), Баришић (Крешимир Микић), Фрањо (Фрањо Дијак) и Шаран (Никша Бутејер), мучени, сваки својим личним кривицама и дилемама, крећу у акцију и у шуми налазе непријатеља тамо где су га најмање очекивали – у себи самима.

Поред атрактивних филмова надам се да ће гледаоце привући и атрактивни гости, а свој долазак већ је најавила комплетна екипа филма „Шишање“. Очекујем да фестивал отвори Горица Поповић, а долази нам и Тони Шариф, директор ДОРФ-а и Марија Главацки, директорка путујућег филмског фестивала о људским правима „VIVISEKT“ из Новог Сада. Поред њих гости Крагујевца биће и

Поред ових, крагујевачка публика биће у прилици и да премијерно види филмове „Кењац“, „Метастазе“, „Словенка“, „На путу“... То су све филмови који су обележили продукцију у региону у овој и прошлој години.

Премијера „Шишања“

КРАФ је једина прилика да овдашња публика погледа и нови филм „Шишање“, у коме главну улогу тумачи млади крагујевачки глумац Никола Ракочевић. То је прича о одрастању, љубави, оданости и погрешним изборима главног јунака Новице. Он је математички геније који мисли да ће све своје дечачке снове, поштовање и љубав остварити уколико се придружи једној од група навијача. Вођен харизмом навијачког вође Реље (игра га Виктор Савић),

и љубављу према својој комшиници Мини (тумачи је Бојана Новаковић), Новица постаје вођа навијачке и скинхед групе. Иначе, овај филм потписује Стеван Филиповић, који је публици познат по свом првенцу „Шејтанов ратник“ из 2006. године.

Филм упућује на заслепљеност младих људи погрешном идеологијом и на то колико је мало погрешних корака потребно човеку да уништи свој и животе својих најближих.

У глумачкој екипи су и Никола Којо, Наташа Тапушковић, Драган Мићановић, Предраг Ејдус.

Као и сваке године улаз је слободан, осим за пројекцију филма „Шишање“ за који се неће наплаћивати карте, али ће бити неопходна резервација - због великог интересовања. Надам се да ће ово

бити добар испит за крагујевачку публику да у недостатку било какве филмске дистрибуције погледа добре филмове. Управо зато смо се и одлучили за готово маратонски фестивал од 11 дана, каже Пауновић.

Према његовим речима, организатор јесте „Миленијум“, али да није било подршке града Крагујевца и разумевања дистрибутера „КРАФ“ вероватно не би био овог обима.

Више информација о филмовима и пратећим програмима могуће је пронаћи на сајту www.millennium.org.rs/kraf, а према речима организатора филмови које не смеју да се пропусте су „Шишање“, „Црнци“, „Словенка“, од документарних „Залив“ и циклус „Клима/Култура/Промене“.

Мирослав ЧЕР

Среда, 20. октобар Књажевско-српски театар 19 часова „Црнци“, играни, 78 мин. 21 час „Либан“, играни, 94 мин. Дом оmlадине 23 часа „Дуго путовање кроз историју, хисторију и повијест“, документарни, 57 мин. Спомен музеј 21. октобар 23 часа „Обични људи“, играни, 80 мин.	документарни, 32 мин. Петак, 22. октобар Књажевско-српски театар 19 часова „Едмунд у Кнежевцу“, документарни, 22 мин. / „Без трага“ документарни, 27 мин. 21 час „Кењац“, играни, 90 мин. Дом оmlадине 23 часа „When You're Strange“, документарни, 90 мин. Субота, 23. октобар Књажевско-српски театар 19 часова „У реду, победио сам“, документарни, 60 мин. 21 час „Шишање“, играни, 90 мин	21 час „Залив“, документарни, 92 мин. Дом оmlадине 23 часа „Фадо“, музички, 85 мин Понедељак, 25. октобар Дом оmlадине 18 часова „Рачун“, документарни, 5 мин. / „Круг“, документарни, 4 мин. / „Пре поплаве: Тувалу“, документарни, 62 мин. 20 часова Забрањени без забране, документарни, 56 мин. 22 часа Млад и здрав као ружа, играни, 110 мин.	20 часова „Метастазе“, играни, 84 мин. 22 часа „Че Гевара: тело и легенда“, документарни, 52 мин. Среда, 27. октобар Дом оmlадине 18 часова „Они ће доћи у град“, документарни, 2 мин. / „Изнад воде“, документарни, 82 мин. 20 часова Словенка, играни, 90 мин. 22 часа „Ла Палом“, документарни, 88 мин. Четвртак, 28. октобар Дом оmlадине 18 часова „Шта чиниш против климатских промена?“, документарни, 3 мин. / „Последица“, документарни, 2 мин. / „Људи, снови, дела“, документарни, 90 мин.	20 часова „Фанк-и-ластис Црног Зуба“, музички, 88 мин. Петак, 29. октобар Дом оmlадине 20 часова „Очи у магли“, документарни, 31 мин. 21 час „Долгајт“, документарни, 47 мин. 22 часа „Кад Мики каже да се боји“, документарни, 106 мин. Субота 30. октобар Дом оmlадине 20 часова „Три боје револуције“, документарни, 27 мин. / „Вечни студент“, документарни, 30 мин. 21 час „Радио Апокалиптико“, документарни, 25 мин. / „Кад музичари шокирају“, документарни, 51 мин.
--	---	---	--	---

ГОДИШЊА ИЗЛОЖБА ФОТО-КЛУБА

„АПОЛО”

Квантитет и квалитет

Градски превоз, дечје игралиште, фудбалски стадион, вашар или метро само су неке од тема које су инспирисале крагујевачке уметнике да се лате фотоапарата, што су учинили прекаљени професионалци и они чија имена у свету фотографије још ништа не значе, али пуно обећавају

По први пут од свог оснивања чланови Фото-клуба „Аполо” представили су се групном изложбом радова „лајф” фотографија, у галерији Народне библиотеке. На изложби је представљено преко 60 фотографија чак 32 аутора. То не би било ништа чудно да Фото-клуб „Аполо” није основан пре само неколико месеци, а већ при самом оснивању сврстао су међу три најбројнија клуба у земљи, док је вероватно први по броју активних чланова.

Градски превоз, дечје играли-

Иако је свака слика потпуно аутономна, целу поставку би требало доживљавати као инсталацију, а слике су рађене у техници акрилика и колажа на платну

У галерији „Мостови Балкана” ове недеље отворена је изложба слика Ђорђа Ђорђевића под називом „Баланс буке или намерна дисхармонија”. У оквиру изложбе су два циклуса различитих слика, унутар којих се обрађује иста тема. Слике су груписане у низове, без размака, а иако је свака слика потпуно аутономна, целу поставку би требало доживљавати као инсталацију. Циљ је већом густином и

ште, фудбалски стадион, вашар или метро само су неке од тема које су инспирисале крагујевачке уметнике да се лате фотоапарата. А апарата су се латили прекаљени професионалци попут Хаџи Зорана Ђорђевића, Зорана Петровића, Небојше Радосављевића, Предрага Цилета Михајловића, Марка Стаматовића, до оних чија имена у свету фотографије још ништа не значе, али пуно обећавају.

То је мишљење и мајстора фотографије Хаџи Зорана Ђорђевића, који је изненађен квалитетом

ИЗЛОЖБА У „МОСТОВИМА БАЛКАНА”

Намерна дисхармонија

понављањем знаковног добити на суштествености и константној вибрацији „порука” које треба тумачити и игнорисати, кроз њих учити, комуницирати и од њих се бранити. Све слике су рађене у техници акрилика и колажа на платну, димензија 160x125 и 83x70 центиметара. Иначе, сви изложени радови настали су у последње две године.

У каталогу изложбе наводи се да се посвећеност сликарству овог уметника, која траје више од 35 година, сводила на интригацију знаком, као визуелним изражајним средством, у споју са динамиком индивидуалног рукописа.

Слово, симбол или знак садрже у себи одређену вибрацију и симболику којом чувају и преносе

„АЛНАРИ” И „КРАГУЈЕВАЧКЕ” НАГРАЂУЈУ

Мој господарин савршени

Издавачка кућа „Алнари” и овог петка наградиће двоје читалаца „Крагујевачких”. Најбржи ће добити књигу „Мој господарин савршени” ауторке Александре Потер. Потребно је само да у петак, 15. октобра, позовете 034 333-111, после 10 часова ујутру, и будете најбржи. Добитници ће своје књиге моћи да преузму у књижари „Вулкан” у Рода центру.

Јунакиња романа, Емили Олбрајт, одлучује да стави тачку на везе са модерним мушкарцима. На овај потез се осмелила након читавог низа катастрофално неуспешних веза, одлучивши да се уместо тога препусти романима Џејн Остин и времену часних мушкараца и кавалера. У том духу одбија позив најбоље пријатељице за одмор у Мексику и одлази у Енглеску, у потрагу за својим Мистер Дарсијем - путовање у земљу Џејн Остин. Овде нема мушкараца из снова. Аутобус је пун стари-

јих жена, а једини мушкарац је Спајк Харгрејвс, непријатни новинар који пише чланак о томе зашто би већина жена волела да излази са господином Дарсијем. Међутим, сан сваке жене одједном ће постати стварност једне када се у Емилиној соби појави прави господарин Дарси...

Александра Потер је савремена британска списатељица која је поред овог написала још шест подједнако занимљивих и успешних романа. Пре него што се окушала као писац радила је као новинар и заменик уредника по часописима у Британији и Аустралији.

Иначе, на предстојећем Сајму књига у Београду гошћа издавачке куће „Алнари” биће управо ова британска ауторка која је овдашње читаоце освојила књигом „Пази шта желиш, можда ти се оствари”. Александра Потер остварује снове у овој забавној бајци о животу, љубави и забављању са

изложених фотографија. Он сматра да готово да не постоји разлика, сем у рукопису, између дугогодишњих професионалаца и оних који су се тек латили апарата.

Оснивач и председник клуба Марко Стаматовић објаснио је да је то резултат преданог и активног рада од самог почетка удружења. Чланови су се редовно окупљали, одржано је неколико предавања, организовано је више радних излета.

Крајем јуна објављен је и први број билтена у сарадњи са невладино организацијом „Мотивација” у коме су представљени

неафирмисани крагујевачки фотографи. Следећи број је у припреми, а у њему ће бити представљена нова група фотографа.

Иначе, изложба је отворена пред преко стотину Крагујевчана, што је такође реткост за наше прилике. Буквално је Библиотека била премала да прими све заинтересоване. Изложба фотографије ће бити отворена до 20. октобра, а у Фото-клубу „Аполо” већ припремају нову поставку, али и изложбу ученика средњих школа која ће обићи неколико школа у граду.

М. Ч.

ПОЧЕО „ОКТОХ”

Месец камерне музике

Током октобра биће изведено шест концерата, а права посланица биће наступи крагујевачког хора „Кир Стефан Србин” и Академског хора „Обилић” из Београда

Овогодишње Октобарске свечаности отворене су концертом младог украјинског виолинисте Тимура Мелника, уз пијанистичку пратњу Патрика Лехнера у Свечаној сали Прве крагујевачке гимназије. Традиционалне музичке свечаности „ОКТОХ” (Октобру хододарје) већ више од три децени-

АКАДЕМСКИ ХОР „ОБИЛИЋ” ИЗ БЕОГРАДА СА ДИРИГЕНТОМ ДАРИНКОМ МАТИЋ МАРОВИЋ

је од свог оснивања 1975. године представљају културну манифестацију по којој је Крагујевац препознатљив. Поред већ поменутог концерта, у оквиру свечаности камерне музике, пред крагујевачком публиком наступиће већ овог петка Сузана Шуваковић Савић, оперска певачица, уз клавирску пратњу Ивана Јовановића, на вечери соло песама и оперских арија. Овај дует из београдског Народном позоришта извешће разноврстан и атрактиван репертоар, арије и дуете са традиционалним српским и италијанским песмама.

Након тога у среду, 20. октобра, наступиће мешовити хор „Кир Стефан Србин” под диригентском палицом Марка Нешића, а за понедељак, 25. октобар, заказан је концерт пијанистичке Јоване Радвановића. У среду, 27. октобра, у сали Прве крагујевачке гимназије заказан је концерт виолисткиње Весне Рилак Станимировић, уз клавирску пратњу Христине Вуковић.

Последњег фестивалског дана, 30. октобра, крагујевачка публика биће у прилици да чује један од наших најпознатијих хорова, Академски хор „Обилић”, који предводи Даринка Матић Маровић.

Сви концерти почињу у 20 часова, а организовале су у Свечаној сали Прве крагујевачке гимназије, Другој гимназији и у Музеју „21. октобар”. Иначе, Октобарске музичке свечаности одржавају се у организацији Спомен-парка, а под покровитељством Скупштине града Крагујевца.

М. Ч.

ПРЕПОРУЧУЈЕМО

Четвртак, 14. октобар, 12 часова
Позориште за децу
Представа „Мала принцеза”
Гостовање Позоришта лутака из Ниша

Четвртак, 14. октобар, 19 часова
Арт-кафе галерија СКЦ-а
Представљање књиге
Снежане Неговановић
Прокић „Хоћу друге снове”

Петак, 15. октобар, 20 часова
Прва крагујевачка гимназија
„ОКТОХ 2010”
Сузана Шуваковић Савић,
оперска певачица и Иван
Јовановић, клавирска пратња

Петак, 15. октобар, 20 часова
Арт-кафе галерија СКЦ-а
Представљање збирке
песама Ненада Глишића „У
хладу дрвета сазнања”

Субота, 16. октобар, 12 часова
Позориште за децу
Представа „Успавана
лепотица”
Режија Живомир Јоковић

Понедељак, 18. октобар, 20.30
часова
Кутија шибница СКЦ-а
Филмски програм „Песма за
Аргириса”
Режија: Стевен Хаупт

Среда, 20. октобар, 20 часова
Музеј „21. октобар”
„ОКТОХ 2010”
Мешовити хор „Кир Стефан
Србин”, диригент Марко Нешић

Провинцијско зло

Ако је веровати штампи, претходна недеља баш је била занимљива. У најкраћем, започета је цукелама, а завршена педерима.

Дакле, прво је осванула информација како је у Београду огроман број паса луталица. Али, сама та вест није за медије била толико застрашујућа, колико податак да је утврђено да су то, заправо, пси из провинције! Другим речима, проблем је што то нису престонички пси, већ доведени из разних крајева из унутрашњости. Отприлике, када наши представници у парламенту, на пример, крену на редовну седницу, они потрпају кучиће у гебеке и пуште их на улазу у Београд. Па, они тамо најчешће путују, а и њих, гарант, пандури не заустављају и завирују у кола.

Мени је, истина, прво пало на памет да су цукци црногорски јер, као што знамо, суседи чим прогледају, а ако се случајно роде у матичној држави, одмах крену пут нашег главног града. При том, ваља да се са собом понесе нешто из родног краја. А, чега на завичајном кршу имају на претек, него дивљих паса?!

Али, не. Ствар је много озбиљнија. Званичници наводе да су то цукеле из српских градова јужно од Београда! Објављен је и списак места, међу којима се нашао и Крагујевац, одакле су допутовали и остављени у приградским престоничким насељима. Истина, малобројни тврде да ту има и керова пристиглих из Црне Горе, ал' мене копка где се дедоше они од преко Дунава. Немогуће да Војвођанима није пала та "генијална" идеја "извоза" истих у Београд.

С друге стране, потпуно је јасно да цукеле не могу саме да се дочепају Београда, тек тако. Морају прво да вршљају по родном граду и ближој околини, да се истичу у дивљању и алавости, буду надобудни и безобразни, да би их неко запазио и проценио да треба да се лиферују у престоницу. А тамо, десетак цумара, мање-више, неће се ни приметити. Е, али сад су се, брате, намножили, па нам престоница пуна цукела који су се у њу настанили са разних страна. Док их није било толико, и док се нису баш толико осилили, сви су их мазили, пазили и својатали: те азили на сваком хошку, па разна друштва, невладине организације.... Па, сад су освојили терен, тешко им је докати.

Нешто слично десило се и са оним педербалом, одржаним колико јуче. Прво, да разјаснимо: то, што хомосексуалце називам педерима, није ништа подругљиво. Консултовала сам разне речнике и свуда су ове две речи изједначене, а ни у једном не пише да су "педери" погрдан, односно пежоративан назив за гејеве.

Е, а сад да наставим причу. Дакле, испоставило се да цукеле и педери имају додирних тачака. Као прво, заштита и једних и других је преко потребна, јер то нам је, како се испоставило, загарантован, сигуран и одлучујући адут да смо на путу за улазак у Европу. Како ћемо међу свет без збринутих цукела и педера?

Али, како то објаснити просечном Србину? И једних, и других Европа је пуна, али нико тамо, због њих, не пребија сопствене пандуре на мртво име. Да сам ја неки новинар, по мени би ударна вест тог дана била да је полицајаца било пет пута више него геј парадера. Хвала богу! Замислите да је било обрнуто, па да у земљи имамо пет пута више педера од пандура. Мислим, није баш охрабрујуће ни што су се пандури толико намножили, али између два зла ипак треба одабрати мање.

Но, ту стижемо до још једне нити која повезује кучиће и педере. Како су објавили медији, на споменутој паради пребијено је онолико полицајаца и, како је утврђено, и хулигани су, већином, као и керови, родом из провинције! Провинцијске цукеле, провинцијски хулигани, ал' су педери, изгледа, београдски! Па, тако му некако дође. Београђани су, очигледно, једини истински схватили европску цаду и листом кукају над разбијеним излозима и демолираним контејнерима, све тапшући сироте педере по раменима, плујујући, узгред, провинцијске разбојнике.

А, када им ти "провинцијски хулигани", колико сутра, буду отплатили ту материјалну штету, онда су им добри. Јер, најалост, београдски незасит стомак, и даље хранимо ми, из унутрашњости.

ЛЕПА ЈЕЛА

Шала

Возио сам тог поподнева жутом траком предвиђеном за аутобусе и такси возила. Дан је био типичан српски, односно није обећавао много. Наравно, мало сам попио да би ми све било веселије а, размишљао сам, попићу још које пиво пре него што стигнем у топло породично гнездо, где ме чекају жена, мачка и неплаћени рачуни.

Одједном, иза мене неко плаво светло, завијање сирене. Отерам га у мајчину, као и увек, па наставим. Али, овај баш упоран. Ем вози мотоцикл без руку, ем нешто

маше, вероватно дрогиран или пијан... Ипак, успе да испредјачи и препречи ми пут. Видим, орган власти. Млад, насмејан, али, одмах се види, правичан и строг.

- Дobar дан, господине.

О, ово ће да буде озбиљно помислим. Чим су полицајци у Србији културни, најбо си, да извините! Ови млади, тек изашли са Академије су жестоко опасни, јер не разумеју живот у Србији ни наше традиционалне, менталитетске вредности.

- Личне исправе, молим.

Биће срања, сад сам сто одсто сигуран, чим ме полицајац нешто моли, уместо да се лепо издере на мене, па буде и њему и мени лакше.

- Вашу легитимацију - понови он.

Као што сам радио толико пута до сада, извадим хиљадарку и проследим му је дискретно у шаку.

- То је ваша лична карта? - упита младић и насмеши се.

- Да - рекох. - Претходну ми жена опрала у веш машини!.

- Добро, рече он. - Али, ово на слици нисте Ви.

- Како то мислите?

- Овај има бркове и браду.

- А то је из рата, тад је то било модерно, знате.

- Дооообро - каже полицајац. - Само, овде пише Ђорђе Вајферт.

- Ја сам Ђорђе, рекох, и сви ме држе за Ђоку. Можете и ви.

Он ме погледа подсмешљиво.

- Неће моћи - каже. - Јер, у личним подацима иза имена Ђорђе Вајферт пише година рођења 1850.

- Знам, сви ми кажу да изгледам млађе.

- Можда, али овде пише и година смрти: 1937. Према нашим позитивним законским прописима мртве душе не могу да управљају моторним возилом, без пратње.

Шта сам могао? Извадим петохиљадарку, ону што сам чувао за најгоре.

На њој лепо, крупним словима и читко пише: Млађан Динкић, премда је на слици претратни напредни политичар Слободан Јовановић.

Представник власти, мотајући легитимацију број 5000 у своје блокче, рече:

- У реду је, господине Динкићу. Можете да наставите пут!

Драгићин МИНИЋ КАРЛО

(Првонарађена прича на Сашира фестиву 2010.)

■ Бог све види. Зато је поп купио цип са затамњеним стаклима!

Срђан ДИНЧИЋ

■ Демократија је код нас ушла у све поре друштва. И ту јој се губи сваки траг.

■ Иако влада чини све да грађанима буде боље, они увек нађу начина да преживе.

■ Код нас нема организованог криминала.

■ Свако министарство је потпуно независно у свом раду.

■ Иако је више пута речено да у Србији нико не сме да буде гладан, народ тера своје!

Зоран ПОПОВИЋ

■ Треба увести земљишни минимум. Не може држава да се смањује у недоглед.

■ На мене нико није вршио притисак да се иселим. Понијела ме је атмосфера.

■ Мало је фалило да дође до катастрофе. Сад више не фали.

Јово НИКОЛИЋ

■ Добро је што је криминал организован. Замислите да је и тај сегмент друштва препуштен хаосу!

Ивко МИХАЛЛОВИЋ

■ Док сам додавао гас, помислих не без горчине: тешко земљи у којој полицајци тако брзо капирају шале!

■ Судаћи по нашим владицама, свети Јован је крстио Исуса у Ђакузију!

Миљан ТОДОРОВ

ОДВАЛЕ

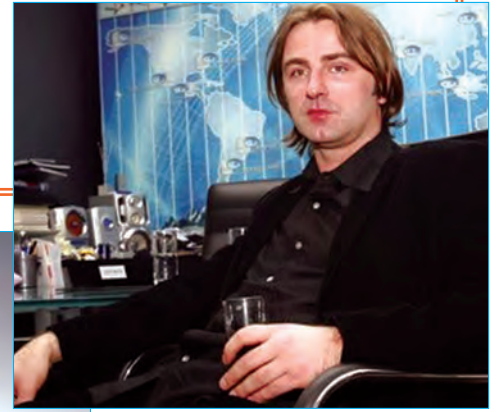

МИРКО ЦВЕТКОВИЋ, председник Владе Србије:
- Влада је у конфликту сама са собом. С једне стране жели да буџет буде окренут капиталним инвестицијама, а с друге жели да повећа плате и пензије.

СЛАЂАНА СЛАВКОВИЋ, телевизијска водитељка:
- Ко год уђе у моју кухињу бива задивљен њеном чистоћом. Разлог није то што сам хигијеничарка, него што никада не залазим у кухињу.

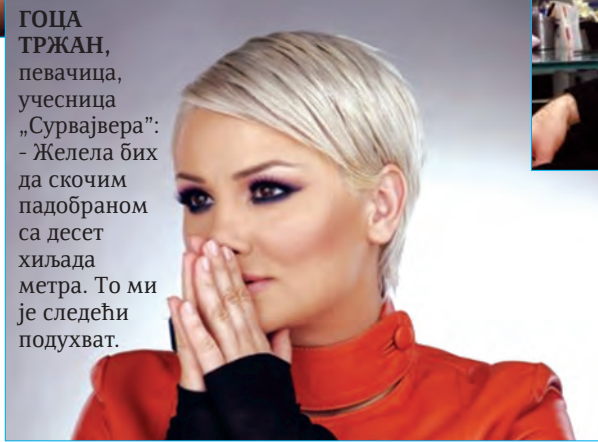

ЖЕЉКО МИТРОВИЋ, власник Телевизије „Пинк“:
- У структури нашег капитала само четири посто од укупне имовине зарађено је пре 5. октобра, а 96 одсто после - у демократским условима.

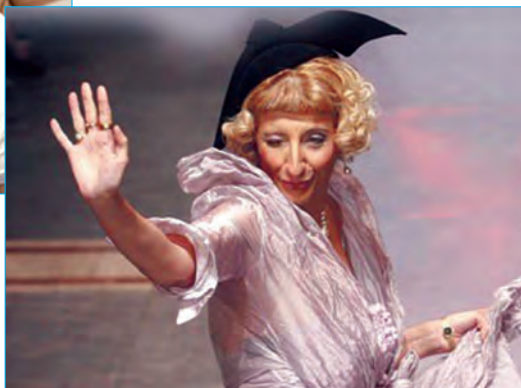

ТИЈАНА ДАПЧЕВИЋ, певачица:
- Као девојчурак који је живео са родитељима редовно сам морала да пеглам. Због тога још увек вучем трауму из детињства.

ГОЦА ТРЖАН, певачица, учесница „Сурвајвера“:
- Желела бих да скочим падобраном са десет хиљада метара. То ми је следећи подухват.

ДАНИЛО ИКОДИНОВИЋ, бивши ватерполиста, муж Наташе Беквалац:
- Даба говорим да је Наташа најлепша, најбоља, најсексипилнија... Опет ће у медијима да је повезују са Колегом, Нолетом, Болетом и другим мушкарцима. Мука ми је од тога и зато више не желим да причам о Наташи.

ИСИДОРА БЈЕЛИЦА, списатељица и драматург:
- Ја не депилирам само себе, већ и своје крзно.

МИЛОРАД ДОДИК, први човек Републике Српске, о свом маниру да после политичких говора - запева:
- То што певам није никакав предизборни трик, већ начин да се ја и моје присталице опустимо. Народски сам човек, уживам у певању, а сви кажу и да добро певам.

ВЕСНА ВУКЕЛИЋ ВЕНДИ, певачица и нова житељка „Фарме“:
- Људи које бих желела да видим на „Фарми“, нажалост, нису у могућности да буду тамо, пошто један није међу живима, а други је у затвору. Реч је о Николи Тесли и Војиславу Шешељу. Једино у тој комбинацији сигурна сам да бих успела да направим праву ствар.

ЗУМ
Милош Игњатовић

НЕКАД И САД

Господин Циле „кибицује“ наочаре

Николица с приколицом 1

Фошо: Мики ЈЕВТОВИЋ

Николица с приколицом 2

Преко прече, али опасније

СЛИКАРКА СВЕТског ГЛАСА МИЛЕНА ПАВЛОВИЋ БАРИЛИ (22)

Идилличан живот на великом имању

Пише Војислав Латковић

Милена је замишена мислима лутала по просторима далеке Европе. Мислила је на оца и породицу Барили. Тих дана је сазнала да је њена драга тетка, Неоми Барили, страдала од Немаца, осмог септембра 1943. године. Исте године Хитлер је ликвидирао и кћерку италијанског краља Виктора Емануела III и краљице Јелене Савојске. Тако се он на бруталан, најгори начин осветио краљевском пару због њихове сарадње са англоамеричким, савезничким снагама које су дале јак отпор фашистичкој Немачкој. Принцеза Мафалда је пала као жртвено јагње у концентрационом логору Бухенвалду, јер је њен отац, италијански владар, потписао капитулацију Италије, мало пре тога, петнаестог септембра 1943. године. После је Мафалда невинина погинула, у бомбардовању.

Растужена овим немилостивим вестима о злоделима Немаца над италијанским грађанима, Милена проли вреле сузе кад се сети како је тетка радила у Међународној организацији Црвеног крста, под именом сестра Магдалена. Реши да ову велику жену овековечи на платну. Хтела је да јој се одужи за добротинство због којих је пала у канце злотвора.

Узела је из албума слику тетке Неоми Барили и скицирала њен лик на платну. Лице тетке болничарке - сестре Магдалене, како су ову добротворку звали, указало се у пози праве светице која преврћу рањенике и шаље хуманитарну помоћ, пакете хране угрођеним људима и деци. Препознала је њене нежне црте лица и опет почела да плаче. Јецала је над њеном судбином и донела одлуку да своју композицију - уље на платну - преда на чување свом пријатељу Италијану Ђанкарлу Монетију. Позвала га је телефоном.

Чим је стигао, Ђанкарло је био је одушевљен овом новом Миленином сликом. Није хтела да је држи код себе у стану, већ на сигурном месту код пријатеља, на његовом имању. Ђанкарло је написао музику за оперу „Светица из улице Бликер“, инспирисан овом храбром женом и Миленином незавршеном сликом.

Причали су мало о заједничким пројектима и били задовољни његовом намером на пољу компоновања ове опере за балет и Милениним одговарајућим цртежом. Она је била вична да креира и костиме и да прави одличну кореографију. Композитор је већ био уговорио неке уносне пројекте за нове радове који су их чинили срећним. Били су тражени, добро плаћени уметници. Не кријући одушевљење, сликарка му то отворено рече:

- Ђанкарло! Драги брате! Мени послони, као право цвеће, цветају уз твоју нессебичну помоћ. Шта бих сама у Њујорку? Ти си ме подржао. Пријатељи се добро схватају, поштују и помажу. Мој супруг ће, вероватно, бити радостан кад тебе упозна - она рече, а композитор изрази сумњу и лошу претпоставку:

- Можда хоће... Ко то зна? Нисам сигуран. Плашим се да Роберт погрешно не протумачи нашу блискост и сарадњу. Ти и супруг се волите, тек сте засновали брак...

■ Изложбе у Њујорку и Вашингтону

Имала је заказан састанак са сликарима у Удружењу, али се ни-

Роберто и Милена уживали су на имању поред Њујорка, опчињени својом љубављу и природом, али је она бринула због рата у Европи, што јој родитељи нису одговарали на писма, нису сазнали ни да се удала... Наставила је да слика и излаже, а критичари су јој и даље удељивали комплименте

је осећала добро због пробадања у пределу срца и тихих болова у леђима. Мало уплашена, сликарка је одложила композицију светице Магдалене и легла у кревет како би на миру размишљала о сусрету са Робертом који треба да дође на одсуство.

Ликовне презентације Милениних композиција у Њујорку и Вашингтону, 1943. године, приказаше њену праву сликарску зрелост, исказану посебно у изражавању надреалистичних сцена живота и света. Доминирали су такође и портрети познатих, јавних личности, урађени фином прецизношћу кичице и умереношћу лепо распоређених боја. Опажала се сликаркина сензибилност, помешана са реалношћу дубоког просуђивања и утицаја италијанске ренесансе.

О њеним савршеним радовима, изложеним у вашингтонској Галерији „Горкорани“, писало је у часопису „Нова уметност“ следеће: „У Милениној уметности спајају се прецизан цртеж и глатка фактура као у емајлу, тако надреалистични за италијанске мајсторе петнаестог века. Она садржи фантастичне и каткад узнемирујуће тонове који подсећају на надреалистичко сликарство. Снажна поетска интеракција надовезује се на шарм којим одише њена уметност.“

Долазак брачног пара Госелин на прекрасном имању, звано Маунтициско код Њујорка, показало се

у њиховим душама као право животно усхићење, проистекло из заједничких маштарија о срећи у природи. Дошли су са великим претензијама да смире страсти и међусобне, ситне чарке које су им домаће и пословне бриге, још на почетку брака, наметнуле.

Овде су донели разрађене планове о тако жељеном животном препороду. Одредили су кад треба да раде, а кад да се одмарају и разоноде. Имали су одличне услове и послугу, тако да је Милена била ослобођена оних грубих, најтежих послова. Поред тога, није морала да кува, ни да уређује и спрема стан. Домаћица, коју су добро плаћали, бринула се о свему. Девојка Кармела је обављала све веома спретно.

Роберт, као глава породице, спаковао је у Њујорку и овде распаковао Миленина платна, кутије са разним бојама, штафелај и палету. Показао је приврженост, сву љубав и заинтересованост за њен рад. А Милена, опчињена његовом пажњом и добротом, помисли: „Имам идеалан брак. Живим у Америци... Шта то сад вреди? Моји родитељи нису примили моја последња писма. Нису сазнали да им се кћерка удала. Мама и тата су у ратној олуји, а ја уживам са супругом на ранчу... Да ли су живи? Како сазнати?“

Но, и поред страхова због рата, одлучили су да одсад па будуће

више мисле на себе, посебно на разоноду у природи.

И започеше идилличан живот по утврђеном плану. Она беше са собом понела драге, старе породичне фотографије. И све оне, из раног детињства, са мамом у Риму и Пезару. Па оне са ујка Божом у Пожаревцу и са оцем Бруном у Риму, кад је била већ одрасла девојка.

Роберт је доживљавао нове трепутке радости када је, са Миленом, кренуо у оближњу природу, у оближњак чаробних шумака. Са њом је трчао по брежуљцима и ливадама. Успевали су да, у предвечерју, скупа доживе и виде редовне, увек другачије изласке и заласке Сунца и Месеца. Он је држао писмени распоред часова као некад на војној вежби, или у ратном распореду, у војној бази. Уживали су. Посветили се једно другом.

Посебно су се припремали за галопирање на коњу који је био вичан трчању по овим зеленим пределима и по сувим, песковитим, доста утабаним, узбрдицама и низбрдицама куда су пролазили људи, стока и коњи у галопу. Утабане стазе су их мамиле да, на леђима коња, јуре, да се такмиче у прескакању препона.

Милена је из ташне извадила једну своју фотографију из Пожаревца где се види како мирно седи на свом коњу, Шандору. Шармантно се осмехујући, показује драгом који узвикну:

- Одлично, Милена! Па ти знаш да јашеш коња, не морам те обучаваати. Ипак те нећу саму пустити на леђима Јуниора. Гледам овде твог Шандора. Разлика је у пасмини између твог и мог коња. Јахаћемо заједно. Морам да те чувам.

■ Уживање у природи

Ујутру су рано устали, окупили се и, у трпезарији, после загрејаја, седели за столом, пили белу кафу и јели сендвиче са шунком. Једно другом су право у очи гледали, а после доручка тихо у недра шапугали. Као препорођени, причали су о будућим плановима. Посматрали намештај браон боје од пуног дрвета. Изрезбарен и лакиран, доста беше очуван, али прави старински.

Поновно се загрлише. Он Милени даде руку да устане. Опет смех

ДЕВОЈКА С ВЕЛОМ, УЉЕ НА ПЛАТНУ, 1936. ГОДИНА

и радост на лицима госпође и господина Госелин. Младост је извијала из њихових покрета, из њихових ведрих речи, из осмеха. А покрети су им били лаки и гипки као крила код голуба и голубице. Истински су се волели и летели ка срећи, на крилима љубави. Живот је био пред њима; тежили су задовољствима сваке врсте.

Сликарка брзо устаде и потрча преко шарене ливаде пуне пољског цвећа. Сети се Пожаревца и баке Босе са којом је, сваке године, у рано пролеће, брала љубичице за маму. Мала, кристална вазна беше одређена за љубичице, а она мало већа, од обичног стакла, за друго ливадско цвеће. Сетила се прошлости.

И сада је овде брала цвеће са Робертом. Закључила је да је природа готово свуда иста. Љубичице су баш као и оне из њеног детињства. Узвезаше букетиће свиленим врпцама и опет се, пред пут, загрлише. Њихова идила се настављала, интензитет страсти се повећавао. Срећа им је срца грејала, машта илузије стварала, природа их узносила. Веровали су у Бога и у вечну љубав. Милена рече Роберту да је понела блокче и оловку да скицира залазак Сунца. Да овековечи овај радостан дан на имању. Запазили су орла као високо лети. Толике висине их нису занимале јер је Роберт престао са војном службом. Видели су један бели облак кроз зелену крошњу широког храста.

Грлили су Јуниора. Тапшали га по бедрима. Мазили га по сјајној длаци. Са њим комуницирали лепим поступцима. Закључили су да коњ све схвата.

Попели су се, као и пре, лако у широко седло Јуниора, добро затегли узенгије и рукама чврсто држали узде овом, као јагње, мирном коњу. Равномерно, успорено и гипко корачање животиње ствараше им угодне емоције. Сад су на миру посматрали чаробну природу и каскали. Морали су померити главе да боље виде како данас Сунце залази и каква му је боја. Оног белог облачића више није било. Сунце се приказало потпуно жуто, а зраци су били јасно видљиви на западу. Црвенило се није појавило. Небо беше потпуно плаво. Милена све хитро сними својим крупним очима. Ипак, брзо извади блокче и графитну оловку па пејзаж нацрта, по свом обичају. Успела је, са коња, да све добро скицира. Баш томе су се смејали, а Роберт није веровао да је тако нешто могуће остварити у покрету.

Решили су да што пре стигну, зато су коња мало пожуривали и терали. Он полете нагло преко песковитог пута и дуж саме ивице покошених ливада. Настаде смех, радост, весеље. Ваздух их је заносио. Пуним плућима су дисали, одлично се осећали, певали. Блистави сјај Сунца беше ишчежнуо. Још се није био ухватио први сумрак. Добро су видели целу стазу испред себе.

Коњ је мало брже ишао.

Наставиће се

ТЕЛЕВИЗИЈА КРАГУЈЕВАЦ

ТВ ПРОГРАМ
од 14. до 20. октобра

Четвртак 14. октобар	Петак 15. октобар	Субота 16. октобар	Недеља 17. октобар	Понедељак 18. октобар	Уторак 19. октобар	Среда 20. октобар
18.30 Хроника Јоаким/ИнтерФеста	20.00 Преломна тачка	23.00 Жмурке	23.00 Берлин	17.00 Мозаик	20.30 Суграђани	20.00 Комунални сервис
08.45 Најава програма 09.00 Вести 09.05 Часни људи р. = 10.00 Кухињца р. 10.30 На путу светитеља-Острог р. 11.00 Откачена плавуша р. = 11.55 Хит дана 12.00 Вести 12.05 Кухињца р. 12.35 АБС шоу р. 12.35 Илузиониста р. 13.00 Часни људи = 14.00 Комунални сервис р. 15.00 Цртани филм 15.30 Криминал у Русији 16.00 Вести 16.05 Ти си моја судбина р. = 17.00 Мозаик 18.00 Баш ми се путује 18.30 Хроника Јоаким/ИнтерФеста 18.45 Хит дана 19.00 Хроника 1 19.30 Цртани филм 20.00 Стање ствари 21.00 Ти си моја судбина = 22.00 Хроника 2 22.30 Откачена плавуша = 23.30 Криминал у Русији 00.00 Вести 00.05 Хит дана	08.45 Најава програма 08.50 Хит дана 09.00 Вести 09.05 Седница скупштине Града 12.00 Вести 12.05 Кухињца р. 12.35 АБС шоу р. 13.00 Часни људи = 14.00 Стање ствари р. 15.00 Цртани филм 15.30 Криминал у Русији 16.00 Вести 16.05 Ти си моја судбина р. = 17.00 Моја Шумадија (Хроника региона) 18.00 Приче из књијаре 18.30 Хроника Јоаким/ИнтерФеста 18.45 Хит дана 19.00 Хроника 1 19.30 Цртани филм 20.00 Илузиониста 20.30 Прес клуб 21.00 Ти си моја судбина = 22.00 Хроника 2 22.30 Откачена Плавуша = 23.30 Криминал у Русији 00.00 Вести	08.45 Најава програма 08.50 Хит дана 09.00 Вести 09.05 Цртани филм 09.35 Радознало огледало р. 10.00 Кухињца р. 11.00 Више од игре р. 11.55 Хит дана 12.00 Вести 12.05 Шумадијски праг у гостима р. 13.00 Ван оквира 13.30 Лек из природе р. 14.00 Викенд програм 15.00 Шопинг авантура 16.00 Вести 16.05 Филм 18.00 Преломна тачка р. 18.30 Прес клуб р. 19.00 Хроника 1 19.30 Цртани филм 20.00 Лек из природе 20.30 Илузиониста 21.00 Коцерт РТК 21.40 Хроника Јоаким/ИнтерФеста 22.00 Хроника 2 22.30 АБС шоу 23.00 Жмурке 00.00 Вести 00.30 Хит дана	08.45 Најава програма 08.50 Хит дана 09.00 Вести 09.05 Цртани филм 09.35 Кина-Пут змаја р. 10.00 Кухињца р. 11.00 Радознало огледало 11.55 Хит дана 12.00 Вести 12.05 Шумадијски праг 13.00 Агро дневник 13.30 Кућица у цвећу р. 14.00 Кошарка: Црвена Звезда - Раднички 16.00 Вести 16.05 Уој дивижн 18.00 Више од игре 18.50 Хит дана 19.00 Хроника 1 19.30 Цртани филм 20.00 Стаклено звоно 20.30 Кина-Пут змаја 21.00 Коцерт РТК 21.40 Хроника Јоаким/ИнтерФеста 22.00 Хроника 2 22.30 Култура 23.00 Берлин 00.00 Вести, Хит дана	08.45 Најава програма 08.50 Хит дана 09.00 Вести 09.05 Часни људи р. = 10.00 Кухињца р. 10.30 Приче из књијаре р. 11.00 Откачена Плавуша р. = 11.55 Хит дана 12.00 Вести 12.05 Кухињца 12.35 Стаклено звоно р. 13.00 Часни људи = 14.00 Викенд календоскоп р. 15.00 Цртани филм р. 15.30 Криминал у Русији р. 16.00 Вести 16.05 Ти си моја судбина р. = 17.00 Мозаик 18.00 Свет на длану 18.30 Мобил Е 18.45 Хит дана 19.00 Хроника 1 19.30 Цртани филм 20.00 Раднички- Млади Радник (снимак утакмице) 21.00 Ти си моја судбина = 22.00 Хроника 2 22.30 Откачена Плавуша = 23.30 Криминал у Русији 00.00 Вести, Хит дана	08.45 Најава програма 08.50 Хит дана 09.00 Вести 09.05 Часни људи р. = 10.00 Кухињца р. 10.30 Свет на длану р. 11.00 Откачена Плавуша р. = 11.55 Хит дана 12.00 Вести 12.05 Кухињца 12.35 Агро дневник р. 13.00 Часни људи = 14.00 Раднички-Млади Радник р. (снимак утакмице) р. 15.00 Цртани филм 15.30 Криминал у Русији р. 16.00 Вести 16.05 Ти си моја судбина р. = 17.00 Мозаик 18.00 Галенов свет 18.30 Мобил Е 18.45 Хит дана 19.00 Хроника 1 19.30 Цртани филм 20.00 Патрола 92 20.30 Суграђани 21.00 Ти си моја судбина = 22.00 Хроника 2 22.30 Откачена Плавуша = 23.30 Криминал у Русији 00.00 Вести, Хит дана	08.45 Најава програма 08.50 Хит дана 09.00 Вести 09.05 Часни људи р. = 10.00 Кухињца р. 10.30 Галенов свет р. 11.00 Откачена Плавуша р. = 11.55 Хит дана 12.00 Вести 12.05 Кухињца 12.35 Култура р. 13.00 Часни људи = 14.00 Патрола 92 р. 14.30 Суграђани р. 15.00 Цртани филм р. 15.30 Криминал у Русији р. 16.00 Вести 16.05 Ти си моја судбина р. = 17.00 Мозаик 18.00 На путу светитеља-Ђулис р. 18.30 Мобил Е 18.45 Хит дана 19.00 Хроника 1 19.30 Цртани филм 20.00 Комунални сервис 21.00 Ти си моја судбина = 22.00 Хроника 2 22.30 Откачена Плавуша = 23.00 Криминал у Русији 00.00 Вести 00.05 Хит дана

■ филм □ серија

НАМА СЕ НАЈВИШЕ ВЕРУЈЕ

www.rtk.co.rs

Izvod iz programa
regionalne Televizije Kanal 9**OBJEKTIV 2 U 19.00**

Pored ovog, svakog dana još dva izdanja najaktuelnijih vesti iz grada i regiona u 15.30 i 22.30

ТАЧНО U 09:00

Jutarnji matine, servisne informacije, dešavanja iz grada i regiona. Svakog radnog dana, ТАЧНО U 09:00!

PULS

Politički talk – show, autor Sonja Radošević, premijera petkom u 20.05, a repriza subotom u 14.00

ŠUMADIJSKA RAZGLEDNICA

Region na dlanu, sva aktuelna dešavanja iz regiona, premijera ponedeljkom 20.05h, repriza 12.30h

ARS ANTIKA

Antikviteti i umetnicko stvaralaštvo u novom terminu premijera subotom u 18.00, repriza petkom u 14.30

CASINO CLUB

Muzički talk - show, i dalje premijerno četvrtkom u 20.05, repriza petkom u 12.30

SPAJALICA

Kratka forma, spaja javne ličnosti kroz različite teme, pet puta dnevno, radnim danima u 07.10, 08.10, 11.10, 12.10, 18.15, 20.00 i 23.00 best of subotom u 09.30 i 21.00

FLASH

Kulturni show biz magazine u "novom ruhu" i novim terminima: 07.15, 10.00, 16.00, 18.00, 22.00, 00.00

K9 NEDELJOM

Provedite nedeljno popodne uz bogat zabavni sadržaj – muzika, film, moda, sport, kultura, uz zanimljive goste iz regiona. nedeljom od 16.00 h

SERIJSKI PROGRAM

„Slatka tajna“ (Najgledanija TV novela u 2009.

Intriga, ljubav, prevara...)

premijera radnim danima u 16.15, repriza narednog dana u 10.15

„Odeljenje za ubistvo“ (Jedna od najgledanijih Američkih serija)

Premijera radnim danima u 21.00, repriza narednog dana u 17.10

„Moja porodica“ (Harperovi su na prvi pogled obična porodica,

Ali samo na prvi pogled...)

Premijera radnim danima u 18.25, repriza u 23.25

IGRANI FILMOVI

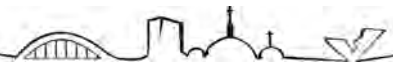
„Daddy and them“ – subota 20.00

„Put kući“ – nedelja 17.15

„Ubistvo u ulici“ – nedelja 23.45

Dok vi nas gledate, mi vas slušamo!

Regionalna Televizija Kanal 9 tel./faks (034) 331-509 marketing (034) 337-667

СКАНДИНАВКА

047	ДЕО НОВОГ САДА СА СЛИКЕ	УРБАН (СУПРОТ.)	РУДА ИЗ ИРАНА	СИГНАЛНА НАПРАВА НА ПРЕВОЗН. СРЕДСТВУ	ИМЕ ГЛУМЦА МАРФИЈА	ИМЕ ГИТАРИСТЕ БЛЕКМУРА	ГРАД У ЈОРДАНУ	ШАЉИВА ИЛУСТРАЦИЈА
УЗОРАК, ЕГЗЕМПЛАР								
ОРФЕЈЕВА ДРАГА (МИТ)								
ПИСАЦ ТРАГЕДИЈА								
ПОВРЕДА					КРАЉ ИЗ ЖАРИЈЕВОГ ДЕЛА			
ПОПАЈЕВА ДЕВОЈКА								
ОТЕЛОВЉ БОЖАНСТ. (ИНД.)								
→							АУСТРИЈА	
							ИТАЛИЈАН. ГЛУМИЦА	
АМПЕР			МЕЛЕМ ОД УЉА И ВОСКА					
АКАДЕМИЈА НАУКА			РАКИЈА С НАНОМ					
РЕОМИР		ЊУТН		СПОРТСКИ ЧАМАЦ				
		ЧУВАР ГОВЕДА		МЕСТО КОД РЕСЕНА				
ВРСТА АЛГИ								
ИМЕ ПЕВАЧИЦЕ САМЕР					ЛИЧНА ЗАМЕНИЦА			
					КОЛУМБ			
					ЛИСАЦ			
					ХОРХЕ			
ИВОВА ШУМА. ИВИК								ШТАМПАРСКИ РАДНИК, СЕЦЕР
МЕСТО У ХЕРЦЕГОВИНИ								
	ХОМЕРОВ НАЗИВ ЗА ГРКА							
	МИРА БАЊАЦ							
ХЛАДНО ОРУЖЈЕ					ГРАД У БУРМИ			
					МЕТАР			
КОМПОЗИТОР ЈОХАНЕС								ИРИДИЈУМ

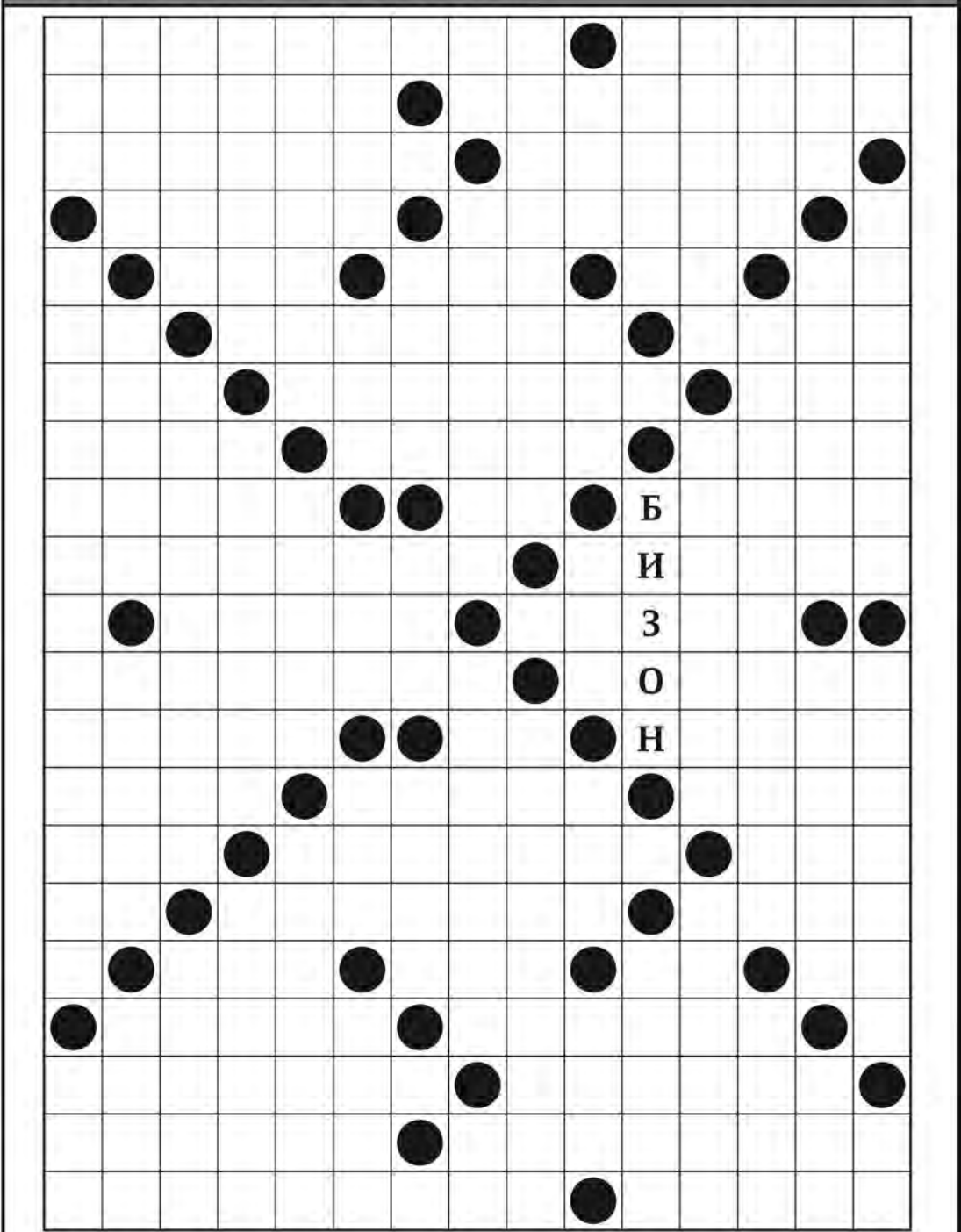
ПРЕКОДРИНСКИ АНАГРАМ

Скуп Срба лак и пре

РЕШЕЊА ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

СКАНДИНАВКА: крв, ипе, нар, с, а, паприка, играрија, наоко, вд, ц, монтан, улов, кре, ревија, к, рицинус, к, саник, оба, гном, матс, аса, оссион, нр, нн, вариг, вал, меца, е, абелар, лесото, е, тротинет. **АНАГРАМ:** улична борба. **УКРШТЕНИЦА У ЧЕТИРИ СМЕРА:** аланис морисет, анепиграф, кип, б, коперник, дм, ре, стаж, ивљак, емир, век, шенк, крцан, тока, ит, та, палисада, р, кле, бакутанер, лакримае кристи. **УКРШТЕНИЦА У САЋУ:** поштар, тресет, самара, адидас, прасак, стеван, вардар, сартид, скаути, уназад, зрачак, читање, митови, одатле, ткалци, лењост, статив, елбрус, бицепс, петсто. **СУДОКУ:** а) 543-729-861, 921-846-735, 687-531-924, 298-317-546, 435-682-179, 716-954-283, 852-493-617, 174-265-398, 369-178-452. б) 943-721-685, 652-398-714, 871-546-293, 294-157-368, 165-283-479, 387-964-152, 519-472-836, 726-839-541. 438-615-927.

МОЗАИЧКА УКРШТЕНИЦА

ВОДОРАВНО: АКИ - АЛ - АМАТЕР - АРАРЕ - АРУ - АБИМА - БАЛЕТАН - БОРАЧ - ВИТИ - ГРАВИРА - ДАФ - ДИ - ЗИДАРСТВО - ИЗВРШНОСТ - ИЛАВА - ИНСТАНТ - ЈАУК - КАРАТЕ - КОРЕЊАРИ - КРИЦИ - КРН - КСЕРКС - ЛОЗИЦА - ЛОКАТОР - МАНИ - МИНСК - МИТА - НАЗИВ - НОК - ЊС - ОНАМО - ОС - ПА - ПАЦОВ - ПРСКАВАЦ - РАСПРАВА - САМ - САРАДОН - СВЕТИТЕЉ - СИЗИФ - СИЛКИН - СИФОНИ - СЛЕ - СМЕША - СМИТ - СО - СП - СТАТИКА - СТВ - СТОА - СТРАСТ - ТОКИО - ТРОШАК - ЦИ.

УСПРАВНО: АВА - АВАНКОР - АЛАС - АНТОАН - АСТРОФИЗИКА - АЦ - БАКСТЕР - ВАН - ВАР - ВРАНА - ЕВИТ - ЕРЕ - ЗАТО - ИКС - ИСЦЕДАК - ЈАКШИЋ - КЕМ - КОРС - ЛАЗ - ЉА - МАКСИМ - МОМИ - НЕКО - НИКАД - ОРАЊЕ - ОРИКС - ПАР - ПЛИВАЧИ - ПОДСТРЕКАВАЊЕ - ПОТОМСТВО - ПРОТА - РАТАРИ - САМОА - САН - САТИ - СВ - СИЛ - СИР - СКЛАД - СЛАВИЦА - СОНАТА - СОФИЗАМ - СП - СРК - СТАР - ТИПЛЕРИ - ТРИ - ТРСТЕНИЦИ - ФИКСИРАТИ - ЦИТРУС - ШТИМУНГ.

ЗА МАЛЕ ЕНИГМАТЕ **ЗАГОНЕТКЕ**

- Корице има - нож није, листове има - дрво није ...
- Ја чувам благо, а људи мене чувају ...
- Мања од мака, а дигне јунака ...
- Што од ње више узимаш, она је све већа ...
- Лакши је од пера, ал' се тешко може држати ...

СУДОКУ	НИВО ТЕЖИНЕ: средњи					НИВО ТЕЖИНЕ: средњи								
	2		9	1		3			1	2	5	4		
	3			2		1		8	4					
		7	5		8	6	4	2	8				6	
		5	2		1	9		3					9	5
	6			5	9		7		6	9	2	1		
			7			1	8	5	1					6
			6	8		9	4		8			3	4	9
		8			5		2	3				7	2	
			3	2	9	4				1	2	9	8	

**NIJE ZA ONE
KOJI MISLE DA
JE XENON FARAON**

MAZDA 6 CD129 TE ZA 21.890€

Unapređen model već sjajnog automobila namenjen je samo onima koji od svega u životu traže najbolje. Zato je Mazda6 CD129 TE i dalje neprikosnovena po vrhunskom ugodaju dinamične vožnje, dizajnu u kom se individualci prepoznaju, ali sa dodacima koji Mazda iskustvo podižu na još viši nivo uzbuđenja: silovit Euro 5 dizel motor neverovatno niske potrošnje, fantastičnih 340Nm obrtnog momenta, 17" aluminijumske felne, automatski dvozonski klima uređaj, grejana sedišta za vozača i suvozača, pomoć pri kretanju uzbrdo, preciznije upravljanje, manje buke i još mnogo toga u standardnoj opremi.
NOVA MAZDA 6. NIJE ZA SVAKOGA

NIKOM KRAGUJEVAC, Industrijska 20, Tel.: 034 371 591 nikom.mazda-rs.com

Sigurna trojka!

Izuzetna ponuda životnog osiguranja

Nova ponuda UNIQA osiguranja donosi Vam još tri poena! Ukoliko u periodu od 15. septembra 2010. do 15. januara 2011. zaključite ŽIVOTNO OSIGURANJE, UNIQA Vam poklanja:

- popust od 25 € na polisu osiguranja života
- popust od 50% na osiguranje domaćinstva
- MeteoUNIQA - BESPLATAN servis upozorenja na vremenske nepogode

+ BONUS nagradna igra
u kojoj možete osvojiti:
1. Ford Fiestu,
2. porodični vikend u Beču i
3. ski vikend na Kopaoniku!
www.uniqa.rs • 011 20 24 100

UNIQA
osiguranje

Dostupno u svim poslovnica UNIQA osiguranja i Raiffeisen banke.

ЗОНА И ГРАДСКЕ ЛИГЕ

Девећто коло Зоне „Морава“: Партизан - Славија 3:2, Орловац - Водожажа 0:0, Бане - Трепча 2:1, Шумадија 1903 - Мокра Гора 5:1, Победа Белошевац - Таково 3:0, Тушин - Јошаница 3:1, Младост - Меџалац 1:1, Полет - Омладинац 4:1.

Табела: Победа Белошевац 24, Мокра Гора 22, Шумадија 1903 17, Бане 15, Водожажа 14, Таково 14, Трепча 13, Тушин 12, Орловац 11, Меџалац 11, Полет 10, Омладинац 10, Партизан 10, Славија 7, Јошаница 6, Младост 6 бодова.

10. коло: Славија - Омладинац, Мокра Гора - Победа Белошевац, Трепча - Шумадија 1903, Водожажа - Бане, Партизан - Орловац (субота, 15.00), Меџалац - Полет, Јошаница - Младост, Таково - Тушин.

10. коло Прве градске лиге: Селјак (МП) - Кошутњак 4:1, Виногради ДБ - Мариш 1:0, Колонија - Слоја (Л) 2:2, Шумадија - Ерголија 1931 3:3, Слоја (Д) - Јединство 4:0, Сушица - Јагран 0:2, Арсенал - Будућност 6:1, Шумадија - Слобода 0:9, Церовац - Србија 1:0.

11. коло: Слобода - Церовац 5:0, Мариш - Колонија 2:2, Јединство - Сушица 1:1, Србија - Селјак (МП) 2:4, Будућност - Шумадија 1:3, Јагран - Арсенал 1:0, Ерголија 1931 - Слоја (Д) 1:1, Слоја (Л) - Шумадија 1:1, Кошутњак - Виногради ДБ 0:1.

Табела: Слобода 28, Слоја (Д) 21, Виногради ДБ 20, Јагран 18, Колонија 16, Шумадија 16, Арсенал 16, Селјак (МП) 15, Мариш 15, Церовац 14, Слоја (Л) 13, Шумадија 13, Ерголија 1931 12, Сушица 11, Србија 10, Кошутњак 10, Јединство 9, Будућност 7 бодова.

12. коло: Арсенал - Јединство, Селјак (МП) - Виногради ДБ, Колонија - Кошутњак, Шумадија - Мариш, Слоја (Д) - Слоја (Л), Сушица - Ерголија 1931, Шумадија - Јагран, Церовац - Будућност, Србија - Слобода.

Девећто коло Друге градске лиге: Селјак (Ц) - Азбест 2:7, Корићани - Добрача 1:1, Бава - Хајдук 1:0, Крагујевац - Пивара 2:1, Бошун - Кременац 3:1, Колектив - Шумарице 2008 3:1, Ойорница - Бајремар 0:4. Слободан је био Буриселац.

Табела: Бава 23, Азбест 22, Бајремар 19, Бошун 19, Добрача 16, Крагујевац 16, Корићани 14, Хајдук 11, Селјак (Ц) 11, Пивара 6, Кременац 6, Ойорница 5, Колектив 4, Шумарице 2008 3, Буриселац 1 бод.

10. коло: Добрача - Бава, Шумарице 2008 - Ойорница, Кременац - Колектив, Пивара - Бошун, Хајдук - Крагујевац, Азбест - Корићани, Буриселац - Селјак (Ц). Слободан је Бајремар.

Шесто коло Треће градске лиге: Застава - Стари момци 2:1, 21. октобар - Ситуденац 6:0, Младост - Велика Суџубина 5:0, Кушлого - Борац 2:0, Младост Теферич - Трмбас 2:0.

Табела: Младост Теферич 15, Младост 15, Кушлого 12, Дивосин 8, Застава 7, 21. октобар 6, Велика Суџубина 6, Трмбас 6, Ситуденац 4, Стари момци 3, Борац 2 бода.

Седмо коло: Трмбас - 21. октобар, Борац - Младост Теферич, Велика Суџубина - Кушлого, Стари момци - Младост, Дивосин - Застава.

ФУДБАЛ

БИГ БУЛ - РАДНИЧКИ 1923 0:2

Кад их Лепи залила

ШИД - Стадион: градски. Гледалаца: 300. Судија: Траиловић (Зајечар). Свиралац: Лейовић у 7. и 90. минути. Жути картони: Млађеновић (Биг бул Раднички), Крмар и Пешковић (Раднички 1923).

БИГ БУЛ РАДНИЧКИ: Младеновић, Савиновић, Чижик, Бабић, Вукобрај, Живковић (ог 54. Маричић), Ђукановић, Симеуновић, Млађеновић (ог 80. Веселиновић), Пешковић, Требовац (ог 64. Бирић).

РАДНИЧКИ 1923: Ђојановић, Божовић, Ристић, Алексић, Милошевић, Недовић, Пешковић (ог 81. Зајић), Крмар (ог 86. Варјачић), Лейовић, Силевеић, Бакловић (ог 54. Живановић).

ДА ИМ је најављени журиш на бодове у Шиду искрена намера, фудбалери Радничког доказали су управо њиховим освајањем. Иако екипа Биг була не важи за изразито квалитетну, свака победа на гостовању има посебну тежину, па и ова.

МИЛОШ ЛЕПОВИЋ ИСКАЗАО СВОЈ ПРЕЦИЗАН ШУТ

Напад на домаћина извршен је букално од старта утакмице. Спалевеић је већ у другом минуту погодио пречку, а Леповић у седмом и мрежу домаћина. Перфектно је извео слободан ударац са 20-так метара, тик уз живи зид, што се показало необдобрањивим.

Били су „црвени“ бољи од ривала и у минутима који су следили до полувремена, те целим током наставак сусрета, међутим, и поред неколико прилика, резултат се није мењао. Тек пред сам крај утакмице, Леповић се поново одлучује да шутира, и са ивице шеснаестерца поставља коначних 2:0.

У недељу ће гост Радничког бити пожаревачки Млади радник. Утакмица се игра на стадиону „Чика Да-ча“, од 14 и 30 сати.

В. У. К.

ПРВА ЛИГА СРБИЈЕ

10. КОЛО: Биг бул - Раднички 1923 0:2, Млади радник - Раднички (С) 1:1, Младост - Нови Пазар 0:0, Телеоптик - Бежанија 0:0, Пролетер - БАСК 3:1, Синђелић - Нови Сад 3:0, Динамо - Земун 0:2, Напредак - Срем 1:0, Колубара - Банат 1:1.

Пролетер	10	6	3	1	18:8	21
БАСК	10	6	2	2	16:7	20
Банат	10	5	4	1	11:7	19
Раднички 1923	9	5	3	1	15:9	18
Нови Сад	10	5	2	3	16:12	17
Нови Пазар	10	4	4	2	11:9	16
Синђелић	10	5	1	4	11:9	16
Раднички (С)	10	4	4	2	10:8	16
Младост (Л)	10	4	3	3	12:8	15
Млади радник	10	4	2	4	11:12	14
Бежанија	10	3	2	5	7:8	11
Земун	10	2	4	4	8:9	10
Телеоптик	9	2	4	3	10:12	10
Биг бул	10	3	1	6	10:13	10
Напредак	10	3	1	6	10:16	10
Срем	10	0	7	3	7:10	7
Динамо (В)	10	1	2	7	3:21	5
Колубара (-3)	10	0	5	5	6:14	2

11. КОЛО: Раднички 1923 - Млади радник, Нови Пазар - Колубара, Раднички (С) - Младост, Бежанија - Биг бул, БАСК - Телеоптик, Нови Сад - Пролетер, Земун - Синђелић, Срем - Динамо, Банат - Напредак.

ЖЕНЕ

Пораз и порази

КРАГУЈЕВАЧКЕ фудбалерке Уна фортуна 04 и Сушице и у овом колу Прве „А“ лиге поражене су убедљивим резултатима. Млађи крагујевачки састав, Уна фортуна 04, у Лазаревцу је изгубио од ЛАСК-а са 4:1, док су Сушичанке, на свом терену, декласирале у сусрету против Пожаревљанки са 5:1.

У петом колу, овог викенда, Уна фортуна 04 дочекује Слогу, а Сушица игра у Суботици против Спартака.

С. М. С.

Резултати првог кола

Поред меча Радничког, одиграно је комплетно прво коло 10. издања Јадранске лиге.

Постигнути су следећи резултати: Хемофарм - Цибона 86:80, Партизан - Будућност 78:79, Широки - Крка 62:72, Цедевита - Задар 72:66, Олимпија - Игокеа 61:54 и Нимбурк - Црвена звезда 94:73.

Преко недеље играно је друго коло, у коме је Раднички синоћ сачекао чешки Нимбурк, а у суботу, од 17 сати, нашем тиму следи гостовање Црвеној звезди. Састају се још Хемофарм - Будућност, Широки - Партизан, Цедевита - Цибона, Олимпија - Крка, Загреб - Задар и Нимбурк - Игокеа.

СТИГЛА ПОЈАЧАЊА

У последњи час

СПИСАК играча за ову такмичарску сезону, барем за њен почетак, Мута Николић заокружио је очи самог старта.

Клубу су приступили већ најављивани тамнопути Мајкл Ли на позицији крилног центра, а њему се потом придружио и Данило Драшковић, такође „четворка“. Американац је играо у Мађарској, а раније у француском Шолеу и Спиту. Драшковић се, после годину дана проведених у Грчком Ксантију, вратио у клуб у коме је играо три сезоне. Центарску линију заокружио је Владислав Драгојловић, повратник из Русије, некада члан више клубова са ових простора.

Спољне позиције добиле су појачање у Стефану Стојачићу, чији је рођени брат Страхиња већ на списку Радничког. Он је сарађивао са тренером Радничког и у јуниорској репрезентацији, која је освојила злато на Првенству света у Новом Саду.

М. М.

КОШАРКА

ЗАГРЕБ - РАДНИЧКИ 82:76

Умал' да им...

КОД МУТЕ НЕМА ПРЕДАЈЕ

ЗАГРЕБ - Хала: „Трмско“. Гледалаца: 200. Судија: Пукл, Колар и Вучковић (Словенија). Резултати по четвртинама: 26:14, 21:19, 19:21, 16:22.

ЗАГРЕБ: Муламеровић 20, Мариш, Халиловић, Симон 10, Бабић 8, Касун, Ренфру 15, Петковић, Жорић 15, Просиран, Данијелс 11, Шарић 3.

РАДНИЧКИ: Ли 29, Максимиловић, Милетић 10, Марковић, Мијаџовић 2, Гагефорс 2, Драшковић, Чакаревић 3, Стефан Стојачић 7, Ракић 10, Драгојловић 11, Вукосављевић 2.

УМАЛО да екипа која је пред премијерни меч НЛБ лиге била „прежалена“, направи највеће изненађење првог кола. Раднички је приказао два лица. На почетку једно, можда и очекивано, неповезано и алиби игром, и друго, када је Мута Николић најзад нашао праву петорку, обемавајуће и веома добро.

„Мрави“ су одлично „отворили“ утакмицу, доминирајући у свим аспектима, нарочито у одбрани, за коју није било решења. Севале су контра и тројке, па је, после 17 минута, резултат био 45:25. Следи очекивано самозадовољство екипе која доминира, а пружени шанси неки нови „Крагујевчани“ оберучке су прихватили и искористили. Ракић је успео да као плеј наметне одговарајући ритам, Милетић је до тада разгорушао Муламеровића ставио у цеп, а Мајкл Ли, изненађујуће добром ролом, немилосрдно је пунио кош ривала. Све је то условило „топљење“ предности до 35. минута. Тада је гост сисао на само један поен мањка, 72:73, но следи контра преокрет. Поклон у виду престрога досуђене пете личне грешке Драгојловићу, Загребчани користе, успевају да врате мир, али и предност, па до краја играју довољно сигурно за победу.

Синоћ је у другом колу Раднички дочекао чешки Нимбурк, а у суботу гостује Црвеној звезди у Београду.

М. М.

ПРВА “Б” ЛИГА

Макси и мини учинак

ЕКИПА КГ Студент УК забележила је и други тријумф у првенству Прве “Б” лиге, и са максималним учинком тренутно дељује прво место са још

ЖКК РАДНИЧКИ

И девојке на паркету

ПРВОЛИГАШИЦЕ Радничког стартовале су, први пут у историји, у другом узастопном наступу у најелитнијем рангу такмичења. Противник је била београдска Црвена звезда, а утакмица је играна у уторак увече.

Ове недеље, у оквиру другог кола, Крагујевчанке ће одмерити снаге са новајлијом у Првој “А” лиги, екипом Студента у Нишу.

три београдске екипе.

У Крагујевцу је поражен обреновачки Раднички резултатом 84:78. Искусни гости су одлично решили прву четвртину у своју корист са 26:18, али домаћи играчи нису дозволили изненађење, у иначе веома равноправној и резултатски неизвесној и напетој утакмици.

Насупрот њима, други овдашњи тим, Раднички КГ 06, забележио је нови пораз, и то у Београду од екипе Вива баскет, а резултат је био 73:94.

У трећем колу, ове недеље, КГ Студент УК игра у Смедереву са истоименом екипом, док ће Раднички КГ 06 угостити нишки Синђелић.

С. М. С.

БАДМИНТОН

Велики успех Гавранова

ДЕБИ на интернационалној сцени, Бадминтон клуб Равенс КГ обележио је медаљама на међународном турниру у Поречу.

Десетогодишњакиње Милице Соколовић и Ања Велемир, освојиле су сребрну медаљу у паровима. Уз то, Ања је кући донела и бронзу из појединачне конкуренције узраста до 11 година.

У категорији дечака до 15 година наступили су Давид Ђусин и Јован Бабајић, који је био на корак до медаље у наметању мешовитих парова заједно са Ањом Јанић из Београда.

С. М. С.

БОКС

Без пораза

ЧЕТВОРИЦА такмичара Радничког забележили су скор од три победе и једног нерешеног меча на трећем колу Шумадијске лиге, одржаном у суботу у Трстенику. Сениор Ивица Илић, који је прешао у средњу и Немања Лукачевић у 69 велтеру, извојевали су победе над Антићем из пиротског Магнуза односно Горчевићем из новопазарске Младост. У категорији младих до 75 килограма Игор Милановић био је бољи од Пешића из Пирота, док је, на свом првом мечу у каријери, јуниор Лазар Станојевић боксовао нерешено са Смајовићем из новопазарске Младост.

Наредно, четврто коло, одржаће се у недељу у Чачку, а петог 31. октобра у Крагујевцу.

М. М.

FITNESS SHOP
OLYMPIA
SPORTSKA HRANA № 1

Kod Vatrogasnog doma (034) 338 338

ОД ЧЕТВРТА ДО ЧЕТВРТА**П Е Т А К**

ФУТСАЛ: Економца
- Пирот, хала „Језеро“ (19.00)

С У Б О Т А

РВАЊЕ: Раднички
- Спартак (Суботица), хала
„Језеро“ (17.00)

Н Е Д Е Љ А

ФУДБАЛ: Раднички 1923
- Млади радник (Пожаревац),
стадион „Чика Дача“ (14.30)

БИЦИКЛИЗАМ**Алал вера,
мајсторе**

БОЈАН Ђурђић из крагујевачког Радничког завршио је Лигу Србије у планинском бициклизму без изгубљене трке у категорији елита. Ђурђић је тријумфовао и у последњој, седмој трци на стази Поповица, на Фрушкој Гори. Јуниор крагујевачког Радничког Лука Николић победио је у такође завршној трци сезоне за омладинце.

С. М. С.

БОДИ БИЛДИНГ**Пехар Стефану
и Бојани**

КУП Србије у Бору, одржан у недељу, крагујевачкој Олимпији донео је нових пет медаља. Тачно онолико са колико је такмичара наш клуб наступио.

Наравно, у боди фитнесу без премца била је светска вицешампионка Бојана Васиљевић Обрадовић, док је злато код јуниора, у категорији боди билдинг, припало Стефану Васићу. Сребрну медаљу заслужио је тешкаш Зоран Антић, а бронзама су се окитили Раде Панић у лакој и Давид Глишић у полутешкој конкуренцији.

Ово такмичење бодовало се и за коначан пласман клуба, па Горан Илић, тренер и власник Олимпике, очекује да после наредног викенда, када ће са девет „изабраних“ појавити у Чачку на државном првенству, по трећи пут заредом у њихове витрине стигне пехар намењен екипном шампиону Србије. Такође, верује се и да ће том приликом Бојана бити проглашена за најбољег српског такмичара у 2010. години.

В. У. К.

Ф У Т С А Л**ВИК НАИСУС - ЕКОНОМАЦ 1:3****Несаломиви**

ФУДБАЛЕРИ Економца, упркос наступу на јаким турниру Лиге шампиона у Крагујевцу, нису поклекли ни у првенству. У трећем колу Прве фудбал лиге Србије, крагујевачки „студенти“ савладали су новајлију у овом рангу такмичења, ВИК Наисус у Нишу резултатом 3:1.

- Знали смо да ће бити тешко одиграти ову утакмицу, нарочито после турнира у Крагујевцу. Рећи ћу вам само податак да су све екипе које су играле у Лиги шампиона изгубиле утакмице или играле нерешено у својим првенствима. Ми смо у Нишу били доста добри, али, знате, није лако када се састанете са ривалом који целу утакмицу игра зону и не показује заинтересованост да вас нападне. Па, узимајући све у обзир, задовољан сам резултатом и залагањем својих фудбалера - рекао нам је тренер Економца Иван Божовић.

У прилог томе говори и податак да је првих 20 минута игре завршено без голова - 0:0. На старту другог полувремена наши момци су ипак дошли до предности од 2:0, головима Де Соузе и Рајчевића. Уследило је опуштање и погодак домаћина, али Рајић је својим голом решио све дилеме - 3:1.

У Нишу због повреде нису наступили Цветановић и Да Коста, а из истог разлога игру је средином првог полувремена морао да напусти и капитен Видан Бојовић.

У четвртном колу, Економица у петак, од 19 сати, у хали „Језеро“ дочекује тим Пирота.

С. М. С.

ПРВА ФУТСАЛ ЛИГА

3. КОЛО: Наисус - Економица 1:3, Коцка Аматерс - Летећи Холанђанин 5:5, Пирот - Марбо 1:6, САС - Рушче 4:2, Колубара - Нови Београд 6:2, Ниш 92 - Коперникус 2:1, Крчагово - Бечеј 4:3.

Колубара	3	3	0	0	26:9	9
Марбо	3	3	0	0	23:7	9
САС	3	3	0	0	18:11	9
Ниш 92	3	2	1	0	11:9	7
Економица	2	2	0	0	12:2	6
Л. Холанђанин	3	1	1	1	12:16	4
Наисус	3	1	0	2	9:13	3
Крчагово	3	1	0	2	9:18	3
Пирот	3	0	2	1	9:14	2
Коперникус	3	0	1	2	7:9	1
Рушче	3	0	1	2	8:11	1
Нови Београд	3	0	1	2	11:17	1
Коцка аматерс	2	0	1	1	6:13	1
Бечеј	3	0	0	3	12:23	0

4. КОЛО: Економица - Пирот, Летећи Холанђанин - Бечеј, Нови Београд - Крчагово, Рушче - Колубара, Коперникус - САС, Марбо - Ниш 92, Коцка Аматерс - Наисус.

АТЛЕТИКА**У име свих 70**

ПОВОДОМ седам деценија атлетике у Крагујевцу, Раднички ће сутра приредити свечану академију у Књажевско-српском театру.

Свакако, биће то прилика за евоирање успомена, подсећање на досадашње врхунске резултате чланова „црвених“, али и представу визије будућности крагујевачке атлетике.

В. У. К.

РУКОМЕТ**РАДНИЧКИ - ЈУГОВИЋ 25:24****(Не)озбиљно**НА ТЕРЕНУ
МУШКА БОРБА**Ђукић међу Орловима**

ДЕСНО крило Радничког, Милош Ђукић, позван је на припреме репрезентације пред пријатељску утакмицу са репрезентацијом Египта. Нажалост, она је у међувремену отказана, али је наш рукометаш, ипак, три дана провео у Београду и тренирао са осталим члановима селекције Србије, коју су, за ову прилику, чинили само играчи Супер лиге.

В. У. К.

**Лига шампиона
- други пут**

Из седишта УЕФА стигло је још једно велико признање за Економица и Крагујевац, јер је одлучено да овај клуб и град буду домаћини и једне од четири елитне групе Лиге шампиона. Председник Морел обавестио је руководство нашег тима да је УЕФА изузетно задовољна организацијом главне рунде такмичења, те да им без размишљања поново указује велико поверење.

Домаћини остале три групе су Каират (Казахстан), Спортинг (Португал) и ВИЗ Синара (Русија).

- С обзиром да је Спортинг домаћин једног од турнира, то значи да нам у Крагујевац долази европски првак, португалска Бенфика. Мислим да је то довољна позивница за све љубитеље овог спорта, а ми само можемо да кажемо да је играње са прваком Европе сан који се ретко у животу остварује - истичу у Економицу.

Утакмице ће се играти у периоду од 20. до 28. новембра, а састави група одређени су у седишту УЕФА у уторак.

СТОНИ ТЕНИС**Борису злато у
паузи**

ПОСЛЕ још једне педнаестодневне паузе, следе мечеви четвртог кола Суперлиге. Крагујевачки Факс, који је до сада забележио два пораза и победу, састаће се у Кикинди са истоименом екипом.

Разлог због кога је овога пута уследила пауза у такмичењу било је одржавање традиционалног „Трофеја Бечеја“. У дводневном надметању, у категорији јуниора, Борис Михаиловић је стигао до златне медаље у веома озбиљној конкуренцији.

М. М.

КУГЛАЊЕ**Чуњ по чуњ...**

ПАУЗУ у првенству Прве лиге Србије, група „Центар“, куглаши Водовода искористили су да одиграју одложену утакмицу трећег кола против косточлачког Рудара.

Судар две екипе које се такмиче за сам врх, донео је током читавог сусрета равноправну борбу за сваки чуњ. Ипак, на крају су као победници изашли Крагујевчани, који су победили резултатом 3:2, и само 10 чуњева разлике у своју корист.

Већ ове недеље, у оквиру петог кола, наш тим угостиће крушевачки Цар Лазар, директног конкурента за прво место на табели, које тренутно држи наш тим.

Долази фењераш

ЛИГАШКИ „прескок“ учињен је и у конкуренцији дама, па ће крагујевачка екипа Шумарице ове недеље одиграти четврто коло Прве лиге. У госте им стиже нишки Чаир, екипа са зачеља табеле, па ето прилике да се укњиже први овосезонски бодови.

С. М. С.

АМЕРИЧКИ ФУДБАЛ**Вејрићи
супериорни**

ТАКМИЧЕЊЕ по групама у Јуниорској лиги Србије завршено је протеклог викенда. Дивљи Вепрови заузели су прво место у Југу „Б“, без пораза, са скором од 3-0. Меч последњег кола са Келтсима није одржан, јер су Јагодинци имали проблема са повредама играча, па је регистрован службеним резултатом 35:0.

Следећег викенда на програму су четвртфинални сусрети. Крагујевчани ће за викенд дочекати другопласирану екипу групе Југ „А“, Форестлендерсе из Младеновца. Игра се само један меч, из кога бољи иде у полуфинале.

М. М.

СУПЕРЛИГА

4. КОЛО: Раднички - Југовић 25:24, Наисус - Динамо 30:31, Врање - Прибој 29:26, ПКБ - Црвенка 35:26, Пожаревац - Колубара 23:25, Смедерево - Планинка 24:31, Црвена звезда - Војводина 38:29, Партизан - МП Зорка (одложено).

ПКБ	4	4	0	0	129:102	8
Раднички	4	4	0	0	110:96	8
Црвена звезда	3	3	0	0	107:76	6
Колубара	3	3	0	0	87:79	6
Партизан	2	2	0	0	72:44	4
Црвенка	4	2	0	2	105:125	4
Војводина	4	1	1	2	118:124	3
Планинка	4	1	1	2	108:116	3
Наисус	4	1	0	3	116:118	2
Пожаревац	4	1	0	3	101:103	2
МП Зорка	2	1	0	1	56:60	2
Врање	3	1	0	2	73:80	2
Југовић	4	1	0	3	92:105	2
Прибој	4	1	0	3	111:125	2
Динамо	4	1	0	3	105:125	2
Смедерево	3	0	0	3	75:87	0

5. КОЛО: Црвенка - Раднички, Прибој - Црвена звезда, Динамо - Врање, Југовић - Наисус, Колубара - ПКБ, МП Зорка - Пожаревац, Планинка - Партизан, Војводина - Смедерево.

**ЖРК РАДНИЧКИ
ЛЕПЕНИЦА КГ****Три из три**

СТОПОСТОТАН учинак

рукометашице Радничког Лепенице КГ наставиле су и у трећем колу, дочекавши екипу ОРК Београда. Гошће из престонице савладане су без већег напора са 29:23, полувреме 17:11.

Како би задржале тренутну лидерску позицију на табели Прве лиге, Крагујевчанкама би добро дошао тријумф и наредне недеље, када путују у Ниш на дуел другом тиму Наисе. В. У. К.

ОДБОЈКА

Фото: М. Јевтовић

ЕКИПА РАДНИЧКОГ
ЗА СЕЗОНУ 2010/11.СУПЕР ЛИГА
СРБИЈЕ

У сезони 2010/11. у Супер лиги, поред Радничког, шампионе се: Црвена звезда, Партизан и Железничар (Београд), Војводина (Краљево), Војводина (Нови Сад), Спартак (Љуби), Млади радник (Пожаревац), Смедерево и Јединство (Сирара Пазова).

ТИМ РАДНИЧКОГ: Милан Илић, Срђан Пантелић, Немања Радовић, Илија Ивовић, Јанко Ивовић, Немања Стевановић, Марко Максимовић, Немања Опачић, Бојан Перовић, Алекса Беговић, Јасмин Хаџифејзовић, Александар Благојевић, Игор Јовановић, Арсеније Протић и Лазар Бировић.

1. коло (22/24. X)

Смедерево - Раднички :
Партизан - Црвена звезда :
Војводина - Железничар :
Спартак - Млади радник :
Јединство - Рибница :

2. коло (29/31. X)

Раднички - Спартак :
Црвена звезда - Рибница :
Млади радник - Јединство :
Железничар - Смедерево :
Партизан - Војводина :

3. коло (5/7. XI)

Јединство - Раднички :
Војводина - Црвена звезда :
Смедерево - Партизан :
Спартак - Железничар :
Рибница - Млади радник :

4. коло (12/14. XI)

Раднички - Рибница :
Црвена звезда - Млади радник :
Железничар - Јединство :
Партизан - Спартак :
Војводина - Смедерево :

5. коло (19/21. XI)

Млади радник - Раднички :
Смедерево - Црвена звезда :
Спартак - Војводина :
Јединство - Партизан :
Рибница - Железничар :

6. коло (26/28. XI)

Црвена звезда - Раднички :
Железничар - Млади радник :
Партизан - Рибница :
Војводина - Јединство :
Смедерево - Спартак :

7. коло (3/5. XII)

Раднички - Железничар :
Спартак - Црвена звезда :
Јединство - Смедерево :
Рибница - Војводина :
Млади радник - Партизан :

8. коло (10/12. XII)

Партизан - Раднички :
Црвена звезда - Железничар :
Војводина - Млади радник :
Смедерево - Рибница :
Спартак - Јединство :

9. коло (17/18. XII)

Раднички - Војводина :
Јединство - Црвена звезда :
Рибница - Спартак :
Млади радник - Смедерево :
Железничар - Партизан :

ЈЕСЕН 2010/11.

ЧЕТВРТИ МЕМОРИЈАЛ „АЛЕКСАНДАР ГИГОВИЋ“

Почасти Будванима

ЈОШ једном, на најбољи могући начин, Одбојкашки клуб Раднички евоцирао је сећање на свог претрано преминулог играча. Гигина десетка, његов дрес, нашла је своје место на зиду хале, као трајна успомена на младог одбојкаша.

Турнир је поново организован за највише оцене. Гости веома квалитетни, уз домаћина два учесника Лиге шампиона и један Купа ЦЕВ. У полуфиналу Будванска ривијера савладала је софијски ЦСКА са 3:0, по сетовима 25:22, 27:25, 25:21, док је Раднички са 3:1 победио другог бугарског представника - Габрово, 25:21, 25:27, 25:19, 25:18.

У недељу су одржане утакмице за пласман. У бугарском дербију бољи је био ЦСКА - 3:1 (18:25, 26:24, 25:22, 25:19), а у финалу, у веома доброј и неизвесној утакмици, црногорски представник однео је пехар намењен победнику. Меч је одлучен у тај-бреку, а по сетовима изгледало је овако - 22:25, 25:17, 25:21, 23:25, 8:15. Домаћин је показао изненађујуће добру

игру и намучио реално квалитетнијег ривала, који је, као уосталом сваке године, легија странаца, овога пута предвођени екс репрезентативцима Србије и Италије, Вељком Петковићем и Франческом Бирибантијем, али и бившим љубимцем Крагујевчана, Константином Чупковићем. У одсуству Слободана Ковача, који је био гост Савеза на завршници Светског првенства у Риму, екипу је водио Дејан Матић. Како је могло да се види, напоран рад дао је резултате, највише у игри у одбрани и пољу, где се, у односу на прошлу сезону, поједини играчи нису могли препознати.

На крају, организатор је најбољим екипама доделио пехаре, а појединачна признања припала су: за најбољег примача Шафрановичу, коректора Бирибанти, техничара Петковићу (сви из Будванске ривијере), најуспешнији блокер је Палијски из Габрова, а либеро Пантелић, члан Радничког.

М. М.

СРЂАН ПАНТЕЛИЋ
ЈЕ НАЈБОЉИ ЛИБЕРО
ТУРНИРАМЕМОРИЈАЛНИ ТУРНИР
„АЛЕКСАНДАР ГИГОВИЋ - ГИГА“
КРАГУЈЕВАЦТРИУМФ
ЦРНОГОРСКОГ
ШАМПИОНА

ЖЕНЕ

Раднички сигуран, Смеч
неубедљив

САСВИМ обрнуто од очекиваног, барем што се тиче крагујевачких екипа, завршени су мечеви премијерног кола Прве лиге Србије, у којима су биле домаћини.

Новајлија Смеч 5, који је пред почетак убедљиво у Купу савладао Раднички, пружио је бледу партију у сусрету са Варадином из Петроварадина и изгубио максималним резултатом, по сетовима 21:25, 23:25, 26:28. Заказале су оне од којих се највише очекивало, Јована Тимотијевић и Емилија Миловановић, па су го-

шће заслужено славиле. У трећем сету домаће су до завршнице имале предност од пет-шест поена, али ни то није било довољно за освајање барем сета.

С друге стране, Раднички, иако играчки ослабљен, али и са нерешеним питањем тренера, успео је да забележи изузетно важну победу у сусрету са Лазаревцем. Резултат је био 3:1, по деоницама 25:18, 25:15, 23:25, 25:21. Одлучно и са много више жара него у већем делу протекле сезоне, осим у трећој деоници, стварале су разлику од неколико поена, коју ривалке нису биле у стању да стигну.

У наредном колу, обе екипе гостују, Раднички Шумадији у Аранђеловцу, а Смеч 5 новосадској Војводини.

Смењен Марио

НЕПОСРЕДНО пред почетак првенства, руководство Одбојкашког клуба Раднички, незадовољно досадашњим радом, сменило је тренера женске екипе Драгана Мратинковића. Досадашњи стратег, постављен на то место пре само два месеца, за сада нема званичан коментар на овакву одлуку. Екипу ће, до трајног решења, водити тренер млађих категорија Бранко Виторовић.

Његово место на клупи у будуће заузео Мирко Ристовић, некада капитен и тим менаџер државног шампиона. Поред њега, као помоћни тренер, седеће Милован Турнић, који је у прошлој сезони водио екипу.

М. М.